

περιοδικό

ΤΟ ΔΟΝΤΙ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΤΕΥΧΟΣ 31, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004 • ΤΙΜΗ 4 ΕΥΡΩ

Renzo

Piano *Ο αρχιτέκτονας με τη φαντασία ποιητή,
μας ξενανεί στο μαγικό κόσμο της τέχνης του*

Μητροπολίτης Χρυσόστομος: δεν υπάρχει «κονσέρβα πίστη»

Ο Πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών γράφει για τα τοιμέντα στις Μυκήνες

Στην «Πολιτιστική Πρωτεύουσα»... η Πάτρα αδιαφορεί για την ιστορία της

για... άλματα
ταχυμεταφορών

γενική
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΠΑΤΡΑ - ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ 18
Τηλ. 2610-317910 - Fax 2610-313759
ptr@tachydromiki.gr

ΠΑΤΡΑ - ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ 148
Τηλ. 2610-314614 - Fax 2610-314197

ΠΑΤΡΑ - ΜΑΙΖΩΝΟΣ 155
Τηλ. 2610-272411

ΠΑΤΡΑ - ΝΟΤΑΡΑ 3, ΑΓΙΑ
Τηλ. 2610-430066 - Fax 2610-430327

ΠΑΤΡΑ - ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 152Α
Τηλ. 2610-313510 - Fax 2610-312847
ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΑ - 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ 20
Τηλ. 26930-23032 - Fax 26930-23032

ΡΙΟ - Ν.Ε.Ο. ΠΑΤΡΩΝ-ΑΘΗΝΩΝ 198
Τηλ. 2610-453700 - Fax 2610-430003

ΑΙΓΙΟ - ΚΛΕΟΜ.ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 68
Τηλ. 26910-23500 - Fax 26910-62116

ΑΚΡΑΤΑ - Π.Ε.Ο. ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
Τηλ. 26960-33100 - Fax 26960-33100

Έδρα: Λαγκαλογιάννη 15, 14452 Μεταμόρφωση Αττικής
Τηλ.: 210.28.07.100, Fax: 210.28.35.210, www.tachydromiki.gr

Ξαλπάρουμε!

Σε λίγες μέρες υιοθετούμε το 2005.

Τι χρονικά μας έχει κάνει η τελική προσπάθεια προετοιμασίας της Πάτρας, ώστε να γίνει μια φωτεινή και επιτυχημένη Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης. Όλοι μαζί, ενωμένοι, μπορούμε να το καταφέρουμε.

Ναι ξεπλάρουμε εμπόδια που είναι βέβαιο πως θα παρουσιαστούν, όπως συμβαίνει σε κάθε μεγάλη προσπάθεια. Οι αποντίσεις σε μερικούς προβληματισμούς, που όλοι έχουμε, είναι ξεκάθαρες.

"Πώς ταξιδεύουμε;"

Με σφαιρική, πρόγραμμα και μέθοδο.

Ο φορέας υλοποίησης της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας έχει καταρτίσει ένα πολύ συγκεκριμένο και εφικτό σχέδιο δράσης. Κινητή οχημά του 2005 θα χαρακτηρίζεται και από το ξεκίνημα μιας δράσης προετοιμασίας.

***Προλαβαίνουμε;**

Βεβαίως! Χρειάζεται μόνο η θετική πρόθεση συνεργασίας. Όλων μας.

Από τη διοίκηση, όπου εκτός από το Υπουργείο Πολιτισμού, συμμετέχουν και οι θεσμικοί εκπρόσωποι του Δήμου Πάτρας, της Νομαρχίας Αχαΐας και της ΤΕΔΚ, αλλά και του Πανεπιστημίου, καθώς και προσωπικότητες του τόπου μας, έως την απλή καθημερινότητα όπου θα κληθούμε όλοι να συμμετέχουμε ως εθελοντές, όλα θα πάνε καλά. Με θετική σκέψη, σωστό προγραμματισμό και πολύ δουλειά.

"Πώς συμμετέχουμε;"

Με ένα απλό τηλεφώνημα στο 2610 - 454 700 και 2610 - 454709 ή με μία επίσκεψη στο γραφείο της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας (Όθωνος Αμαλίας 6, αποθήκες "Μπάρου" στην Πάτρα).

Κάθε ιδέα που θα κατατίθεται στο φορέα υλοποίησης, μπορεί να συμβάλει στην επιτυχία του θεσμού. Σύστημα, ξεκινά και το μεγάλο πρόγραμμα του εθελοντισμού. Προχωράμε όλοι μαζί.

***Τι θα κερδίσουμε από την Πολιτιστική;"**

Πολλά. Η Πάτρα θα γίνει γνωστή σ' όλη την Ευρώπη και σε πολλές άλλες χώρες του κόσμου. Θα γίνουν έργα. Θα δημιουργηθούν νέοι, ελκυστικοί θεσμοί που θα αναδείξουν τις τοπικές δυνατότητες στον πολιτισμό, την οικονομία και την κοινωνική οργάνωση.

Ο τουρισμός θα μπει σε μια νέα φάση ανάπτυξης. Η τεχνολογία που θα αναπτυχθεί, θα μείνει στην πόλη.

Πάνω απ' όλα όμως θα ζήσουμε όλοι μαζί μια μεγάλη εμπειρία. Μια γιορτή που ξεπερνά ό,τι έχουμε ζήσει μέχρι σήμερα.

"Με ποιες διαδικασίες προχωρούμε;"

Με απόλυτη διαφάνεια. Κάθε εργασία που προχωρά, υφίσταται έλεγχο σε τρία στάδια.

Όλοι έχουν την ευκαιρία να συμμετέχουν ισότιμα, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων τους.

Για πρώτη φορά, θα εμπλακεί τόσο πολύ το τοπικό επαγγελματικό και επιχειρηματικό δυναμικό μιας περιοχής σε εθνική διοργάνωση διεθνούς βελπνεκούς. Αρκεί να παρακολουθήσουμε τον τύπο. Μία απ' τις δεκάδες προκλήσεων ενδιαφέροντος που θα δημοσιευτούν, μπορεί να είναι η δική μας ευκαιρία συνεργασίας.

Απ' την Πάτρα ξεκινάμε το 2006 για να γίνει

Όλη η Ευρώπη μια πόλη

Patras for Europe

Η "Πολιτιστική Πρωτεύουσα" γεννήθηκε, ως θεσμός, το 1985 με πρωτοβουλία της, τότε, Υπουργού Πολιτισμού Μελίνας Μερκούρη.

Κάθε χρόνο σε μία ή δύο περισσότερες πόλεις της Ευρώπης συναντιούνται όλα τα πολιτιστικά ρεύματα.

Νέοι, αλλά και καταξιωμένοι καλλιτέχνες παρουσιάζουν το έργο τους και οι τοπικοί πολιτιστικοί θεσμοί γίνονται γνωστοί σε όλη την Ευρώπη.

Η "ΠΑΤΡΑ-ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ" είναι ο μεγαλύτερος μετασχηματισμός θεσμού της χώρας μας.

περιοδικό ΤΟ ΔΟΝΤΙ
ISSN 1109-3838
Κανακάρη 236Α & Γενναδίου
26222 Πάτρα
τηλ. - fax 2610 323060
www.todonti.gr
e-mail: info@todonti.gr

Ιδιοκτήτης - Εκδότης
Ανδρέας Τσιλίρας

Αρχισυντάκτης
Γιάννης Μουγγολιάς

Νομικός Σύμβουλος
Βασίλης Λαδάς

Αρθρογράφοι
Διονύσης Καρατζάς,
Βασίλης Λαδάς,
Παναγιώτης Παπαθεοδώροπουλος

Τακτικοί συνεργάτες

Παναγιώτης Ανδριάσοπουλος,
Εύη Γκατσιπούλου, Ζέττα Ζήκου,
Γιάννης Καραμπίτσος, Γεωργία Καρύδη, Ήψη Μιχάλαρου,
Ρούσο Μπαλασοπούλου, Βούλα Παλαιολόγου, Γιάννης Πικραμένος, Γιάλα Φαρμακούλα,
Παναγιώτης Φραντζής, Ιενοφών Παπαεὐθυμίου, Παναγιώτης Φωτίου, Μίμκα Χριστοδουλοπούλου, Πέτρος Ψωμάς

Ανταποκριτές

Μαρία Τσιλίρα (Αθήνα), Κλαίρη Γριμινέμου (Θεσσαλονίκη), Άννα Ρεοβάνη (Καλαμάτα), Γεώργιος Τσαντίκος, Καίτη Κωνσταντοπούλου (Ιωάννινα), Σπύρος Χατζής (Αίγινα), Γιάννης Μακριντόκης (Χίος), Γλυφίγια Αγγελόπουλου (Σπυριόφυτο), Νατάσα Παυκινλή (Γιάννινα)

Διορθώσεις

Παναγιώτης Αφειροπούλου

Γραμματοελεγχ

Εύη Γκατσιπούλου

Δημόσιες Σχέσεις

Γιάννης Δουλάς, Ζέττα Ζήκου

Καλλιτεχνική Επιμέλεια

Τυπόγραφο
www.typosama.gr

Φιλομορφία

Unitype
M & B, Σουβαλιώτης ΟΕ
Ναυαρίνου 3 - 5, 26222 Πάτρα
Τηλ. 2610 341770

Εκτύπωση

Λιθογραφικό Εργαστήριο
Δ. Παναγιωτόπουλου
Ι. Δισκίδη 48, Πάτρα
Τηλ. 2610 330532

#31

12 | 2004

20

Θέμα εξωφύλλου: Padre Pio Pilgrimage Church (φωτ. Denancé Michel)
© Renzo Piano Building Workshop

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά παράφραση ή διασκευή και απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης, ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Νόμος 2121/1993 και κανόνες του διεθνούς δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα

26

46

6	Editorial	
8	Οδόνια αντί οδόντος	
12	Διονύσης Καρατζάς	
14	Παναγιώτης Παπαθεοδώροπουλος	
16	Πανγκόσμιος πρωταθλητής στην έρευνα	
20	Ρέιζο Πιάνο: «Ο αρχιπέκτονας ζει μια διπλή ζωή»	
26	Χρυσόστομος: Συνέντευξη με τον «προκλητικό» μητροπολίτη	
28	Ιωάννινα	
34	Γκρεμίζουν κι άλλο «παιδί» του Κωνσταντινιόδη	
36	Πέτρος Παπακωνσταντινίου	
38	Δημοσιογραφεί, έχει άποψη και ταξιδεύει στις πιο εύφλεκτες περιοχές	
40	Οι Μυκήνες έγιναν Ντίονεϊ:	
43	Ο πρόεδρος της Ακαδημίας Σπύρος Ιακωβίδης γράφει για το «Δ»	
46	Η «άλλη» διεύρυνση	
48	Μια κλεφτή ματιά στον πολιτισμό των νέων ευρωπαϊών γειτόνων μας	
55	Περιοδικά που μας αρέσουν	
65	Αναζητώντας το μέτρο στο παρελθόν	
68	μέσα από την εικόνα ενός διάσημου επισκέπτη της Ελλάδας	
70	Γράμμα από την Καππαδοκία	
75	Το συνέδριο ήταν απλώς η αφορμή...	
85	Τζάνος	
90	Φάχνοντας ιστορικά άλλοθι για τη συνήθεια των εορτών	
93	Τεχνη-εντός	
94	Τριάντα σελίδες για τις «καλές τέχνες»	
96	Τα πιο ενδιαφέροντα συνέδρια	
	του επόμενου μήνα	
	Προσεχώς	
	Οι πιο ενδιαφέρουσες προτάσεις που έρχονται	
	Επιχειρηματικές	
	ειδήσεις και πρωτοβουλίες	
	Αεραπόλη	
	Λόγια με εικόνες και το αντίστροφο	
	Ασεβείς σκέψεις	
	Η πια, ο Μπους θα τρομοκρατούσε την Αλικία του παραμυθιού	

Γιατί το έχω με τους «δασκάλους»

Έζησα ως μαθητής στο μεταίχμιο ανάμεσα στο πολιτισμικό και το μονοτονικό. Πρόλαβα για λίγο τις φιλές, δασείες και περιοπωμένες. Έμεινα αργότερα ότι ενώ είχα κατακαρεί όταν τελείωνε η ταλαιπωρία του πολυτονικού, ο Λευτέρης Βερυβόκης είχε αρολήσει «μουτζακεντίν» να ξηλώνουν με την... πέννα τα πλιόκιτρα των πνευμάτων από τις γραφομηχανές του δημοσίου!

Ια χρόνια πέρασαν, αρχαία δεν κατάφερα να μάθω ποτέ, την ελληνική λογοτεχνία την αγαπήσα μόνος μου κι όχι από το σχολείο, τα βοηθήματα του «Πατάκη» ήταν πάντα σε πρώτη ζήτηση, όμως ήξερα ότι 2 - 3 σωστοί δάσκαλοι μου έμαθαν ορθογραφία.

Η πορεία τα έφερε έτοι, ώστε να εμπλακώ κι εγώ στην εκπαίδευση και μάλιστα στην τριτοβάθμια τεχνική εκπαίδευση (ΤΕΙ, ΑΤΕΙ ή όπως αλλιώς θέλετε...). Δεν περίμενα, λοιπόν, ποτέ ότι παιδιά 18 - 21 ετών θα έγραφαν: «επειούς», «ποιο σημαντικός» (αντί για «πιο σημαντικός»), «χρήσημος», «πληρωφορία», «πληροφόρησι», «άμμεοος», «εξικονομιά», «χρειοιομοποιοίτε», «ειδύκός», «μέλον», «κάνωντας», «κυπουρός», «απορρήματα», «διναιότιπτι», «κυκλωφωρώ», «άφθωνος», «προφύλλαξη».

Όπως δεν περίμενα να αντιμετωπίζουν τις γραπτές εργασίες ως «μηνύματα στο κινητό». Αυτή την ελγήση μου έδωσε κάποιος όταν τους ρώτησα γιατί γράφουν μόνο με κεφαλαία ή γιατί επιμένουν να κόβουν λέξεις σε κάθε φράση. Για να γίνω πιο κατονοπτός, πώς θα διαβάσατε τους τις παρακάτω πρόταση;

«ΟΙ ΦΦ ΠΑΥ ΕΠΠΦ, Η ΧΧΣΤΗ ΧΧ, ΤΟΝ ΠΠΡ. ΑΓΑΘ. ΕΙΝΑΙ ΤΕΡ΄...». Μπερούετέκατε; Κι εγώ... Μέχρι που κατάλαβα από το συμπρατόμι να ότι ολόκληρη η φράση έχει ως εξής: «Οι ωφέλειες που επιφέρει η σωστή χρήση των περιβαλλοντικών αγαθών είναι τεράστιες!!! Όταν «τολμώ» να ρωτήσω τα παιδιά για τα συγκεκριμένα λάθη, απαντάνε με περισσή ωριμότητα: «δε φταίμε εμείς, κανείς δεν επιμένει στο σχολείο στην ορθογραφία...».

Αλήθεια τι ενδιαιρεί περισσότερο τους δασκάλους; Αν ένας φιλόλογος διαπιστώσει από τα γραπτά της ιστορίας ότι μερικά παιδιά είναι ανορθόγραφα, δε θα τα παρατήσει όλα για να διορθωθεί το εσκό; Ή συνεχίζει να επιμένει για χρονολογίες ή για το αν ήταν μεσημέρι ή βράδυ όταν υπογράφηκε η Συνθήκη των Σεβρών; Κι όταν ο δάσκαλος ανακαλύψει βασικές ελλείψεις, (θα αποκαλείται με κημικά δικαιύματα και με ηλιακούς ουλλέκτες;

Δε φταίει για όλα η εκπαιδευτική πολιτική. Ακόμα κι αν φταίει, υποτίθεται ότι οι δάσκαλοι πρέπει να γνωρίζουν την και ποτέ σφείλουν να «παρονομήσουν». Διαφορετικά, οι μαθητές τους όταν αργότερα συνειδητοποιήσουν ότι δεν ξέρουν ελληνικά, δε θα καταριούνται τον εκάστοτε υπουργό Παιδείας, αλλά τον αδιάφορο, βαραιοτημένο και νομοταγή δάσκαλο που τους έλαχε...

Ανδρέας Γ. Τοιρίρας

Πρωτοπορία

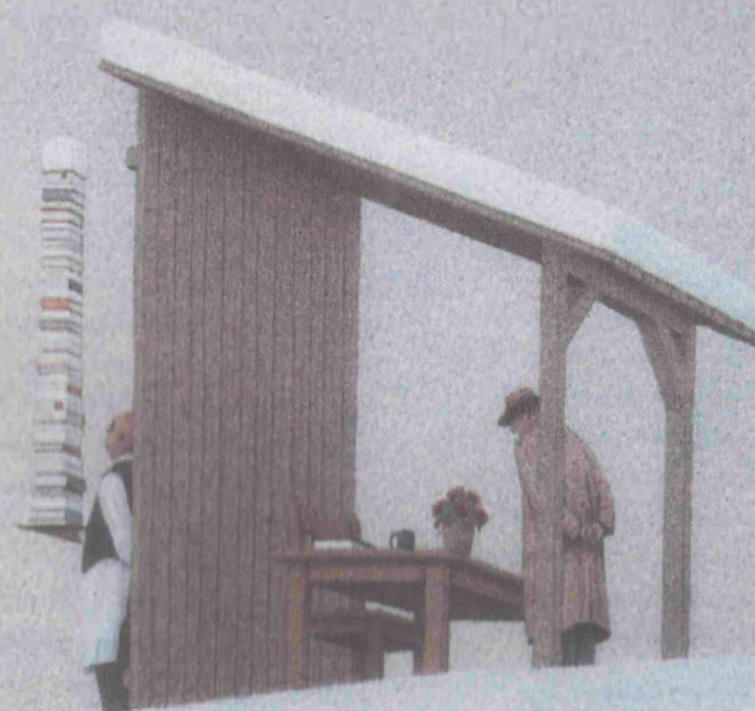
ΑΘΗΝΑ: ΓΡΑΒΙΑΣ 3-5, Τ.Κ. 10678 • ΤΗΛ.: 210.3801.591

ΑΘΗΝΑ: ΓΡΑΒΙΑΣ 9-13, Τ.Κ. 10678 • ΤΗΛ.: 210.3807.689

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΛΕΩΦ. ΝΙΚΗΣ 3, Τ.Κ. 54624 • ΤΗΛ.: 231.0226.190

ΠΑΤΡΑ: ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 31-33, Τ.Κ. 26221 • ΤΗΛ.: 261.0278.727

www.protoporia.gr

Η αρχή... Αν η παροιμία πως «η αρχή είναι το ήμισυ του παντός» ισχύει, τότε καλά θα πάμε! Η αλλαγή που επιχειρήσαμε στο «δόντι» από το προηγούμενο τεύχος, αν μη τι άλλο προκάλεσε έντονα σχόλια και —κυρίως θετικές— αντιδράσεις. Αυτό είναι το πιο σημαντικό δε «απόφωτοφες» περιπτώσεις σαν τη δική μας. Όχι τόσο οι πωλήσεις (τις οποίες φυσικά δεν πρέπει να αρνηθούμε), αλλά η επιβεβαίωση ότι το «δόντι» μας όνειρο για έναν ολοζώντανο διάλογο μέσα από το «Δ» με απαιτητικούς αλλά γεμάτους διάθεση αναγνώστες δεν είναι και πολύ μακρινό. Και «καιρί» στούμε όλους!... Και οι παραλείψεις υπάρχουν, όμως, κι άλλη μια παροιμία που μας ταιριάζει: «Κάθε αρχή και δύσκολη». Για μας η δυσκολία αποδείχτηκε περίτρανα στα λάθη που δεν κατάφέραμε να αποφύγουμε. Ας προσπαθήσουμε να επανορθώσουμε:

- Η φωτογραφία του εξωφύλλου ήταν του Μενέλαου Πήττα και παρουσιάστηκε στην έκθεση

«Φωτοδός - 13 φωτογράφοι από την Κύπρο» στο πλαίσιο του πρόσφατου Μήνα Φωτογραφίας στην Αθήνα.

- Η Παμπλόνα βρίσκεται φυσικά στην Ισπανία κι όχι στην Ιταλία όπως από λάθος γρόφτηκε στο οκετικό θέμα των σελίδων της «πολιτιστικής πρωτεύουσας».

Και μια τραγική σύμπτωση: Την πρώτη μέρα κυκλοφορίας του προηγούμενου τεύχους, έφευγε από τη ζωή ο Μίμης Χρυσομάλλης, ο ηθοποιός που είχαμε διαλέξει μέσα από τις σελίδες μας ως ένα από τα πέντε πρόσωπα του φετινού θεατρικού κείμενου. Κρίμα... Μόνο αυτό...

Η συμμορία της Στροφυλιάς Μια συμμορία έχουν συστήσει εκεί στη Στροφυλιά οι κυνηγοί και οι λαϊκοί προστάτες της παρανομίας και των περιβαλλοντικών καταστροφών. Η συμμορία αυτή στο σημερινό κείμενο αποκάλυψε ότι οικείλοι και προσηλάκιε έναν από τους επίσημους του φορέα διαχείρισης της περιοχής, που δουλεύει μαζί με άλλους, προκειμένου να αναδειχθεί επιτέλους η ανεκτίμητη περιουσία στη Στροφυλιά και το Κοτύχι και να μην πηγαίνουν χαμένες οι ευρωπαϊκές επιδοτήσεις του προγράμματος LIFE. Από τις περιπτώσεις που η ατομική ευθύνη των κατοίκων είναι μεγαλύτερη από αυτή της Πολιτείας, την οποία συνήθως καταγγέλλουμε.

Επιύλητες. Τα διοικητομύρια που δαπανήθηκαν (οπισαλήθηκαν, πιο σωστά) για το εγχείρημα της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας είναι πιο παρελθόν, όσο κι αν ο απολογισμός που δόθηκε στη δημοσιότητα είναι εφιαλτικός. Να ελπίσουμε τουλάχιστον ότι ο εφιάλτης τελείωσε.

Μια καλή απόδειξη θα ήταν, ως ποίμε, να δοθεί τέ-

λος σε όλα τα μεγαλεπήβολα σχέδια Βενιζέλου που ακούσαμε κατά κόρον σε αυτό το πολύπαθο υπουργείο τα τελευταία χρόνια. «Επικράτεια Πολιτισμού», «Ο πολιτισμός των πολιτισμών», «Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης» (όχι το κινηματογραφικό, ένα άλλο, ανύπαρκτο)... Πόσα και πόσα δεν ήταν αυτά που συζητήσαμε τα προηγούμενα χρόνια γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι αποτελούν απλώς σφοδρές για χρηματοδοτήσεις γνωστών και φίλων.

Τώρα που το υπουργείο δε θα έχει τη λάμψη των Ολυμπιακών Αγώνων θα περίμενε κανείς από τους νυν ιθύνοντές του να βάλουν μια σειρά και να καταγράψουν όλες τις «μαύρες τρύπες» που θα βρουν. Εκτός αν ο ανασχηματισμός που αναμένεται και που σίγουρα θα επηρεάσει την ηγεσία του υπουργείου, τους έχει ακινητοποιήσει πλήρως...

Η ΕΡΤ και το κύρος της. Τα όσα συνέβησαν στα μέσα Νοεμβρίου στην ΕΡΤ, με τις «παραιτήσεις» των Λεβεντογιάννη - Χατζή από τη θέση των επικεφαλής, στην ενημέρωση της κρατικής τηλεόρασης, μπορεί θεωρητικά να μην επηρεάζουν την πορεία των καναλιών, αφού έτσι κι αλλιώς σε τόσο λίγο διάστημα ουσιαστικών αρμοδιοτήτων δεν πρόλαβαν να αφήσουν ένα δικό τους στίγμα, όμως βοηθούν στο να κάνει η ΕΡΤ διαρκώς και περισσότερες ματάδες, όχι στην τηλεόραση, αλλά στο κύρος της. Γιατί όσες εκπομπές και να κάνουν ο Κούλογλου, ο Αυγερόπουλος ή ο Πατέριανης, τα αθηναϊκά ΜΜΕ θα συνεχίσουν να ασχολούνται με τα υπαρκτά ή μη σκανδαλά, ενώ οι στήλες των εφημερίδων, θα επιμένουν για «παιράρα» μηνύματα στο κενό που στέλλανταν σε γνωστή επιληρωσιολογία

από τον πρώην διευθυντή της. Επιπλέον χάνεται και το κύρος των δημοσιογράφων της περιφέρειας, που είχαν για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια εκπροσώπηση σε τόσο υψηλό διοικητικό κλιμάκιο της ΕΡΤ, μέσα από την ολιγόμηνη θητεία του Τάκη Χατζή στο «τιμόνι» της ενημέρωσης.

Τα νέα του τουρίστα - Μέρος 5ο. Μας ρωτούν πολλοί φίλοι, διαβάζοντας πάντα σε αυτές τις στήλες ένα σχόλιο με τον ίδιο πάντα τίτλο: Τι λόγος υπάρχει για ένα πολιτιστικό περιοδικό που φιλοδοξεί να διαβάζεται σε όλη την Ελλάδα, να αναφέρεται σε έναν μεμονωμένο παράγοντα μιας πόλης; (Σ.Σ. Για να θυμούνται οι παλαιότεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι, ο «τουρίστας» του τίτλου είναι ένας «πολυπράγμων» παράγοντας της Πάτρας).

Υπάρχει λόγος και μάλιστα πολύ σοβαρός. Ο συγκεκριμένος κύριος εκπροσωπεί μια ολόκληρη στρατιόνη ανθρώπων, που παραιτούν στους διαδρόμους της εξουσίας, δημιουργώντας λυκοφιλίες, στήνοντας παγίδες και συγκεντρώνοντας στοιχεία προκειμένου να μπορεί να παγιδεύει όσους αντιλαμβάνονται την ανικανότητά του και επιχειρούν να τον παραγκωνίσουν.

Στην Πάτρα ο εν λόγω παράγοντας λυμαίνεται εδώ και χρόνια τον κλάδο του τουρισμού και των τοπικών προϊόντων, χωρίς βέβαια να είναι ο μόνος που δημιουργεί προβλήματα με τη συμπεριφορά του. Ο λόγος όμως που επιμένουμε να ασχολούμαστε μαζί του είναι γιατί η επιβίωσή του (και

Οδόντα αντί Οδόντος

όλης της συνομοταξίας του) είναι δείγμα της ηγετικής ονικανότητας των τοπικών αρχόντων, με τους οποίους και οι καιρούς συνεργάζονται.

Καλό ναι. Προοπτική η «γκρίνια» στο προηγούμενο τεύχος μας για τις καθυστερήσεις στο Νέο Μουσείο Πατρών. Η πρώτη μετά από πολλά χρόνια θετική εξέλιξη ήρθε όταν υπογράφηκε από το υπουργείο Πολιτισμού η ανάθεση του έργου και δόθηκε το «πράσινο φως» για την έναρξη της κατασκευής. Υποτίθεται πως το έργο θα έχει κατά ένα μεγάλο μέρος ολοκληρωθεί ως την άνοιξη του 2006, ώστε να συμπεριληφθεί στα και την τελευταία στιγμή στις εκδηλώσεις της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας, όμως πρέπει πρώτα να ξεκαθαριστεί αν θα υπάρξουν ενστάσεις στο Συμβούλιο της Επικρατείας κι αν οι ρυθμοί της χρηματοδότησης θα είναι τέτοιοι ώστε να μην υπάρξουν περιθώρια για άλλες καθυστερήσεις.

Κραυκοδίσαιμι. Αφού υπήρξε (ως βουλευτής) συνυπεύθυνος για την καθυστέρηση του Μουσείου της Ακρόπολης... Αφού (όχι μόνο με δική του ευθύνη) η προετοιμασία της Πάτρας, Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης για το 2006 είναι σε απειληστική καθυστέρηση... Αφού έχει επιδείξει μια εντυπωσιακή σπραξία σε όλους σχεδόν τους τομείς... Αφού δεν έχει ενημερώσει ποτέ επί της ουσίας τους δημοσιογράφους του πολιτιστικού ρεπερτορίου για τα τόσο σοβαρά προβλήματα του υπουργείου του...

Ο υφυπουργός Πολιτισμού Πέτρος Γιατούλης αποφάσισε να πορεύεται για μια και μοναδική φορά δημοσίως, με ένα μεγαλόδοχο άρθρο στην «Κοινωνία»

ρήνη», στο οποίο καταδίκασε τον κρατικοδίαιτο πολιτισμό. Έλεγε δηλαδή ότι πρέπει να διαλέγει ο πολίτης, με την ανταπόκριση που θα δείξει, ποιες καλλιτέχνες θα επιδοτηθούν και ποιες μορφές τέχνης θα τύχουν υποστήριξης.

Μέχρι εδώ καλά... Κλασική συντηρητική πολιτική που προσπαθεί να δικαιολογήσει την απογοητευτική κυβερνητική αδράνεια στο χώρο του πολιτισμού. Όμως, αν η ίδια φιλοσοφία εφαρμοζόταν και στη δική του περίπτωση... Αν, δηλαδή, έπρεπε να διαλέξουν οι άνθρωποι του πολιτισμού τον υφυπουργό τους, τότε ο κ. Γιατούλης δε θα είχε κομιά ελπίδα να βριόκεται σε αυτή την —κρατικοδίαιτη— θέση...

Καρναβάλι με μάνιτζερ. Μια πληγή που κινδύνευε να το οδηγήσει οριστικά στην παρακμή φαίνεται πως ίσως κλείσει για το Πατρινό Καρναβάλι. Η ερασιτεχνική οργάνωσή του και η παντελής έλλειψη μάρκετινγκ, φαίνεται να λήγει αν πιστέψουμε τις εξογγελίες που έκανε πρόσφατο στην Πάτρα ο πρόεδρος της Δημοτικής Επιχείρησης Πολιτιστικής Ανάπτυξης Σπ. Καροχάλιος.

Μάλιστα για το λόγο αυτό αναμένεται να προσληφθεί και το πρώην στέλεχος του «Αθήνα 2004» Νάσος Νασόπουλος. Πρώην δημοσιογράφος, σύμβουλος έκδοσης του περιοδικού «Image» (διανέμεται στην Πάτρα με την εφημερίδα «Πελοπόννησος»), επικεφαλής εταιρείας διαφήμισης και δημοσίων σχέσεων και σύμβουλος επικοινωνίας αρκετών βουλευτών και υποψηφίων βουλευτών στην Αχαιο, ο κ. Νασόπουλος θα αναλάβει μάνιτζερ του Καρναβαλιού, με κύριο ευθύνη τις κορηγίες και την προβολή του.

15 ΧΡΟΝΙΑ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Το επενδυτικό έργο της ΔΕΥΑΠ (1990-2004)
Μοχλός Ανάπτυξης για την Αναβάθμιση του περιβάλλοντος της Πάτρας και της Ευρύτερης Περιοχής

ΜΕ ΕΡΓΑ:	ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ	51.259.616 €
	ΥΔΡΕΥΣΗΣ	19.844.535 €
	ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ	19.008.302 €

Το Ταμείο Συνοχής της Ε.Ε. Χρηματοδοτώντας τα έργα της ΔΕΥΑΠ συμβάλλει αποφασιστικά στην επιτυχία του έργου της

Τη ώρα αρχίζουν τα χρώματα; Έτσι ρωτάω όταν ξεκινάω να βρω στις λέξεις προσευχές. Όταν νυχτώνει, φτάνω στον πόνο και στο όνειρο. Όταν ξημερώνει, επιστρέφω στην ξενιτιά και στην ελπίδα.

Γεννιέμαι και γεννάω. Δεν είμαι Θεός. Δεν μπορώ να φτιάξω τα νερά, τα πουλιά, τα δέντρα και τ' αστέρια. Με αυτά όμως ανοίγω τους ουρανούς.

Γεννιέμαι και γεννάω. Μοιάζω με τον Θεό. Μπορώ να ζω. Δημιουργώ με τα χέρια μου ό,τι με κρατάει, με την καρδιά μου ό,τι αγαπάω, με το πνεύμα μου αυτό που με γεννάει. Μπορώ ακόμα να γεννάω αυτό που είμαι, τον άνθρωπο.

Τη ώρα αρχίζουν τα θαύματα; Έτσι ρωτάω όταν ξεκινάω να σπαντήσω στον θάνατο. Όταν ακούω ομοιή, περνάω απέναντι. Όταν βλέπω τοξίδι, στέκομαι εδώ. Ανάμεσα κυλάει η πίστη.

Γεννάω το χρόνο για να μετρώ τι χάνεται, τι μένει, πότε ξέχασα και πόσο θυμήθηκα ν' αγαπήσω και να ενώνω τον κόσμο. Γεννάω τη γνώση και γίνομαι μάθημα.

Γεννιέμαι - πεθαίνω. Πεθαίνω - γεννιέμαι. Κι όμως δεν είμαι κύκλος μοιραίος, είμαι θιέληνη ευθεία.

Τη ώρα αρχίζουν τα χρώματα; Την ώρα που αρχίζουν τα θαύματα.

Το κείμενο αυτό εντάσσεται στην δραματοποιημένη μουσική παράσταση «Χριστουγεννιάτικο παραμύθι» σε κείμενα και μουσική Αλέξανδρου Τριανταφύλλου και ποίηση Διονύση Καραζιά στο Βαφοπούλειο Πνευματικό Κέντρο στη Θεσσαλονίκη, το τριήμερο 17-19 Δεκεμβρίου.

Όταν ο γηλούτες της Μεσογείου συναντά την αρχαία ελληνική τέχνη...

Όταν οι μνήμες από την Κύπρο διασταυρώνονται με τη σύγχρονη αισθητική...

Όταν ο γηλοός, η κεραμική και το μέταλλο «συνεργάζονται» για να δημιουργήσουν μια εντυπωσιακή έκθεση...

V. Gigis

Vagelis Gigis

...Τότε το αποτέλεσμα μπορεί εκτός από ένα έργο τέχνης να είναι και μια αναπάντεχη ιδέα για ένα δώρο... Στους φίλους, τους συνεργάτες, τον εαυτό μας!

Από το 1984 ο Βαγγέλης και η Αφροδίτη Τζίτζη δημιουργούν με έθρο το Χαλάνδρι έργα που έχουν ξεπεράσει τα ελληνικά σύνορα και έχουν κερδίσει τις εντυπώσεις καινού και κριτικών.

Από το φετινό Δεκέμβριο οι δημιουργίες τους βρίσκονται και στην Πάτρα, στο χώρο του ξενοδοχείου «Βυζαντινό», στην οδό Ρήγα Φεραίου 106, σε μια πανάσια ιδεών: Συμπλέγματα λευκών κοραλλιών, ραβδωτά κοχύλια, εικόνες από την κυκλαδίτικη τέχνη, ήρωες διάσημων ζωγράφων, παριστιάσεις της αρχαίας Ελλάδας, αλλά και καταπληκτικά έπιπλα και διακοσμητικά με πηγή έμπνευσης την ελληνική φύση συνθέτουν το πανόραμα της δημιουργίας των δύο καλλιτεχνών.

Μοναδικά γλυπτά, κεραμικά και διακοσμητικά αντικείμενα φτιαγμένα στο χέρι με μεράκι και αντίληψη για την τέχνη και τις σύγχρονες ανάγκες της αισθητικής του σήμερα με την υπογραφή του Βαγγέλη και της Αφροδίτης Τζίτζη.

Το 99% όσων έχω διαβάσει για το διαδίκτυο είναι οκανάλοθηρικά οκουπίδια, ευφάνταστα σε- νάρια και καλοπροαίρετες, αλλά αδύναμες, προσεγγίσεις γεμάτες σύνδρομα και αφελείς κοι- νωνιολογισμούς.

Το πρόβλημα είναι ότι το όχημα της νέας εποχής κρίνεται μόνο από τη χρήση, όχι από τη φύση του που το κάνει να διαφέρει ριζικά από άλλες εφευρέσεις που άλλαξαν τον κόσμο: είναι πα- γκόσμιο με ιδιαίτερη δομή (αρχικανοιδήσ ανθεκτικός και επεκτατικός ιστός), συνθετικό (συνε- νώνει τηλεπικοινωνίες και ΜΜΕ, μεταφέρει δεδομένα, φωνή, κείμενο και εικόνα), ευπροσάρμο- σιο (εγκαταστάθηκε ήδη στα κινητά μας), φτηνό, ταχύτατο, «ελεύθερο» και εμπορευματοποι- ημένο, τεράστιο, διαστρωματωμένο σε επίσημο και «βαθύ internet», επιτρέπει για πρώτη φο- ρά τη διαδραστικότητα μέσου - χρήστη και τη διαδίκτυωση χρήστη - χρήστη.

Δεν υπάρχει τομέας που να μην έχει δεχτεί την επίδραση αυτού που είναι ταυτόχρονα υλικό και άυλο. Η ονομασία «παγκόσμιο χωριό» (χρόνος, χώρος και κοινωνική συγκρότηση) δεν είναι τυχαία και φυσικά ένα εικονικό χωριό δημιουργεί εικονική πραγματικότητα, ρευστή, καώδη και γρήγορη.

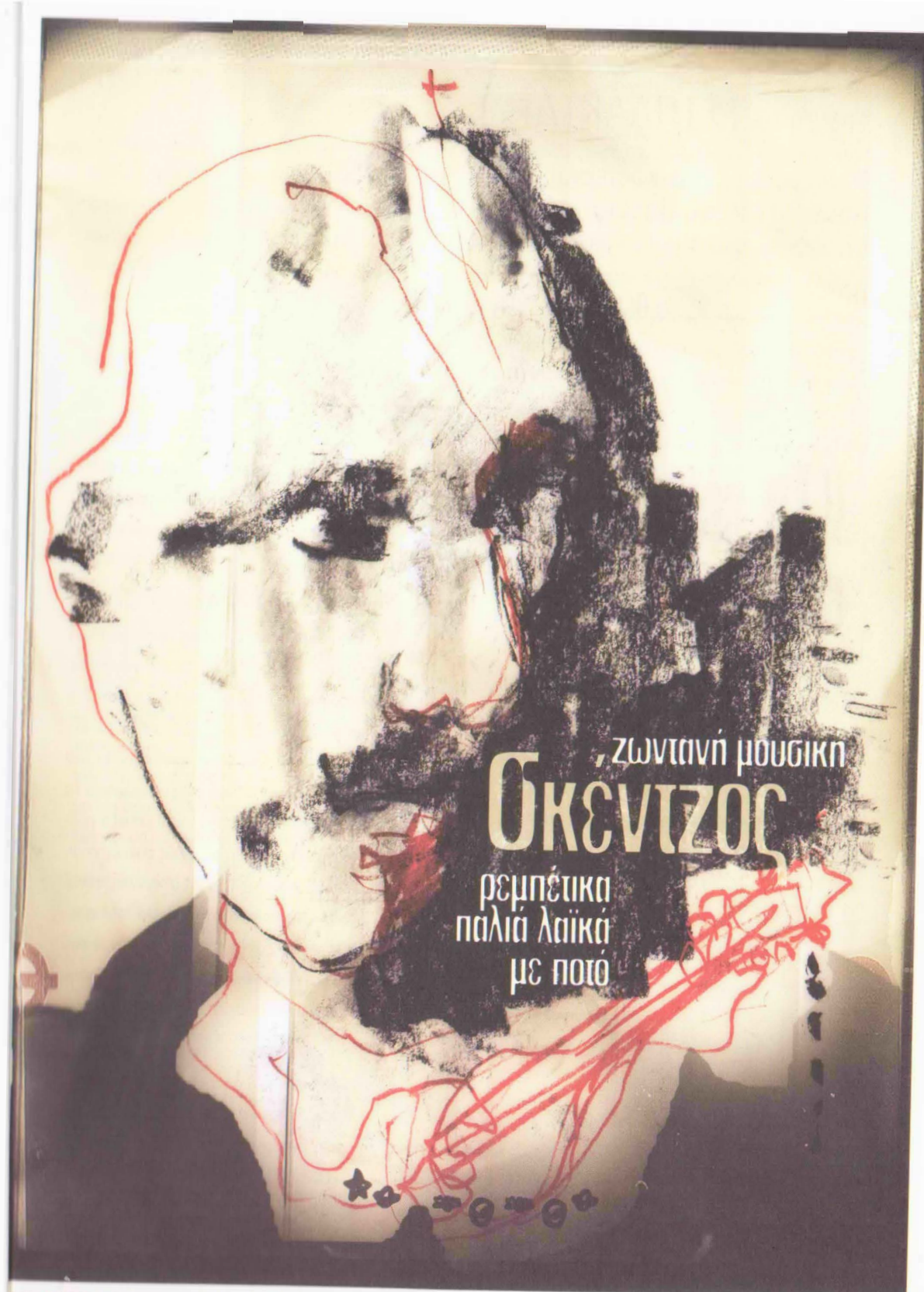
Το ψηφιακό μας παρόν ήδη επαναπροσδιορίζει παγιωμένες έννοιες (δημόσιο - ιδιωτικό, επι- καινωσία, εκπαίδευση), ανατρέπει παραδοσιακές σχέσεις και περιορισμούς (π.χ. τηλεεργα- σία) δημιουργεί προκλήσεις (ταχύτητα και ποσότητα απέναντι στην ποιότητα, πληροφορία απέναντι στη γνώση) και προβλήματα (ηθικά, νομικά, κοινωνικά και γλωσσικά), συγκροτεί νέες συλλογικότητες και διαιρέσεις («δικτυωμένοι - αποκλεισμένοι»), τοπικές και πλανητικές.

Παναγιώτης Παλαθεοδωρόπουλος

Η πρόωπη του ηλεκτρονικής δημοκρατίας συγκρούεται με την επιθυμία του «ισχυρού χρή- στη»- κεφαλαίου να επιβάλλει τους κανόνες του και αυτές, με εκατομμύρια πιτορικόδες που του βγάζουν κοροϊδευτικά την γλώσσα διακινώντας, τραγούδια, ταινίες, λογομικό, κο- νιορτοποιώντας, πανέκριβη συστήματα ασφαλείας. Ο έφηβος, ο μοναχικός της μεγαλούπολης αναζητά ευαφή, ζεστασιά, κουβεντούλα σε νέες ηχηστικές παράδοξες μορφές διάλογου που διαθέτουν ταυτόχρονα αποξένωση και επικοινωνία.

Η αντίφαση συνοδεύει το δίκτυο από τη γέννησή του. Ο ψηφιακός Ιανός υπήρξε παιδί του αμερικανικού Στρατού του ψυχρού πολέμου, αλλά εξήλθε από τη μήτρα της πανεπιστημιακής ελίτ που λάτρευε την ιδία της ανεπίκτητη επικοινωνία χωρίς διαμεσολαβήσεις και λογοκρισία. Η εσωτερική αντιπαλοτητα ουνι χιζεται με την εκρηκτική μαζικοποίηση των χρηστών και την ταυτόχρονη ορμητική διείσδυση του κεφαλαίου.

Για να διαχειριστούμε την πρόκληση σε όφιλος, του ανθρώπου οφείλουμε να επιστρατεύσουμε σαν άτομα ευαισθησία και ωριμότητα, σαν κοινωνία την παιδεία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις δημοκρατικές ελευθερίες. Γιατί πρωτίστως, το δίκτυο είναι υπόθεση παιδείας, πολιτισμού και πολιτικής διεκδίκησης και η ελληνική ιδέα του μέτρου ένα πολύτιμο διαβατήριο για το ψη- φιακό μας ταξίδι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΙΔΗΣ

Ο μεταδιδασκτορικός ερευνητής του Πανεπιστημίου Πατρών που έφερε στην Ελλάδα —για πρώτη φορά— μια παγκόσμια διάκριση.

του Πείρου Ψωμί

«Το εργαστήριο είναι μεράκι μου»

Σίγα μην αφήνει το εργαστήριο ο Δημήτρης Τσιπλακίδης επειδή πήρε εκκίνη την ύψιστη παγκόσμια διάκριση της «Διεθνούς Ηλεκτροχημικής Ένωσης». Τόω δεν αποφάσισε να βγει από τις εγκαταστάσεις του τμήματός του (των «Χημικών Διεργασιών και Ηλεκτροχημείας» των Χημικών Μηχανικών της Πάτρας) τότε που έγινε διδάκτορας του, με δεκαεφτά —παρακαλώ— δημοσιεύσεις, τώρα θα έφυγε!

Αντιθέτως, παραμένει μίχιμος, υποστηρίζοντας τους νέους διδακτορικούς φοιτητές και κύριας σίδε πότε —και αν— θα τους άφνε (κι αυτούς και το εργαστήριο) αν δεν εκλεγόταν το Σεπτέμβριο να δουλέψει στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας Χημικών Διεργασιών του Ερευνητικού Κέντρου Τεχνολογικής Ανάπτυξης στη Θεσσαλονίκη.

Αν σας μπερόεψαμε, εξηγουμάστε: Ο Δημήτρης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1973, αλλά οκεδόν όλα του τα χρόνια τα έχει ζήσει στην Πάτρα. «Από την τετάρτη Δημοτικού είμαι ο' αυτή την πόλη συνεχώς. Αισθάνομαι Πατρινός», λέει ο ίδιος. Από το 1990 είναι... μόνιμος κάτοικος του Πανεπιστημίου Πατρών και από το 2001 διδάκτορας και μεταδιδασκτορικός ερευνητής του

Τμήματος Χημικών Μηχανικών. «Δε νιώθω πως κάθε φάση σπουδών ήταν διαφορετική. Όλες τις αντιμετώπιζα σαν μια διαδικασία απόκτησης γνώσης. Απλώς με το διδακτορικό μαθαίνεις περισσότερο ό,τι θέλεις εσύ...».

Εργάζεται δίπλα στον καθηγητή Κώστα Βαγενά, επιβλέποντας πλήθος προγραμμάτων και εποπτεύοντας διδακτορικά φοιτητών. «Μου αρέσει πολύ το πειραματικό στάδιο και δουλεύω μαζί με τα παιδιά ο' αυτό. Κυρίως όμως βοηθώ στην προετοιμασία των δημοσιεύσεων. Βέβαια αντί να μοιράζω το χρόνο μου σε ποσοστά 80-20 μεταξύ γραφείου και εργαστηρίου, όπως συνήθίζεται, εγώ δουλεύω 50-50 γιατί μ' αρέσει, είναι μεράκι μου το εργαστήριο». Το 2004 αποδείχτηκε η χρονιά του και το δόσιμό του ο' αυτό το μεράκι έτυχε δύο σπουδαίων διακρίσεων.

Εν πρώτοις κέρδισε το βραβείο De Nora που η Διεθνής Ηλεκτροχημική Ένωση απονέμει κάθε χρόνο στον καλύτερο ηλεκτροχημικό της υπηλίου που είναι νεότερος των 35 ετών. Είναι ο πρώτος Έλληνας που παίρνει αυτό το βραβείο. «Υπήρχαν πολλοί αξιόλογοι συνάδελφοι από όλο τον κόσμο που διεκδικούσαν αυτό τον τίτλο. Είναι με-

γάλη τιμή». Η βράβευση ανακοινώθηκε στο 55ο Συνέδριο της Ένωσης που έγινε το φθινόπωρο στη Θεσσαλονίκη. Στην ίδια αυτή πόλη, στη γενέτειρά του, θα τον φέρει, από το 2005 η νέα του δουλειά, ως Ερευνητής Δ (βαθμίδα εφάμιλλη του Λέκτορα) στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας Χημικών Διεργασιών. «Χαίρομαι γιατί θα ξεκινήσω κάτι καινούργιο και θα είμαι πιο ανεξάρτητος», λέει, «από την άλλη όμως έχω πάψει να θεωρώ τη Θεσσαλονίκη σαν δική μου πόλη και θα μου λείψει η Πάτρα. Φεύγω με μισοιγουριά επιστροφής...».

Θα του λείψει σίγουρα και το Εργαστήριο. Το καταλαβαίνεις όταν τον ακούς να μιλά για τις έρευνες που έκανε εκεί. Διπλώνει περήφανος για όλα, για το εργαστήρι, τον καθηγητή του και τις σπουδές του: «Η ανακάλυψη του εργαστηρίου μας —που έγινε από τον κ. Βαγενά προ 20ετίας— είναι το καινούργιο φαινόμενο που λέγεται «ηλεκτροχημική προώθηση» και αφορά τη δυνατότητα βελτίωσης κάποιων καταλυτών με τη χρήση μικρής ποσότητας ηλεκτρισμού και των ιδιοτήτων κάποιων υλικών. Πάνω εκεί εργάστηκα κι εγώ κατά το διδακτορικό μου. Νιώθω τυχερός που μπήκα στο ερευνητικό τμήμα της επιλογής μου και έκανα πράγματα που μ' άρεσαν».

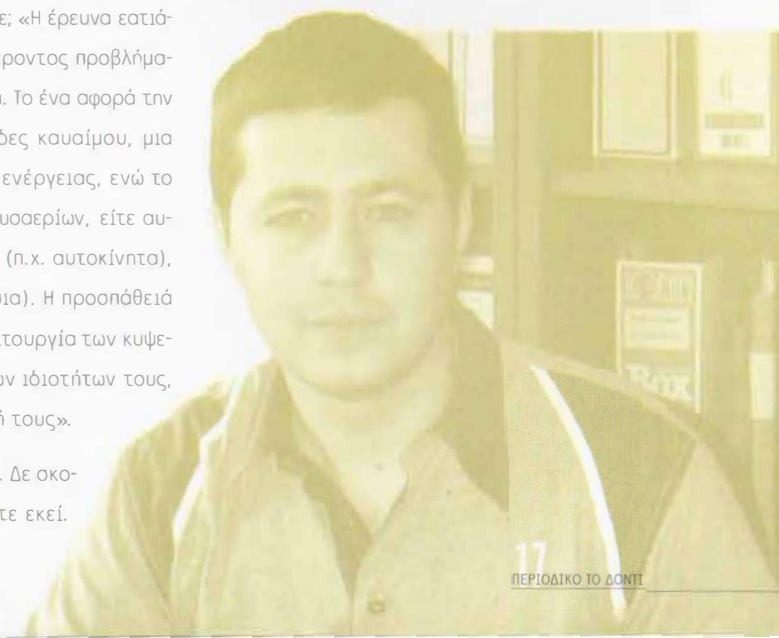
Και η μετέπειτα έρευνα τι αφορούσε; «Η έρευνα εστιάζεται σε περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος προβλήματα κι έχει χωριστεί σε δύο τμήματα. Το ένα αφορά την παραγωγή ενέργειας από κυψελίδες καυσίμου, μια εντελώς καθαρή πηγή παραγωγής ενέργειας, ενώ το δεύτερο αφορά τον καθαρισμό καυσοερίων, είτε αυτών που προέρχονται από κινητές πηγές (π.χ. αυτοκίνητα), είτε από σταθερές (π.χ. εργοστάσια). Η προσπάθειά μας εστιάζεται στη βελτιωμένη λειτουργία των κυψελίδων καυσίμου και στη μελέτη των ιδιοτήτων τους, ώστε να βελτιώσουμε την απόδοσή τους».

Τώρα ετοιμάζεται για Θεσσαλονίκη. Δε σκοπεύει να διακόψει την έρευνα ούτε εκεί.

«Θεωρώ πως για το βραβείο κυρίως εκτιμήθηκε το ότι έχουμε φτάσει σε ένα ενδιάμεσο βήμα μεταξύ εργαστηρίου και τελικής εφαρμογής. Σαφώς και θα συνεχίσω, άλλωστε εκτιμώ πως τέτοια βραβεία έχουν και ως στόχο, να σε ενθαρρύνουν να συνεχίζεις την έρευνά σου».

Γι' αυτό και η ομιλία της Κορέας δεν είναι ακόμα έτοιμη. Ποιας Κορέας; Την ενισίας Κορέας που το Σεπτέμβριο του 2005 θα φιλοξενήσει το επόμενο Συνέδριο της Διεθνούς Ηλεκτροχημικής Ένωσης, στο οποίο ο Δημήτρης όχι μόνο θα παραστεί, αλλά και θα μιλήσει ως κεντρικός εισηγητής. «Είναι πολύ χρήσιμα τα Συνέδρια, χάρη ο' αυτά έχω ταξιδέψει πολύ στη ζωή μου. Μαθαίνεις πράγματα, ανθρώπους και κυρίως μαθαίνεις να παρουσιάζεις τη δουλειά σου».

Εμείς του ευχόμαστε καλά ταξίδια - και προς Θεσσαλονίκη και προς Κορέα και προς όπου αγαπά. Και πολλά εργαστήρια του ευχόμαστε, γιατί είναι το μεράκι του και η αφορμή να δίνει διακρίσεις στη χώρα μας, που τόσο πολύ τις έχει ανάγκη. Εκείνος τι του εύχεται ολήθεια; «Ο στόχος ήταν και θα παραμείνει η ακαδημαϊκή καριέρα. Και να γυρίσω στην Πάτρα και στο Πανεπιστήμιό της...».

Συνδρομές

Γραφείστε τώρα συνδρομητές, κερδίστε ένα τειχίο δωρό και το «δόντι» το έρχεται στο χώρο της επιλογής σας. Το 11 τεύχη μόνο με € 40 • Σημαντικά προνόμια και εκπτώσεις • Ειδικές προσφορές για τους επωνομαστές

Όνομα / Επώνυμο

Οδός Αριθμός

Πόλη Τ.Κ.

Τηλ. οικίας Fax Email

Επάγγελμα Τηλ. εργασίας

ΑΦΜ (*) ΔΟΥ (*)

Επιθυμώ τα στοιχεία μου να διατίθενται για διαφημιστικούς σκοπούς σε συνεργαζόμενους φορείς

(*) Σε περίπτωση που θελετε να σας αποσταλεί τιμολόγιο.

ΤΡΟΠΟΙ ΧΡΕΩΣΗΣ

Με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό

ALPHA Τράπεζα Εθνική Τράπεζα

532.002101-080131 225/949938 53

Μετρητοίς: Κονακάρη 236Α & Γενναδίου, Πάτρα

Στο χώρο σας εντός τριών εργάσιμων ημερών από την ειδοποίησή σας. Η διανομή γίνεται με υπηρεσία courier, σύμφωνα με την επιβεβαίωση παράδοσης και ειδοποίηση σε περίπτωση απουσίας. Στο εξωτερικό η αποστολή γίνεται με το ΕΛΤΑ. Υπάρχει η δυνατότητα αποστολής με συστημένο με επιπλέον € 20 κατ' έτος.

ΕΙΔΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

[Συμπληρώστε το αντίστοιχο τετράγωνο]

Απλή / Ελλάδα € 40 Οργανισμοί, Σχολεία, Βιβλιοθήκες € 60 ΝΠΔΔ - Α.Ε. € 80

Ευρώπη - Τουρκία € 70 Λοιπές χώρες € 100

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Αίτηση συνδρομής που φτάνει στα γραφεία μας μέχρι τις 30/06/02, ξεκινά με τα τεύχη του επόμενου μήνα. Η εξόφληση κάθε συνδρομής πρέπει να γίνεται το αργότερο εντός μηνιαία από την αποστολή της αίτησης, διαφορετικά η συνδρομή διακόπτεται αυτομάτως.

Τηλεφωνικές αιτήσεις συνδρομών γίνονται δεκτές, όμως ως ημερομηνία έναρξης της συνδρομής θεωρείται η ημερομηνία καταβολής του αντίστοιχου χρηματικού ποσού.

Σύμφωνα με τη νομοθεσία περί προστασίας του καταναλωτή, δικαιούστε εντός δέκα ημερών από την παράδοση του 1ου τεύχους να απανωρήσετε. Σε περίπτωση που έχει παρέλθει αυτό, αλλά επιθυμείτε να ακυρώσετε τη συνδρομή σας, επιστρέφουμε με τα υπόλοιπα χρήματα ενός μηνός.

Το περιοδικό παραδίδεται με υπογραφή μέσω εταιρείας courier στο μεγαλύτερο μέρος της Ελλάδας. Στις περιοχές που δεν καλύπτει η εταιρεία courier, η παράδοση του περιοδικού γίνεται μέσω ΕΛΤΑ.

Παλαιότερα τεύχη διατίθενται από τα γραφεία μας, Κονακάρη 236Α & Γενναδίου, Δευτέρα - Παρασκευή 12.00 - 16.00, τηλ. 2610 323060. Αντικαταστάσεις κακίκευτων τευχών δεκάσατε μέσα σε διάστημα δύο μηνών από την παραλαβή τους και εφόσον έχει προηγηθεί η επιστροφή τους στα γραφεία μας.

Όπως είναι γνωστό, τα στοιχεία κάθε συνδρομητή τηρούνται υπό απόλυτη εκκεμείβεια στο αρχείο του περιοδικού. Εάν δεν επιθυμείτε να ενημερώνεστε για άλλα έντυπα ή και προσφορές του περιοδικού «ΤΟ ΔΟΝΤΙ» ή συνεργαζόμενων φορέων και εταιρειών, σημειώστε με Χ το αντίστοιχο τετράγωνο στο τέλος της αίτησής σας.

Η συνδρομή ανανεώνεται αυτόματα αν δεν υπάρχει σχετική απόφαση εντός ενός μήνα από τη λήξη της.

Γραφείστε τώρα με έναν από τους παρακάτω τρόπους:

Συμπληρώστε και επιστρέψτε μας το κουπόνι μέσω FAX στο 2610 323060 ή ταχυδρομικά στη διεύθυνση: Κονακάρη 236Α & Γενναδίου, 26222, Πάτρα. • Ελάτε οι ίδιοι στο γραφείο μας. • Στείλτε μας email στο info@todonti.gr. • Μπορείτε επίσης να μας δώσετε τα στοιχεία σας τηλεφωνικά στο 2610 323060.

Το δωρό για τους συνδρομητές

Δωρεάν

στο χώρο σας το βιβλίο που εκδίδονται από το «Δ»

Δωρεάν

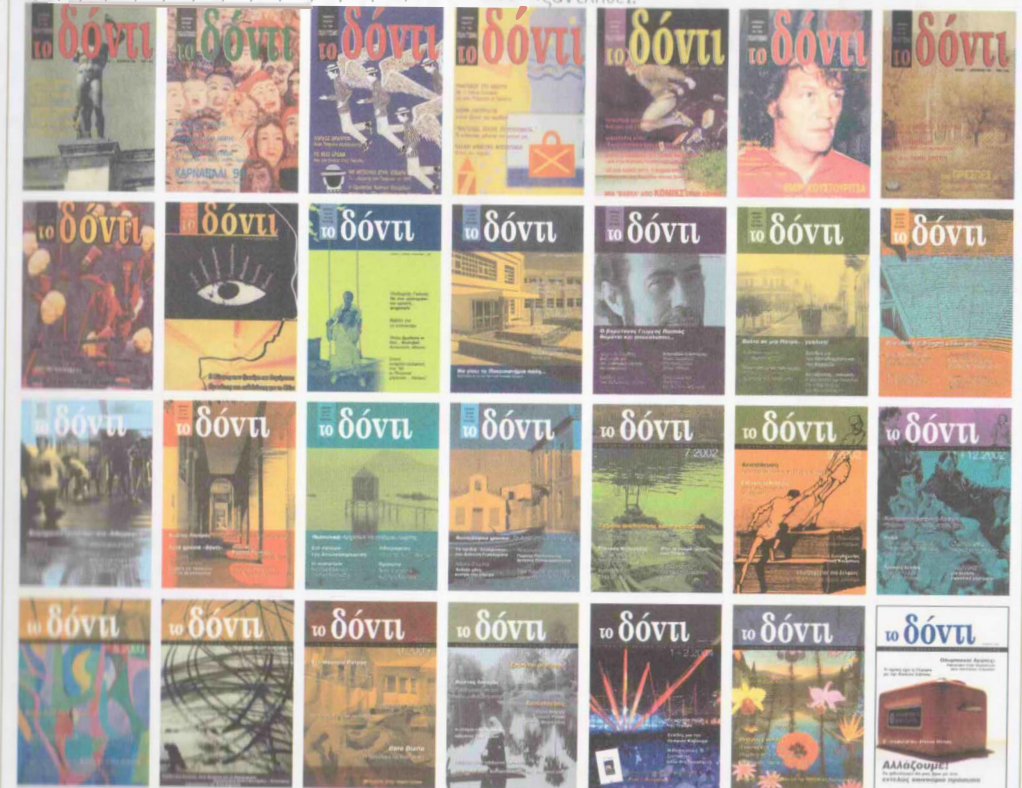
είσοδος στις εκδηλώσεις που διοργανώνει το περιοδικό

Έκπτωση 15%

στις καταχωρήσεις στο «Δ» [για τις ατομικές επιχειρήσεις]

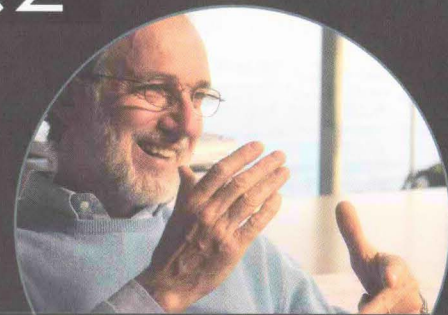
Έξι χρόνια γεμάτο ζωή!

Αντικαταστήστε τα τεύχη από την πρώτη περίοδο του περιοδικού. Στείλτε μας email στο info@todonti.gr, τηλεφωνικά στο 2610 323060 ή περάστε από τα γραφεία μας καθημερινά (Δευτέρα - Παρασκευή 12.00 - 16.00). Τα τεύχη 1, 3, 5, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, και 25 έχουν εξαντληθεί.

RENZO
PIANO

Ο
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΕΧΕΙ
ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Συναντήσαμε στη Γένοβα
έναν από τους
σπουδαιότερους αρχιτέκτονες
του 20ού αιώνα.
ο Renzo Piano μιλά για
τις πηγές έμπνευσης,
τη φαντασία και την πόλη
που τον γέννησε

Κείμενο:
Εύη Γκοισσοπούλου

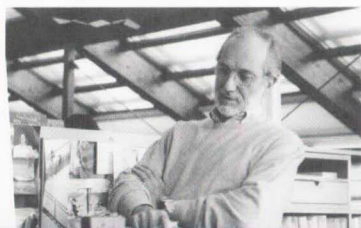
Φωτογραφίες:
Renzo Piano Building Workshop

Ο Renzo Piano είναι ένας από τους μεγαλύτερους αρχιτέκτονες του 20ου αιώνα. Γεννήθηκε στη Γένοβα το 1937 και σπούδασε στην Αρχιτεκτονική Σχολή του Πολυτεχνείου του Μιλάνου. Μετά από χρόνια μοθητείας κοντά στον Franco Albini και στις οικοδομές που κατοικούσε ο πατέρας του, ίδρυσε την εταιρία «Piano & Rogers» με τον Richard Rogers, τον συνεργάτη του στο σχεδιασμό της Beaubourg, του μουσείου Pompidou στο Παρίσι που αποτελεί την πρώτη του δουλειά. Το 1977 ίδρύει μαζί με τον Peter Rice, συνεργάτη του μέχρι το θάνατό του το 1993, το «L' Atelier Piano & Rice».

Όταν πεθαίνει ο Rice, ο Piano ιδρύει το «Κατοσκευαστικά εργοστάσιο Renzo Piano» στο Παρίσι και τη Γένοβα. Εκεί δουλεύουν πάνω από 100 άνθρωποι και συνεργάζονται πολλοί περισσότεροι αρχιτέκτονες από όλο τον κόσμο. Ο κατάλογος των έργων του Renzo Piano είναι μακρύς και εντυπωσιακός και θα ήταν κουραστικό να τον αναφέρουμε. Έχει σχεδιάσει και αναδιοργανώσει σεροδρόμια, στάδια, μουσεία, κονσερβατόρια, ολόκληρα εμπορικά κέντρα, εργοστάσια και εξωτερικούς χώρους.

Είχαμε την τύχη στην κυριολεξία να τον συναντήσουμε στο ταξίδι μας στη Γένοβα το Μάιο, όταν μας κάλεσε η Πολιτιστική Πρωτεύουσα να καλύψουμε μερικές από τις σημαντικότερες εκδηλώσεις της πόλης. Μεταξύ αυτών η έκθεση «Renzo Piano & building workshop: Projects in display». Η έκθεση μας ξενάγησε στον κόσμο και το έργο του Renzo Piano με φωτογραφίες, βίντεο και τρισδιάστατες εντυπωσιακές μακέτες. Πραγματοποιήθηκε σε ένα από τα σημαντικότερα ιστορικά κτίρια - μουσεία της πόλης, την Porta Siberia, που στο παρελθόν αποτελούσε μια από τις εισόδους στην πόλη.

Ο Renzo Piano ήταν εκεί, πρόθυμος να απαντήσει σε όλες τις ερωτήσεις μας, με λόγο ποιητικό και φιλοσοφική διάθεση, οικοδοεπότης «σε αυτό το τραπέζι - μεγάλο μπουφέ στο οποίο δεν υπάρχει τίποτα φαγώσιμο. Μόνο αντικείμενα και μοντέλα από το εργοστάσιό μου στην Punta Nave», όπως χαρακτήρισε ο ίδιος την έκθεση και συνέχισε λέγοντας: «Η έκθεση είναι όπως η οπλιά του Αλί Μπαμπά όπου ένας αρχιτέκτονας, ως άλλος Ρομβιώνας Κρούσος, έχει μαζέψει τους θησαυρούς του, το σχέδιό του. Η έκθεση αυτή αποτελεί φόρο τιμής στην πόλη της Γένοβα, αστείρευτη πηγή έμπνευσης, για την φαντασία που μου χάρισε. Για μένα είναι η μάνα μου. Ο τόπος στον οποίο γεννιέσαι αφήνει πάντα κάτω από το πετόισο κάτι πολύ σημαντικό για την υπόλοιπη ζωή σου, όπως έλεγε κι ο φίλος μου Ιταλό Καλβίνο. Η Γένοβα ειδικά, γιατί είναι μια πόλη διαφορετική από όλες τις άλλες.» Ρωτήσαμε σε ποιο επίπεδο και μας οπάντησε ότι «είναι ασυνήθιστη, δυναμική, κλειστή σαν βέρρο και ότι αυτή συμβολίζει αλλά ταυτόχρονα ελεύθερη, ανοικτή και κάπως μυστηριακή. Υπάρχει συμμετρική σχέση και αναλογία ανάμεσα στους κατοίκους και την πόλη. Η Γένοβα έχει μια διάσταση πηχική η οποία συνδέεται με την ενεργητικότητα και την εργατικότητα των γενοβέζων. Είναι μια μακριά λωρίδα γης ανάμεσα σε μια θάλασσα πολύ βαθιά και σε βουνά πολύ ψηλά. Ο ιστορικός Fernand Braudel πολύ σωστά έχει πει ότι είναι δυνατή αλλά μέσα σε ένα σώμα εύθραυστο και γι' αυτό "ξετυλίγεται" αλλού. Πάνω στη θάλασσα η οποία γίνεται η επιθυμητή οδός διαφυγής».

Τι είναι αυτό που σας κάνει λέτε ότι σας «χάρισε» την φαντασία και αποτελεί πηγή έμπνευσης για σας ακόμα;

Η αρχιτεκτονική της. Από τη μία είναι η παλιά πόλη, το ιστορικό κέντρο το οποίο όπως πολύ καλά είχε πει ο ποιητής Paul Valery «είναι σαν ένα ορυχείο οχιστόλιθου το οποίο πρέπει συνέχεια να σκάβεις για να ξαναοίγεις τους όρυμους και μένεις κατόπλος γιατί πουθενά δεν αισθάνεσαι ότι είναι παλιό. Κι ούτε υπάρχουν πλατείες. Γιατί η πλατεία είναι η θάλασσα». Και θάλασσα σημαίνει λιμάνι. Δεύτερη πηγή φαντασίας για μένα και κατόπιν έμπνευσης. Είναι το αντίθετο της πόλης. Ενώ αυτή είναι προστατευμένη, συγκεντρωμένη, κλειστή το λιμάνι είναι ένα αιωνίως μεταβαλλόμενο πέρασμα πάνω στη θάλασσα, σύμβολο της ελευθερίας. Το λιμάνι είναι η πραγματική φάμηρκα της Γένοβα που ποτέ δεν την πρόδωσε. Το οπουδαιότερο χαρακτηριστικό της. Ενεργητικό και θορυβώδες. Το λιμάνι όταν ήμουν παιδί άλλαζε κάθε ώρα της μέρας. Γινόταν κάτι άλλο και με μετέφερε σε μέρη εξωτικά. Στην παιδική μου φαντασία ήταν ο χάρτης όλης της γης, ο τόπος της περιπέτειας. Οι διάφοροι γερανοί που σήκωναν τα εμπορεύματα καταλύοντας τη βαρύτητα είναι ένα αναπόσπαστο χαρακτηριστικό των κατασκευών μου. Είναι τα μοντέλα κατασκευής ενός σταδίου ή ενός παλατιού. Κοιτάζτε γύρω σας τις μακέτες και θα διαπιστώσετε ότι όλες διαπερνώνται από την ίδια αίσθηση ανίψωσης και αιώρησης. Κατάργησης της βαρύτητας. Απελευθέρωσης. Διαφυγής. Το λιμάνι!

Πέρα από το δημιουργήματά σας σαν αρχιτέκτονας έχετε προσφέρει και ως δάσκαλος μέσα από το εργοστάσιό σας. Μιλήστε μας για αυτό το κομμάτι της δημιουργίας σας.

Για μένα είναι τόσο σημαντικό όσο και τα κτίρια που έχω σχεδιάσει. Είναι ανοικτά σε κάθε φοιτητή της αρχιτεκτονικής από όλο τον κόσμο. Η ιδέα του

εργαστηρίου αποτελεί κλειδί στη σχεδιαστική μου θεωρία και την μεθοδολογία της δουλειάς μου. Η συλλογικότητα ήταν και είναι ο τρόπος δουλειάς μου. Στα εργαστήρια διδάσκω και διδάσκομαι. Μου επιτρέπεται εκεί να συνδυάσω την τεχνολογική πρόοδο με τη γνώση και την εμπειρία ενός τεχνίτη. Ο όρος παραπέμπει στο παραδοσιακό εργαστήριο, στο χημικό εργαστήριο επίσης, εκεί που συναντώνται η γνώση και η εμπειρία για να δημιουργήσουν τα εργαλεία με τα οποία οι άνθρωποι, αιώνες τώρα, τροποποιούν το περιβάλλον έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες τους. Η έθεσή μου εδώ είναι ταυτόχρονα και ένα εργαστήριο. Οι ενδιαφερόμενοι αρχιτέκτονες και φοιτητές μπορούν να έρθουν και να μελετήσουν τα έργα μου καθώς τους παρέχονται όλα τα απαραίτητα εποπτικά μέσα.

Τα δημιουργήματά σας, παρ' όλο που όπως λέτε είναι κυρίως εμπνευσμένα από την πόλη σας, είναι πάντοτε εναρμονισμένα με το περιβάλλον.

Δεν θα ήταν επιτυχημένα αλλιώς. Πρέπει η αρχιτεκτονική να σέβεται την ιστορία και το τοπίο. Προσπαθώ πάντα να προσαρμόζω τα σχέδιά μου στο τοπίο και όχι το αντίστροφο. Αυτό που λένε «επιτογραφία» του δημιουργού και διαμόρφωση αναγνωρίσιμης αρχιτεκτονικής φόρμας και παρεξηγημένο είναι και μπορεί να καταλήξει σε φυλακή. Να στερήσει από τον δημιουργό την ελευθερία να δημιουργήσει και την ίδια του την εξέλιξη. Αναγνωρίσιμη πρέπει να είναι η μέθοδος. Για να επιστρέψω, λοιπόν, στο αρχικό θέμα, δουλεύω πάντοτε με γνώμονα τις ανάγκες του χώρου και δεν ψάχνω να επιβάλλω μια ιδέα αν δεν έχει γεννηθεί από το τοπίο. Πάντοτε, δε, προσπαθώ να χρησι-

μοποιώ υλικά του συγκεκριμένου περιβάλλοντος για να «κατασκευάσω» αυτά που έχω σχεδιάσει.

Το πιο αγαπημένο σας έργο ποιο είναι;

Είναι πάντα το τελευταίο, γιατί, όπως ένα νεογέννητο παιδί, έχει μεγαλύτερη ανάγκη από μένα.

Από την εποχή της Beauburg στο Παρίσι μέχρι σήμερα τι έχει αλλάξει;

Τα πάντα! Δεν θα ήθελα να υπεισέλθω σ' αυτό. Ό,τι άλλαξε θα παραμείνει παιδί σε όλη του τη ζωή! Την εποχή της Beauburg ήμουν 33 ετών, ο Richard Rogers λίγο μεγαλύτερος και ο Gianfranco Franchini, ένας άλλος Γενοβέζος, στη δική μου κατάσταση. Τότε ήμστε ολότες και κάναμε τρέλες. Όμως το πνεύμα έχει παραμείνει το ίδιο. Το πνεύμα της περιπέτειας.

Στη φιλοσοφία του ανήκει πάντα κάτι που είχε πει παλιότερα: «Ο αρχιτέκτονας πρέπει να ζει διπλή ζωή. Από τη μια μεριά να υπάρχει η τάση για εξερεύνηση, να ζεις στα άκρα, να είσαι απρόθυμος να αποδέχεσαι τα πράγματα όπως παρουσιάζονται: μια ανυπάκουη, παραβιαστική, έως και αυθάδης προσέγγιση. Από την άλλη μεριά να υπάρχει αυθεντική και όχι τυπική ευγνωμοσύνη απέναντι στην ιστορία και τη φύση: τα δύο πεδία στα οποία η αρχιτεκτονική έχει τις ρίζες της...».

Στη Γένοβα επανέλαβε πάρα πολλές φορές ότι η έκθεση είναι αφιερωμένη στο πρόσφατα χαμένο φίλο του, μεγάλο δημοσιογράφο της Stampa, συγγραφέα και περιβαλλοντολόγο, τον Mario Fazio. Και στον άλλο χαμένο φίλο του, τον Luciano Berio, αφιέρωσε το «Isola delle Chiave», μια δική του κατασκευή στο Porto Antico το οποίο ο ίδιος αναδιαμόρφωσε πριν χρόνια με την ευκαιρία των εορτασμών για το Χριστόφορο Κολόμβο. «Έχουν αφιερώσει πλατείες, δρόμους, κήπους σε μεγάλους ανθρώπους του πνεύματος. Κανένας όμως δεν έχει αφιερώσει ένα νησί (isola). Μου αρέσει πολύ που στον Luciano Berio θα είναι στο εξής αφιερωμένη η πιο σταθερή πλατεία του κόσμου».

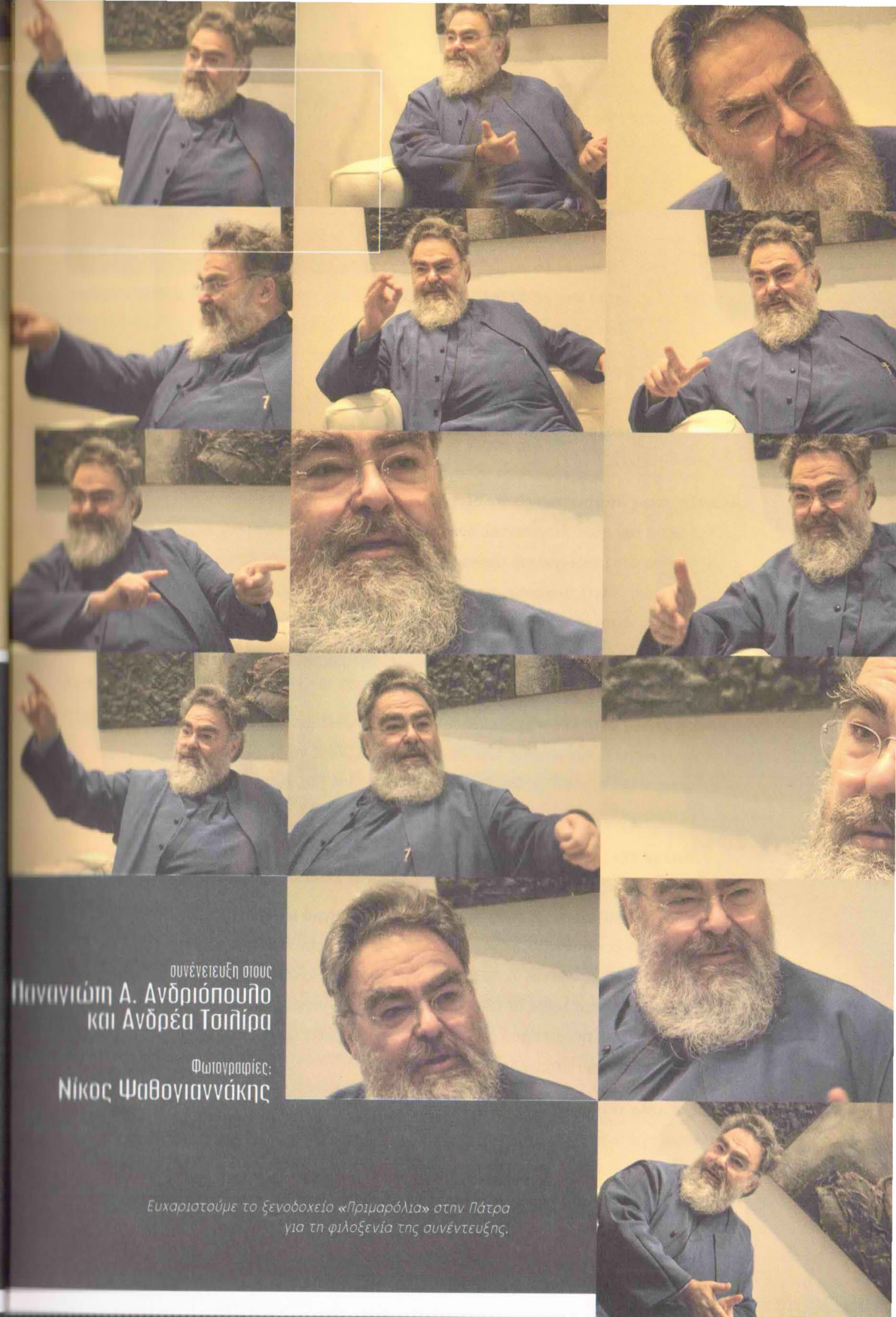
Μακάρι ο Renzo Piano, αυτός ο «αρχιτέκτονας με την φαντασία ποιητή» όπως τον χαρακτηρίζουν, να επιστρέψει και πάλι στη Γένοβα και το αγαπημένο του λιμάνι για να πραγματοποιήσει ένα φιλόδοξο σχέδιο αναδιαμόρφωσης του θαλάσσιου μετώπου της πόλης. Πολλοί μας είπαν ότι αν πραγματοποιηθεί θα απογειώσει κυριολεκτικά την πόλη. Βλέποντας τα απογειωμένα κτίρια στις μακέτες της έκθεσης δεν αμφιβάλαμε καθόλου...

«Κονσέρβα πίστη
δεν υπάρχει...»

Μητροπολίτης Ζακύνθου Χρυσόστομος

Εργάζεται ακατάπαυτα. Λέει τα πράγματα με τ' όνομά τους. Ζει με ένταση όλα τα γεγονότα. Δεν δειλιάζει μπροστά σε τίποτα. Έχει διανύσει μια μακρά πορεία μέσα στην Εκκλησία που του επιτρέπει να γνωρίζει σε βάθος όλα τα θέματα. Συχνά καθίσταται «σημείο αντιλεγόμενο». Ο Μητροπολίτης Ζακύνθου Χρυσόστομος μιλώντας στο «Δ», μας αποκαλύπτει την ουσία των πραγμάτων καταγγέλλοντας την επιφάνεια.

συνέντευξη στους
Παναγιώτη Α. Ανδριόπουλο
και Ανδρέα Τσιθίρα

Φωτογραφίες:
Νίκος Ψαθογιαννάκης

Ευχαριστούμε το ξενοδοχείο «Πριμαρόλια» στην Πάτρα
για τη φιλοξενία της συνέντευξης.

■ 43 χρόνια ιεροσούνης και 10 χρόνια αρχιερατείας στη Ζάκυνθο. Πού πιστεύετε ότι έχετε φτάσει;

Θα πω αυτό που έλεγε ο Καβόφης: «Και όταν θα φτάσεις στην Ιθάκη, θα δεις Ιθάκες τι σημαίνουν...». Άμα σταματήσεις την προσπάθεια σημαίνει ότι σταμάτας να ζεις. Οι εμπειρίες συζώνονται και το ιδανικό θα ήταν να εφαρμόζουμε όσα μαθαίνουμε. Ισχύει απόλυτα το «γηράκος αεί διάσκόμενος».

Η σημαντικότερη στιγμή σας ποια ήταν;

Η άφιξή μου στη Ζάκυνθο. Προηγήθηκαν κι άλλα γεγονότα, αλλά το ότι η Εκκλησία άκουσε τη φωνή του λαού και μου εμπιστεύθηκε να διαποιμάνω την πατρίδα μου, ήταν αυτό που εκπλήρωσε το όνειρό μου...

Ανάμεσα στους στόχους που είχατε θέσει και σε όσα πετύχατε, πόση απόσταση υπάρχει;

Είχα πιο ψηλό τον πήχυ. Αναγκάζεται, όμως, κανείς να προοιωνιστεί στην πραγματικότητα. Άλλα πράγματα είχα στο μυαλό μου για την κοινωνία της Ζακύνθου κι άλλα βρήκο. Θυμάμαι, για παράδειγμα, τέσσερις - πέντε πλούσιους που κάλυπταν τις ανάγκες πολλών φτωχών. Τώρα υπάρχουν πολλοί πλούσιοι, λίγοι φτωχοί κι όμως οι ανάγκες τους δεν καλύπτονται.

Είστε ένας προκλητικός ιεράρχης, με την έννοια ότι αντιλαμβάνεστε τις προκλήσεις ως προκλήσεις για έργο...

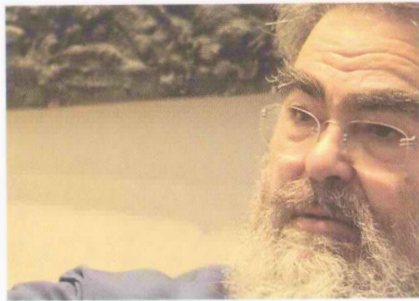
Είμαι υποχρεωμένος να αγωνίζομαι κι αυτό είναι διαρκής πρόκληση. Από την ώρα που είσαι αποφασισμένος να αγωνιστείς, δεν μπορείς ούτε να συμβιβαστείς, ούτε να αντιπαρέλθεις τα πράγματα, ούτε να κωφεύσεις, αλλά να μιλάς με ελεύθερο πνεύμα. Πάνω από όλα, όμως, να είσαι εκείνος που είσαι και να μην καλύπτεσαι πίσω από ωραία λόγια.

Έχετε ταυτιστεί με την κριτική και με το θάρρος της γνώμης σας. Υπήρξαν στιγμές που ανασθεωρήσατε τη στάση σας ή κάποιες από τις απόψεις σας;

Δεν έχω ανασθεωρήσει κάποιο από τις απόψεις μου. Ακόμα κι αν περνά μια κρίση η θέση μου και δε βρίσκει απήχηση στον κόσμο, στη συνέχεια δικαιώνομαι. Ενώ μπορείς σαν άνθρωπος να κιστέψεις λίγο, έρχεται η απολήξευση της θέσης σου και σε δικαιώνει, δίνοντάς σου νέα ώθηση να συνεχίσεις. Βέβαια, όταν διαπιστώσουμε ότι κάναμε λάθος δε είναι υποτιμητικό να το διορθώσουμε και δε θα δίστασα ποτέ να το κάνω. Ο κόσμος εκτιμά την αλήθεια κι ενώ μπορεί να παρασυρθεί προσωρινά, τελικά δεν ακολουθεί μια όποση που κατατίθεται για επικοινωνιακούς λόγους.

Κερδίζετε, όμως, εύκολα την προσοχή της δημοσιότητας...

Εξαρτάται τι εννοούμε με αυτό. Ήρθα στην Πάτρα για μια εκδήλωση των special olympics. Ήταν μια καταπληκτική εκδήλωση κι όμως την άλλη μέρα στις εφημερίδες γρόφτηκε «κι όχι σκριβώς όπως το είπα» μόνο μια όποση που είχα διατυπώσει για το Μητροπολίτη Καλαβρύτων, ότι υπήρξε στέλεχος της χωροφυλακής...

Αυτό το επικοινωνιακό χάρισμα δε σας έχει βοηθήσει κάποιες φορές στη διεκδίκηση των αιτημάτων σας;

Δεν βγαίνει πάντα σε καλό. Κοιμούνται οι άνθρωποι που θέλουν να έχουν «και με το σκύλο καλημέρα και με τη γάτα καλησπέρα». Η επιπλέον δημοτικότητα οφείλεται στην επιμονή μου. Έφτασα στο σημείο να περιμένω στα υπουργεία και να περιμένω δύο και τρεις ώρες μέχρι να πετύχω το σκοπό μου.

Τα παραδείγματα είναι πολλά: Πριν δέκα χρόνια διαπίστωση φοβερές καταστάσεις στο νοσοκομείο της Ζακύνθου. Έκανα μια σύσκεψη φορέων. Ήρθαν όλοι εκτός από τον πρόεδρο του Νοσοκομείου, ο οποίος μου έστειλε ένα γράμμα, γράφοντάς μου να κοιτάξω το καθήκοντά μου. Εγώ, όμως, αντιλαμβάνομαι ότι στα καθήκοντά μου είναι και η υγεία των πολιτών. Από τότε πάλευα δέκα χρόνια. Θεμελιώθηκε τώρα το νοσοκομείο και δεν ήρθε κανένας από τους παράγοντες επειδή είναι έργο της προηγούμενης κυβέρνησης. Τι με ενδιαφέρει εμένα ποια είναι η κυβέρνηση; Εμένα με ενδιαφέρει να γίνει το νοσοκομείο...

Αντιπαρέρχεται παράδειγμα είναι και ο αγώνας μου για μονάδα τεχνητού νεφρού στη Ζάκυνθο. Πήγα μια Παρασκευή στο υπουργείο Υγείας. Μου είπε ο υφυπουργός, ότι ο υπουργός δεν υπέγραψε τη χρηματοδότηση. Του είπα, λοιπόν, να του πει ότι έχει έναν κουζουλό δεσποτή στο γραφείο του κι ότι αν μέχρι τη Δευτέρα δεν είχαν δοθεί τα χρήματα, θα έκανα απεργία πείνας έξω από το υπουργείο. Τη Δευτέρα η υπογραφή είχε μπει.

Όταν είσαι επίσκοπος πρέπει να είναι λαμπάδα που να καίει κάθε μέρα, όλη μέρα. Διαφορετικό δεν μπορείς να επιβιώσεις. Θα υπάρξουν άνθρωποι που θα μεμψιμοιρούν ή που θα δυοσισταούν. Αυτό είναι λογικό. Αλίμονο αν όλοι συμφωνούν. Θα μιλάει με δημοψήφισμα του 96%!

Παραταύτα υπάρχει η αίσθηση ότι έχετε μεγαλύτερη εξουσία από την τοπική αυτοδιοίκηση στη Ζάκυνθο.

Απλά όταν η τοπική αυτοδιοίκηση έχει μια δυσκολία και επικαλεστεί τη δική μου θημιεπίσταση, είναι πιο αποτελεσματική. Δε θέλω να προτρέχω, αλλά να συμβαδίζω με τα προβλήματα. Ένα παράδειγμα είναι το μεταπτυχιακό πρόγραμμα για το περιβάλλον που λειτουργεί στη Ζάκυνθο. Κινδύνευε το Σεπτέμβριο να καταργηθεί επειδή η Νομαρχία δεν έδινε 60.000 ευρώ. Γνωστοποίησα στους υπεύθυνους ότι θα δώσει η Εκκλησία τα 15.000 ευρώ και ότι αν δεν ευαισθητοποιηθούν οι αρμόδιοι, θα έδινα εγγύηση για επιβίωση. Όταν φτάνει ο κόμπος στο χτένι, τότε νιώθω πως είναι καιρός να παρέμβω... Το ίδιο έγινε και με το ΤΕΙ Οικολογίας που ιδρύθηκε στο νησί πριν δύο χρόνια. Σε σύσκεψη στην Πάτρα για το κτιριακό, όλοι έλεγαν «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε» και το ΤΕΙ δε θα έφτανε... Τότε εγώ έφυγα για να μετατρέψω ένα κτίριο της Μητρόπολης σε έδρα

του ΤΕΙ, ώστε να λειτουργήσει άμεσα. Κι όταν έκανα αγιασμό δεν ήρθε κανένας! Γιατί; Του Δεοπότη ήταν το ΤΕΙ; Αμέσως μετά, ήθελα να δώσουμε μια έκταση της Μητρόπολης για να γίνει η

μόνιμη έδρα του Τμήματος. Πρώτα αγωνίστηκε για την έγκριση της Ιεράς Συνόδου. Ο Αρχιεπίσκοπος δεν έβαζε το θέμα ούτε στην ημερήσια διάταξη κι έτσι χάθηκαν δύο χρόνια. Μέχρι που του είπα να μου δώσει τουλάχιστον μια αρνητική απάντηση κι εγώ θα πήγαινα στη Ζάκυνθο και θα έλεγα ότι ο Χριστόδουλος δε θέλει το ΤΕΙ. Μου έδωσε τελικά την άδεια και τότε οι αρμόδιοι της Πολιτείας αντί να ξεκινή-

σουν άμεσα το έργο, ανσκάλυσαν μια άλλη έκταση για να γίνει το ΤΕΙ, 16 χιλιόμετρα από το κέντρο του νησιού, απ' όπου δεν περνάει ούτε... νυκτοκόρακας! Θέλουν να στείλουν εκεί τα παιδιά...

Δεν έχουν και λίγο πολιτική χροιά αυτές οι κινήσεις σας;

Κοινωνική ναι, πολιτική όχι. Πολιτική είναι να κατηγορείς κάποιους και να υμνείς κάποιους άλλους. Να δοξάζεις τη μία δεξιά και να κατηγορείς την άλλη αριστερά. Όταν κάνεις τη δουλειά σου, είναι κάτι διαφορετικό. Εγώ όταν έχουμε εκλογές φεύγω για 15 ημέρες από τη Ζάκυνθο. Πηγαίνω στο εξωτερικό, ώστε να μην κατηγορηθώ ότι παρεμβαίνω.

Πόσο κοντά βρίσκεται στο χρέος της η Εκκλησία της Ελλάδος.

Η Ελλαδική Εκκλησία στερείται πρωταβουλιών σε κοινωνικά θέματα. Νομίζουν ότι αν κάνουμε μια φιλανθρωπία επικοινωνιακή, είμαστε καλυμμένοι. Χρησιζόμαστε περισσότερες παρεμβάσεις, αποβλέποντας στο αυτονόητο, ότι υπηρετούμε το λαό, όχι με γνώμονα το τι θα κερδίσουμε, όπως κάνουν οι πολιτικοί. Αγωνίζεται, για παράδειγμα, ο Αρχιεπίσκοπος να ανωτατοποιήσει την Παιδεία στην Εκκλησία. Θέλουμε το κράτος να μας δώσει το κτίριο, να μας πληρώνει τα λειτουργικά έξοδα κι εμείς να λέμε ότι έχουμε δική μας σχολή. Ποιο κράτος θα το δεχτεί αυτό; Πήγε ποτέ η Ελλαδική Εκκλησία να δει τις ανάγκες που υπάρχουν στα σχολεία (εκκλησιαστικά και μη) και να προσπαθήσει να τις καλύψει; Στη Ζάκυνθο όποιο σχολείο ζητάει υπολογιστή, φωτοτυπικό ή κάτι άλλο, το παίρνει από την Εκκλησία. Δε με νοιάζει αν είναι αρμοδιότητα του κράτους, με νοιάζει να λειτουργεί το σχολείο...

Ευχρηθήκατε στον Αρχιεπίσκοπο, όταν γιόρταζε, «να επανέλθει στο σωστό δρόμο και στα καλά λιμάνια της Εκκλησίας». Ποια περίοδος της Εκκλησίας υπήρξε καλό λιμάνι;

Η Εκκλησία της Ελλάδος, επειδή έχει συνοδικό σύστημα, δεν έχει πάντα περιόδους πρεμίας. Οι διακυμάνσεις είναι σχεδόν καθημερινές. Ο κάθε Αρχιεπίσκοπος θέλει να επιβάλει τις απόψεις του, αλλά δεν είναι πάντα δυνατό. Μια ήρεμη περίοδος της Εκκλησίας ήταν αυτή του Σεραφείμ, που ανέβηκε σε μια ανώμαλη περίοδο και προσπαθούσε να επαναφέρει την Εκκλησία στην παλιά της αίγλη χωρίς κραδασμούς. Μεσολάβησαν, όμως, τα γεγονότα της εκκλησιαστικής περιουσίας. Ο Αρχιεπίσκοπος δεν ήθελε

τη σύγκρουση και υπόδειξη είναι ότι ο ίδιος δε μίλησε ποτέ δημόσια, γιατί πίστευε ότι έπρεπε να είναι ο τελευταίος ουζητής. Έτσι, μπήκαν μπροστά ο Χριστόδουλος, ο Άνθιμος και κάποιοι άλλοι που πίστευαν ότι ίσως πέσει ο Αρχιεπίσκοπος. Βιάζονταν πολύ από τότε...

Ο Σεραφείμ, όμως, επί 25 χρόνια έκανε μεγάλο έργο, χωρίς να λοβιλάσσεται τόσο έντονα. Ακούμε τώρα για το έργο της Εκκλησίας. Μα είναι το ακριβώς το ίδιο, δεν προστέθηκε ουσιαστικά τίποτα! Απλά υπάρχει μεγαλύτερη προβολή.

Η δημοσιότητα δεν κάνει κάποιες φορές καλό στην Εκκλησία;

Δεν έχουν έρθει κοντά της περισσότεροι άνθρωποι;

Δεν υπάρχει καλή δημοσιότητα. Χρειάζεται περισσότερη ουστολή και του δικού μου λόγου και των άλλων. Όσο περισσότερο προσέχουμε, τόσο καλύτερα. Από τη στιγμή που έχετε τη δυνατότητα ως δημοσιογράφοι με ένα κόμμα να μου αλλάξετε το νόημα, πρέπει να προσέχουμε πολύ.

Όσο περισσότερος κόσμος έρχεται, ούτε οι νέοι πλησιάζουν πιο πολύ. Σε όλους τους αιώνες, οι νέοι διαφοροποιούνται από την Εκκλησία και επανέρχονται μετά από κάποια χρόνια. Η αμφισβήτηση είναι φυσιολογική για την εφηβεία και τη νεότητα. Όλοι έτσι ήταν, εκτός από κάποιους σαν κι εμένα που ζούσαμε μέσα στην Εκκλησία. Ίσως εγώ λιγότερο γιατί είχα κι άλλα ενδιαφέροντα. Μου άρεσε και το θέατρο και ο κινηματογράφος και η μουσική, μου άρεσε και η καλώς εννοούμενη κοινωνική ζωή, χωρίς να παραμελώ την Εκκλησία. Δεν έλεγα ότι επειδή βγήκα το Σάββατο δε θα πάω το πρωί στην Εκκλησία...

Γιατί δεν αναλάβετε τον τηλεοπτικό σταθμό της Εκκλησίας;

Η Εκκλησία ολισθαίνει καθημερινά σε μια εκκοσμίκευση που τη βλάπτει. Δεν αντέχει η Εκκλησία ένα σταθμό, ούτε οικονομικά. Οι ιδιωτικοί σταθμοί ζουν από τις διαφημίσεις και από πηγές που η Εκκλησία δε θα μπορούσε να έχει. Όταν τα κρατικά κανάλια μεταδίδουν θρησκευτικές τελετές, ανεβαίνει η θεαματικότητα τους. Όμως αυτό γίνεται μία - δύο φορές την εβδομάδα. Αν μετά-δίδαν τελετές κάθε μέρα, θα βούλιαζε η θεαματικότητα. Ούτε μπορούμε να στοχεύουμε στους ηλικιωμένους και σε όσους είναι καθηλωμένοι στο σπίτι τους. Δε θα ακούν συνέχεια το σταθμό μας, θα αλλάξουν κανάλι για κάτι πιο ευχάριστο. Έτσι δεν μπορούμε να αναλάβω κάτι που δεν πίστευα...

Κινήσεις όπως η μετάφραση του Ευαγγελίου στη δημοτική βοηθούν την Εκκλησία;

Μεταφράσαμε τα κείμενα των Αποστόλων και του Ευαγγελίου. Τα υπόλοιπα κείμενα της λατρείας δε μας ενδιαφέρουν; Πόσοι είναι εκείνοι που βρίσκονται την ώρα του Ευαγγελίου στην Εκκλησία; Οι περισσότεροι πηγαίνουν στο τελευταίο μίμωρο. Εμείς με τη μετάφραση αυξήσαμε το χρόνο της λειτουργίας, αντί να τον μειώσουμε. Ο Αρχιεπίσκοπος πάει στις 7.30 το πρωί και τελειώνει στις 11.30. Εγώ πηγαίνω στην Εκκλησία στις 8 και τελειώνω στις 10.15. Τίποτα δεν κόβουμε, αλλά έχουμε ένα ρυθμό που βοηθά και τον κόσμο.

Ακούμε πολλές πόλεις τελευταία να μιλούν για θρησκευτικό τουρισμό...

Δεν είναι κάτι καινούριο. Πριν από κάποιες δεκαετίες ο Άγιος Ανδρέας ήταν μια ευκαιρία για τους Ζακυνθινούς να πάμε στην Πάτρα. Αντίστοιχα στη Δυτική Πελοπόννησο είχαν την αφορμή του Αγίου Διονυσίου για να έρθουν στη Ζάκυνθο τα καλακίφρι. Σήμερα ποιο είναι το νόημα του θρησκευτικού τουρισμού; Να πάμε τα ΚΑΠΗ στην Αρχαία Ολυμπία και να σταματήσουμε ενδιάμεσα σε ένα νασό; Κάτι οργανωμένο μπορεί να γίνει μόνο όπου υπάρχει προοκύνημα καθιερωμένο στους αιώνες. Στη Ζάκυνθο έχουμε το καλοκαίρι 100 χιλιάδες επισκέπτες κάθε μέρα. Μόνο 1000 θα πάνε στον Άγιο Διονύσιο. Οργανωμένα γραφεία με κονοέρβα πίστη δεν μπορούν να υπάρχουν.

Σας αρέσουν τα «Ξενία»; Εμένα όχι αλλά καμιά φορά ΔΕΝ είναι θέμα γούστου...

Φυσικά, ο αρχιτέκτονας Άρης Κωνσταντινίδης είναι το κατάλληλο εποπτικό αντικείμενο για να εξηγηθεί η πρόταση που ανοίγει αυτό το κείμενο.

Πριν λίγο καιρό, η απόφαση της δημοτικής αρχής να ιδιωτικοποιήσει ουσιαστικά τις δύο δημοτικές επιχειρήσεις, την «Θαση» και το «Ξενία», επανέφερε το ζήτημα στην επιφάνεια. Δεδομένου ότι «Ξενία» δεν υπάρχει μόνο στο Γιάννενο, το θέμα πήρε πανελλαδικές διαστάσεις, με οντεγκλήσεις —άμεσο εμπλεκόμενων και μη— διά του αθηναϊκού τύπου, αλλά και επερωτήσεις στη Βουλή.

Ανεξάρτητο από το προσωπικό γούστο του καθενός, το δυο κτίρια, μαζί με το αρχαιολογικό μουσείο της πόλης, είναι η ποροκατοθήκη μιας αρχιτεκτονικής τεχνοτροπίας που δεν υπάρχει πια. Ο Κωνσταντινίδης και η σχολή του πρόκρινε τα «πάντρεμο» υλικών όπως το τοιμέντο, η πέτρα και το ξύλο με το γύρω περιβάλλον. Οι επικριτές του υποστηρίζουν ότι αυτή την αντίληψη, σε μια υπερβολική (και «πολυκοιτισιοποιημένη») εκδοχή της, την πληρώσαμε όλοι οι κάτοικοι των μεγάλων αστικών κέντρων και την πληρώνουμε ακόμη.

Σε κάθε περίπτωση όμως, το «Ξενία» που μας ενδιέφερε στην προκειμένη περίπτωση, γιατί ακριβώς είναι κομμάτι ενός προβλήματος που έχει πανελλαδική έκταση (εδώ και καιρό αναζητούνται τρόποι από αξιοποίησης μέχρι ξεφορτώματος των «Ξενία» πανελλαδικά), στα Γιάννενα χρονολογείται από το 1957, όταν κατασκευάστηκε από τον αρχιτέκτονα Βώκο, υπό την επίβλεψη του Άρη Κωνσταντινίδη.

Η ιδιοιτερότητά του στα Γιάννενα, είναι ότι βρίσκεται μέσα στο ολούλλιο του «Κούρμπα», που σήμερα έφτασε να είναι από τους τελευταίους πνεύμονες προσίνου στην πόλη. Ήδη, στην προσωπική της κοτεδάφισή του και της αντικατάστασης από άλλο, ιδιωτικών συμφερόντων ξενοδοχειακό συγκρότημα έχουν αντιδράσει ούσομη η δημοτική αντιπολίτευση αλλά και επιτροπές και πρωτοβουλίες πολιτών.

Το αξιοπρόσεκτο σε αυτή την ιστορία, είναι ότι υπήρξαν και άλλες προτάσεις για την αξιοποίηση του «Ξενία» Ιωννίνων, ορκετές (και ενδιεφερούσες) και από συμβούλους της συμπολίτευσης, απ' όπου προήλθε και η απόφαση για ενοίκωση και ανάθεση της διαχείρισης του χώρου σε ιδιώτη, με τρόπο που... δε σήκωνε συμβολίες. Μια από τις προτάσεις, ήταν να μετατραπεί το «Ξενία» σε πινοκοθήκη. Αντίστοιχο, από νωρίς το συγκρότημα έδειξε ότι «θα μείνει έξω» από την σκέψη που υπάρχει για ανοικοδομηθεί των ενοπομείωντων «Ξενία» ανά τη χώρα, με κοτεύθυνση τη δημιουργία ενός ξενοδοχειακού δικτύου

Πάνο εύκολα χαρακτηρίζεται ένα κτίριο διατηρητέο; Όσο εύκολα αποχαρακτηρίζεται κιόλας. Αν θέλετε ένα ζωντανό παράδειγμα, αυτό που συμβαίνει τελευταία στα Γιάννενα με το δυο κτίρια που έκτισε ή επέβλεψε την κατα-

παράδοσιακών συγκροτημάτων, ανάλογο με την πόλη που βρίσκονται. Αντίθετα όλησά με τη λογική που κατοσκευάστηκαν τότε, του δικτύου παλιών (για την εποχή) ξενοδοχειακών συγκροτημάτων.

Φυσικά, η ανοικοδομηθεί εκ του μηδενός στηρίχθηκε στο μεγάλο ενοίκιο που θα λαμβάνει ο δήμος από τον ιδιώτη που θα κατασκευάσει το νέο ξενοδοχείο. Δεν σημαίνει κατ' ανάγκη όμως, ότι πρόκειται για την πιο συμβατή κοινωνικά και ιστορικό λύση.

Όπως φαίνεται γενικά από την περίπτωση των παλαιών κτιρίων που ανοικοδομηθούν εκ του μηδενός ή ανοικοινίζονται, αφού έχουν χαρακτηριστεί διατηρητέα, δύο είναι οι κυρίαρχες τάσεις που ακολουθούν οι αρχές σήμερα με θρησκευτική ευλάβεια:

Μια, είναι η «ενολλακτική», η οποία προστάζει ότι τα πάντα είναι «διατηρητέα» και ότι παντού πρέπει να υπάρχει το ίχνος της «παράδοσης», με συχνό αποτέλεσμα κτίριο που κατοσκευάστηκε με συγκεκριμένη τεχνοτροπία και για να εξυπηρετούν συγκεκριμένες ανάγκες, να «αναπαλαιώνονται»

χάνοντας όμως το αρχικό τους στυλ και

πολύ συχνά το δέσιμό τους με το σύνολο χώρο. Μια άλλη, είναι η λογική ότι «όλο είναι χρήμο», η οποία είναι ιδιαίτερο προσφιλή σε δημοτικές (και γενικώς) αρχές στην Ελλάδα και προστάζει ότι «όταν μπορούμε να ξεφορτωθούμε δημοτική περιουσία το κάνουμε με οποιοδήποτε ιστορικό κόστος, αρκεί το λεφτά να είναι καλό».

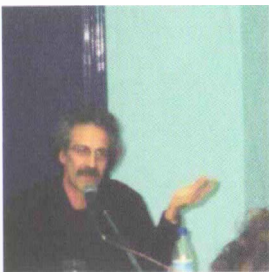
Στην περίπτωση του «Ξενία» Ιωννίνων μάλλον ισχύει η τελευταία συνθήκη. Ενδεικτικό είναι ότι ο δήμορχος της πόλης Νίκος Γκόντος έπευσε να χαρακτηρίσει τον Άρη Κωνσταντινίδη «συνεργάτη της χούντας» προκειμένου να ντύσει και ιδεολογικά την απόφαση του δήμου για ποροχώρηση των κτιρίων.

Έτσι λοιπόν, τα Γιάννενα βρίσκονται λίγο πριν χάσουν ακόμη ένα κομμάτι της ιστορίας τους. Αν χρησιμοποιήσουμε ως «οδηγό» αυτό που συνέβη στο άλλο δημιούργημα του Κωνσταντινίδη στην πόλη, την «Θαση», τότε το πράγμα δεν είναι καθόλου ελπιδοφόρο.

«Να ξαναδιαβάσουμε τον Όργουελ»

Συνέντευξη στον
Παναγιώτη Φραντζή

Ο Πέτρος Παπακωνσταντίνου είναι αυτή την περίοδο ένας από τους πλέον περιζήτητους δημοσιογράφους. Αιτία η σοβαρή του ενασχόληση με το μεσανατολικό και την πολιτική της Αμερικής. Αδράξαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε μαζί του όταν βρέθηκε στην Πάτρα για να παρουσιάσει το βιβλίο του, «Η αμερικανική Τζιχάντ», το οποίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα.

Πέτρος Παπακωνσταντίνου

ΤΟ βιβλίο σας τάρaxe τα λιμνάζοντα νερά στην αγορά του πολιτικού βιβλίου. Παραμένει επίκαιρο ένα χρόνο μετά την έκδοσή του... Έπεται συνέχεια;

Όταν αποφάσισα να γράψω, το κλίμα ήταν αντίξοο μετά την άλωση της Βαγδάτης. Η κυρίαρχη άποψη ήταν ότι επιβεβαιώθηκε η αμερικανική ισχύς. Ήμουν αρκετά τυχερός γιατί όταν εκδόθηκε η αμερικανική Τζιχάντ είχε αντιστραφεί η κατάσταση. Η επικαιρότητα του βιβλίου σήμερα οφείλεται στο γεγονός ότι οι Αμερικανοί δεν κατάφεραν ακόμη να εδραιώσουν την κυριαρχία τους. Στη Φαλούτζα είδαμε να διεξάγουν τη μεγαλύτερη μάχη από τον πόλεμο του Βιετνάμ. Σήμερα βρίσκονται σε εξέλιξη μάχες σε πολλά μέρη σε όλο το Ιράκ. Είναι φανερό ότι τα πράγματα δεν πήγαν όπως τα ήθελαν. Ο πόλεμος στο Ιράκ, τροφοδότησε διάφορα σοβαρά βιβλία στο εξωτερικό με θέμα την αμερικανική ηγεμονία και την παγκόσμια στρατηγική των ΗΠΑ. Όσο για μένα, το ενδιαφέρον μου εστιάζεται σήμερα στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας και τις επιπτώσεις του στη δημοκρατία, όχι στις χώρες που δέχονται εισβολή - κατοχή αλλά στην ίδια τη Δύση.

Ετοιμάζετε ένα βιβλίο με θέμα τα δημοκρατικά δικαιώματα. Αλήθεια, πόσο μακριά είμαστε από το 1984 του Τζορτζ Όργουελ;

Όταν κυκλοφόρησε το βιβλίο του Όργουελ πολλοί το είχαν θεωρήσει μια μικρή αλληγορία για την τυχόν επικράτηση του σοβιετικού τότε μοντέλου σε όλο τον κόσμο. Αυτό είναι λάθος. Ο κίνδυνος για τον Όργουελ ήταν να διαμορφωθούν δύο τεράστια αντίπαλα μπλοκ σε ένα περιβάλλον εικονικού παγκοσμίου πολέμου — αυτός τα ονόμαζε Ωκεανία και Ευρασία — στο εσωτερικό των οποίων θα αρθρωνόνταν μια απόλυτα ελεγχόμενη και πειθαρχημένη κοινωνία. Είναι εξαιρετικά επίκαιρο και πρέπει να το ξαναδιαβάσουμε.

Ποια είναι σήμερα τα δύο στρατόπεδα;

Στο σημερινό κόσμο έχουμε καινούρια ρήγματα, η Δύση διασπάται. Έχουμε μια νέα ιδιότυπη Αντάντ από τη μια (Γερμανία, Γαλλία, Ρω-

σία) και βέβαιως τις ΗΠΑ από την άλλη, κάτι που φάνηκε πιο καθαρά με τον πόλεμο στο Ιράκ. Η κατάρριψη του ανατολικού μπλοκ στις αρχές της δεκαετίας του 90, αφαίρεσε το αντίπαλο δέος, αλλά η αναπόφευκτη ένταση του ανταγωνισμού των νικητών εκείνης της περιόδου σηματοδοτεί ένα νέο ιστορικό χάσμα. Πολλοί μιλούν σήμερα για την αναγκαιότητα ενός νέου αντιπάλου δέους στην αμερικανική κυριαρχία. Αυτό που χρειαζόμαστε δεν είναι ένα αντίβαρο στις ΗΠΑ, εξίσου ισχυρό και απειλητικό για την ειρήνη και την ασφάλεια στον κόσμο. Πρέπει να αλλάξει η Ευρώπη και η Αμερική στο εσωτερικό της.

31 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Υπάρχει ακόμη έντονος αντιαμερικανισμός και μάλιστα από τη γενιά του πλέον αμερικάνικου τρόπου ζωής. Δεν είναι λίγο περίεργο;

Ναι, είναι. Καταρχήν δεν είναι ο ίδιος αντιαμερικανισμός, με αυτόν της δικής μου γενιάς. Εμείς αντλούσαμε έμπνευση από τη μυθολογία του ΕΑΜ χωρίς να μας είναι οικείες οι κοινωνικές συνθήκες εκείνης της περιόδου. Κρατούσαμε όμως την απελευθερωτική υπόσχεσή της. Ο τότε αντιαμερικανισμός πυροδοτούνταν από την υποστήριξη των ΗΠΑ απέναντι στη κούντα και στο ρόλο τους στην Κύπρο. Το εθνικό-δημοκρατικό στοιχείο ήταν πιο έντονο. Σήμερα, σαφώς δεν υπάρχει τόσο βαθιά θεωρητική αναζήτηση στη νεολαία, δε διαβάσει Μάο, Λένιν, Μπακούνιν, Μαρξ, όπως γινόταν τότε μαζικά, ωστόσο υπάρχει πιο βαθύ κοινωνικό περιεχόμενο. Αμφισβητείται η Αμερική ως κοινωνικό μοντέλο. Ο καλύτερος στρατολόγος του νέου αντιαμερικανισμού δεν είναι οι αριστερές οργανώσεις, όπως λέει ο Μπυστόκας, αλλά η ίδια η σημερινή Αμερική (η μοιά τουλάχιστον), με την οπλοκατοχή, τους προληπτικούς πολέμους, τους πατριωτικούς νόμους.

Κάποιοι λένε ότι περάσαμε από την εποχή των εξεγέρσεων στην εποχή των ατομικών ευκαιριών. Οι σύγχρονες εξεγέρσεις και κινήματα είναι άρα-

γε κτεσινά κατάλοιπα ή εικόνα από το μέλλον;

Ο Καστοριάδης διέλυσε την πολιτική του ομάδα στη Γαλλία λίγο πριν ξεσπάσει ο Μάης του 68, με το σκεπτικό ότι τόχα η κοινωνία είχε χάσει τον επαναστατικό της όρκο. Ο ίδιος ακολούθησε τις προσωπικές του διανοητικές περιπλανήσεις στα οχήματα της φανταστικής θέσμισης της κοινωνίας κ.τ.λ. Πολλές φορές η ζωή μας προσπερνάει «όχι πως να κοιτάζει τη δικιά μας μελαγχολία». Ο Λένιν από την άλλη, λίγο πριν το Φλεβάρη του 1917, έλεγε ότι η γενιά του δε θα προλάβει να ζήσει την επανάσταση... Κανεείς δεν μπορεί να προβλέψει τις επαναστάσεις — είναι όπως με τους σεισμούς που έρχονται ξαφνικά και βίαια. Σαν την φασιστική λάβα που σαρώνει τα πάντα στο πέρασμά της. Αυτό που χαρακτηρίζει την εποχή μας είναι η απόσταση των λεγόμενων πολιτικών πρωτοποριών από τις υπάρχουσες εκρηκτικές ανιοότητες. Ο κοινωνικός ακτιβισμός υπάρχει. Μπορεί να δει κανείς ακόμη και ένοπλες απεργίες στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η έλλειψη συνεκτικού πολιτικού λόγου είναι αυτή που καθορίζει την επιφανειακή στασιμότητα. Και αυτό είναι το ζητούμενο της εποχής μας...

Τι πρέπει να περιμένουμε από τη δεύτερη θητεία του Μπους;

Τα χειρότερα προφανώς. Υπάρχουν βέβαια και υποστηρικτές της άποψης ότι θα έχει ωριμάσει μετά την εμπειρία της πρώτης τετραετίας και θα ακολουθήσει πιο ήπια πολιτική για να εξασφαλίσει την υστερόφημιά του. Μάλλον το αντίθετο συμβαίνει. Ακούει φωνές από την ιστορία, το ●εό, έχει μια μεσοιστορική αποστολή να εκπληρώσει... Η ομάδα των ιερών με επικεφαλής τον Ντικ Τσέινι αισθάνεται δικαιωμένη από το εκλογικό αποτέλεσμα και ενισχύεται με την παρουσία της Κοντολίζα Ράις. Για τους ίδιους τους αμερικανούς πολίτες έρχεται ένα νέο κύμα ακραίων φιλοεργοδοτικών μέτρων που μηροστά τους το έργο του Ρίγκαν χωριλά...

Ο πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών Σπύρος Ιακωβίδης* γράφει για μια περίεργη απόφαση του ΚΑΣ

Ο σημερινός επισκέπτης της ακροπόλεως των Μυκηνών καλείται να ακολουθήσει μία επιβεβλημένη πορεία από τοιμεντόστρωτες λεωφόρους, πλατείες και οπιστρόπουσες μεταλλικές γέφυρες που αναρριχώνται στο ανάκτορο και από εκεί κατεβαίνουν και διακλαδίζονται σε αλόκληρη την έκταση του λόφου.

Η νέα αυτή πορεία έχει πλάτος κυμαινόμενο από 10,50 μ. στην ορχή της μετά την Μεγάλη Ανοβάθρα, έως 4,20 - 4,70 μ. σε δίεφορο σημείο της ονόδου και 1,80 - 2,00 μ. αλλού, καθώς και 1,80 μ. στις γέφυρες. Οι λεωφόροι αποτελούνται από μια στρώση χαλικιών σκεποσμένη κατά τόπους με φύλλο γεωυφάστρας, ένα πυκνό πλέγμα σύρματος αλουμινίου και επάνω του μια παχιά στρώση σκυροδέματος με καλίκια, αρκετά ολισθηρή, με τη σύσταση και τη μορφή μιας συνηθισμένης τοιμεντόστρωσης που υφίσταται κραυγαλέα προς το περιβάλλον της.

Τοιμέντο στις Μυκίνες!

Το προκλητικό σκολοιοηπτο και αποκρουστικό αυτό εξάμβλωμα μελετήθηκε, σποφοοίστηκε και τελικά εγκρίθηκε από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο (ΚΑΣ) τον Φεβρουάριο του 2004 παρά τις αντιρρήσεις και επιφυλάξεις εμού και άλλων μελών της ορμόδους αλλά μη λομβονομένης σοβαρό υπ' όψη Επιτροπής Μυκηνών του Τομείου Διοκείρισης Πιστώσεων για την εκτέλεση Αρχαιολογικών Έργων.

Κατά την προγμοτοποίηση των σχετικών εργασιών ορμολογήθηκαν κατά τρόπο οδέξιο και οιοηπτικά ενσκληπτικό, δήθεν σποκοτοστάθηκαν και επεκτάθηκαν αυθαίρετως τοίχοι υπάρχοντες ή μη σε άσκαφτες και ονερεύντες περιοχές της ακροπόλεως, ιδίως μεταξύ της πορείας και του ανακτόρου και συγκολλήθηκαν λιθοσωροί με την εντύπωση ότι ορμολογούνται τοίχοι. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι να εμποδίζεται ή και να σποκλείεται η μελλοντική έρευνα και να συγχέονται μυκηνοϊκοί τοίχοι προς ελληνιστικούς.

Θάφτηκε αγωγός κάτω από το ανάκτορο και εξοφονίστηκε το ελληνιστικό ελαιοτριβείο στο χώρο του προπύλου του ανακτόρου. Σκεπάστηκε και εξοφονίστηκε το ίχνος του ονοτολικού σκέλους του αρχικού κυκλωπέου τείχους εκεί όπου προστέθηκε αργότερο η βορειοονοτολική επέκταση. Διευρύνθηκε ο Ανατολικός Διάδρομος του ανακτόρου από 1,00 μ. (που ήταν στους μυκηνοϊκούς χρόνους) σε 1,60 μ., έτσι ώστε να καλυφθεί ο δυτικός τοίχος του γειτονικού Εργαστηρίου των Καλλιτεχνών και σκεπάστηκε το βορειοδυτικό τέρμο του κτιρίου αυτού. Διευρύνθηκε και εν μέρει κολύφθηκε ο αρχαίος δρόμος στην βόρειο πλευρά του λόφου όπου είχε βρεθεί ο θησουρός των χολκίων.

Η διοδормή πέρασε κατά τόπους επάνω από την σωζόμενη κορυφή του βορείου κυκλωπέου τείχους της ακροπόλεως. Από λάθος ονογνώσεως του ονοσκοφι-

κού σχεδίου προστέθηκαν αυθαίρετως στο πρόπυλο του ανακτόρου, διευρμένο ούτως ή άλλως πέρα από τις αρχικές του διοστάσεις, τρία σκολοπάτια σε ελαφρύ την βόρειο βάση του βορείου κίονος, πράγμα αρχιτεκτονικά οδιονόητο. Χτίστηκε ανύπαρκτος και περιττός ογκώδης τοίχος γύρω από την ελληνιστική δεξομενή της βορειοδυτικής Συνοικίας. Αποκατοστάθηκε κατά τρόπο όχι ιδιοιτέρως ορθόδοξο η λεγόμενη Μικρή Ανοβάθρα η οποία δεν εξυπηρετεί σήμερα καμιά ανάγκη. Και εκτός από τις σοβαρές ουτιές και ουσιώδεις πορομορφώσεις έγιναν πολλές ακόμη άλλες ήσοονος σπομοσίας αλλά πάντως περιττές και επιζήμιες.

Όλα αυτά, που σποτελούν εξώφθολες σοχήμιες και ουθάδεις επεμβάσεις στον χώρο και υποβοημίζουν την αρχαίο επιβλητική εγκοτάσταση, είναι εξόχως σοβαρά, ίσως όμως δεν είναι οντιληπτά στο συνηθισμένο επισκέπτη. Θα μπορούσαν όμως να είχαν σποφευχθεί εάν εκείνοι που το σποφάοισον και που επέμειναν για την εκτέλεσή τους γνώριζον ή τουλάχιστον είχαν φροντίσει να πληροφρηθούν και να μελετήσουν έστω και στοιχειωδώς τις ιδιοσυπίες της μυκηνοϊκής αρχιτεκτονικής και τις ειδικότερες ανάγκες της ακροπόλεως των Μυκηνών και εάν είχε ηρυτονεύσει και κάποια αίσθηση του τοπίου.

Εκείνο πάντως που εμπίπτει στην γενική οντίληψη είναι η ησοοίηπια και η έκταση των τοιμεντωμένων τμημάτων της ακροπόλεως το οποίο δεσποζουν με τον όγκο τους οπτικά στον χώρο, σλολιώνουν το τοπίο, προσελκύουν και εοτιάζουν το βλέμμα του επισκέπτη, διοσπούν την ονόηπτο των αρχαίων κατολοίπων και τα υποβιβάζουν σε απολύτως δεύτερη μοίρα. Προσφέρουν ένα θέσμο που μόνο όποιος το δει μπορεί να εκτιμήσει την οθλιότηπτά του.

Εάν έπρεπε να οντικοτοσθεθεί η προηγούμενη ονάβσοη προς το ανάκτορο και να επεκτοθεί σε άλλο σημείο της ακροπόλεως ώστε να ικονοποηθούν και οι ουμβη ικές μας υποχρεώσεις με την Ε.Ε. για το άτομο με ειδικές ανάγκες (που σφορούν, ειρήοθω εν παρόδω, δημόσιο κτίριο και όχι αρχαιολογικούς χώρους), θα έπρεπε οι κλίσεις να μην υπερβαίνουν το 6% σύμφωνο με τους κανόνες της. Οι κλίσεις όμως της νέας ονόδου ηλοσιάζουν ή και υπερβοίνουν το 25%.

Το σωστό θα ήταν να ονοθεωρηθεί η διάταξη της πορείας και να κατοσκευοστούν όρομίοκοι όχι πλατύτεροι του 1,50 μ., συμπληρωμένοι όπου χραιοζότον με μακρές ξύλινες γέφυρες και στρωμένοι με μίγμο λευκού και μούρου τοιμεντού σε κατόλληλη ονολογίο, ονομεμειγμένου με ομοιογενή ανθεκτικά οδρονή υλικά σε προοήκουσο κοκκομετρική διοβάθμιση και καλυμμένου με στρώση ειδικού ποτημένου χώματος ώστε να προσοδίδουν την έμφοση οδρής μη ολισθηρής χωμάτινης επιφάνειας, όπως έγινε με μεγάλη επιτυχία στο πλευρά του δρόμου του θησοουρού του Αγίοθου και στον αρχαιολογικό χώρο του Κερομεϊκού.

Οι σχετικές λεπτομέρειες και ο τρόπος εφορμογής είναι θέμα μελέτης και επονειλημμένων δοκιμών στο εργοστήριο και επιτόπου από ειδικούς γνώστες τόσο των υλικών όσο και των προβλημάτων έτσι ώστε να μην βιάζεται ούτε αντικειμενικά ούτε οπτικά η σκρόπολη. Συμπέρομο: Η σκρόπολη των Μυκηνών (που είναι για την προοιοτηρική Ελλάδα ότι η Ακρόπολη των Αθηνών για την κλοοική) μετοβλήθηκε σε Disneyland της κακιάς ώρας.

* Ο Σπύρος Ιακωβίδης είναι αρχαιολογός και πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών.

ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

ΚΛΕΦΤΕΣ ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΩΝ 10 ΝΕΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

του Πέτρου Ψωμά

1957

Υπαγράφεται η Συνθήκη της Ρώμης από έξι ευρωπαϊκά κράτη (Βελγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία). Πρόκειται για την απαρχή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

1973

Η και Κοινή Αγορά αποκαλούμενη αποκτά τρία ακόμα μέλη (Δανία, Ιρλανδία, Ηνωμένο Βασίλειο).

1981

Η Ελλάδα γίνεται δεκάτη ως το δέκατο μέλος της Ε.Ο.Κ.

1986

Ο νέος οικονομικο-πολιτικός πόλος της Δύσης ισχυροποιείται περαιτέρω με νέα μέλη του τους Ίβηρες (Πορτογαλία, Ισπανία).

1995

Θα μιλήμε για την Ευρώπη των 15, μετά από την είσοδο στην Ευρωπαϊκή Ένωση τριών ακόμα χωρών της γηραιάς ηστίου (Αυστρία, Φινλανδία, Σουηδία).

2004

Η χρονιά της μεγάλης διεύρυνσης. Οι 15 γίνονται 25 ενώ ανοίγει ο δρόμος της ένταξης τριών ακόμα ευρωπαϊκών κρατών (Βουλγαρία, Ρουμανία, Τουρκία).

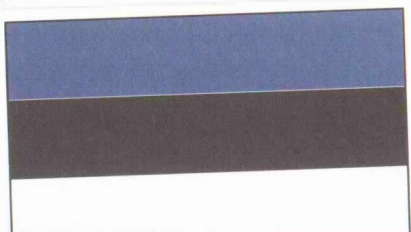
Εμείς θα επικεντρωθούμε στα 10 νέα μέλη και ιδιαίτερα στην πολιτιστική πλευρά του καθενός. Λίγα μόνο στοιχεία για την πολιτιστική υποδομή και ιστορία κάθε χώρας ίσως βοηθήσουν να συνειδητοποιήσουμε πως αυτή η διεύρυνση είναι —εκτός από οικονομική και πολιτική— εν τέλει και πολιτιστική.

Η πρωτεύουσα Τελίν είναι μία από τις καλύτερα διατηρημένες μεσαιωνικές πόλεις της Ευρώπης. Οι οχυρωμένες ακροπόλεις πολλών εθνοτικών πόλεων αποτελούν αξιόλογα αρχαία αρχιτεκτονικά μνημεία. Ιδιαίτερο μεσαιωνικό χαρακτήρα έχουν ιδίως οι πόλεις Νάρβα και Τάρτου. Τα νησιά στη δυτική ακτή της χώρας έχουν χαρακτηριστεί από την ΟΥΝΕΣΚΟ προστατευόμενοι οικισμοί.

Ο εθνομικός κινηματογράφος ξεχωρίζει για τα ντοκιμαντέρ του.

Στις 21 Ιουνίου γιορτάζεται ο Άγιος Ιωάννης με ιδιαίτερο τελετουργικό τρόπο που περιλαμβάνει τραγούδια και χορούς γύρω από φωτιές.

ΕΣΘΟΝΙΑ

Καλά Χριστούγεννα και καλή μας διασκέδαση!

Αποφασίσαμε τα πρώτα μας Χριστούγεννα να τα περάσουμε με τον πλέον γιορταστικό τρόπο! Με εξαιρετικά μουσικά σχήματα και καλλιτέχνες που θα κάνουν τα εφτινά Χριστούγεννα αξέχαστα σε όσους θα βρίσκονται στο REC. Προσκαλέσαμε λοιπόν το αριστέρο Rock n' Roll συγκρότημα της Ελλάδος, τους Illegal Operation, οι οποίοι βρέθηκαν στο REC πριν μερικές εβδομάδες και ξεσήκωσαν τους παρευρισκόμενους με τους καταγιστικούς ρυθμούς τους. Θα συμπράξουν επί σκηνής, σε ένα μοναδικό και πρωτοφανές πάντρεμα, με τους δικούς μας «Γύρω - Γύρω», το κορυφαίο avantguard ηλεκτρονικό συγκρότημα. Θα αυτοσε-

διάσουν με διάσκευές Jazz, Rock n' Roll, electronica, μετατρέποντας το διήμερο των Χριστουγέννων σε πανήγυρη χαράς, χορού και απόλαυσης.

Σ' αυτή τη γιορτή οι Illegal Operation θα καλέσουν στο πάγκο πολλούς ακόμα γνωστούς μουσικούς της πόλης να μοιραστούν τη χαρά της συνδημιουργίας. Τη διήμερη αυτή μεγάλη γιορτή θα πλαισιώσουν δύο σπουδαίοι ηθοποιοί, η Λένα Κιτσοπούλου και ο Νίκος Γεωργάκης, τραγουδώντας, τζαμάροντας και αυτοσχεδιάζοντας.

Επιπλέον ζογκλέρ και ξυλοπόδαροι θα συνδράμουν στο κέφι και θα μοιράζουν δώρα στους παρευρισκόμενους. Είστε όλοι προσκεκλημένοι, λοιπόν, σ' αυτό το μοναδικό, για την πόλη, Χριστουγεννιάτικο event για να γιορτάσετε μαζί μας αυτές τις μέρες που είναι φτιαγμένες για να μοιράζονται οι άνθρωποι τη χαρούμενη ατμόσφαιρα.

Καλά Χριστούγεννα και καλή μας διασκέδαση!

LIVE EVENTS MULTISTAGE

REC LIVE EVENTS MULTISTAGE ΣΑΧΤΟΥΡΗ 15: ΠΑΤΡΑ 2610222596

ΚΥΠΡΟΣ

Πρόκειται για το τρίτο μεγαλύτερο νησί της Μεσογείου μετά τη Σικελία και τη Σαρδηνία, με ιστορία 9.000 ετών!

Η χώρα ολόκληρη είναι επιρρεασμένη από πολλούς πολιτισμούς, με κυρίαρχο τον ελληνικό, λόγω της γεωγραφικής της θέσης και της γειτνίασης με τρεις ηπείρους (Ευρώπη, Ασία, Αφρική).

Η ελληνική γλώσσα και ο πολιτισμός επιβίωσαν Φράγκων, Ενετών, Οθωμανών και Βρετανών. Δεικνύονται ταυτόχρονα στοιχεία από όλους τους.

Κατά τη μυθολογία εκεί γεννήθηκε η θεά Αφροδίτη.

Λισιανάλογα πολλά σε σχέση με το εμβαδόν του νησιού είναι τα αζιόλογα αρχαία μνημεία του.

Μία από τις αρχαιότερες ευρωπαϊκές γλώσσες είναι η Λετονική, η οποία είναι συγγενής με την οσλοκρινική και την αρχαία ινδική.

ΛΕΙΤΟΝΙΑ

Ιστορία αιώνων έχουν οι πολιτιστικές και καλλιτεχνικές της παραδόσεις της Λετονίας.

Περίπου 1,4 εκατομμύρια παραδοσιακά λαϊκά τραγούδια (τα λεγόμενα daina) έχουν καταγραφεί. Αναφέρονται στα ήθη και έθιμα των αρχαίων Λετονών.

Στη χώρα αναπτύχθηκαν μια τοπική αρχιτεκτονική ξύλου και μια παραλλαγή της ρομανο-γοθτικής αρχιτεκτονικής με τούβλα. Κατά την αναγέννηση έντονη υπήρξε η διάδοση του μπαρόκ με αποκορύφωμα την επικράτηση του λεγόμενου «μπαρόκ της Ρίγας».

Η χώρα διαθέτει μια πλούσιότερη λαϊκή λογοτεχνία, η οποία μεταδιδόταν επί αιώνες προφορικά και περιλαμβάνει τραγούδια, νεκρικά άσματα, μύθους και επικές διηγήσεις.

Αρχιτεκτονικές ιδιομορφίες στην πρωτεύουσα Βίλνιους, κτίρια γοθτικού ρυθμού παντού, αναγεννησιακά, μπαρόκ και κλασικά κτίσματα συνθέτουν μια ενδιαφέρουσα αρχιτεκτονική ποικιλία. Εκτός από τα επτά επαγγελματικά θέατρα, στη Λιθουανία υπάρχουν επίσης συμφωνικές ορχήστρες, ορχήστρες δωματίου και κουαρτέτα.

Εντυπωσιακό είναι το συγκρότημα αρχαίων κάστρων στην πρωτεύουσα. Χτίστηκαν μεταξύ 14ου και 16ου αιώνα.

Λαός που αγαπά και οέβεται την τέχνη χαρακτηρίζονται γενικά οι Λιθουανοί από όσους τους επισκέπτονται και τους ζούνε.

ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ

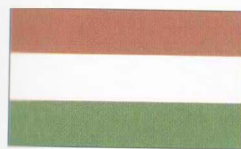
ΜΑΛΤΑ

Η πλούσια κληρονομιά, η μακραίωνη ιστορία και το μεσογειακό κλίμα είναι αρκετά για να καταστήσουν τη Μάλτα δημοφιλή προορισμός διακοπών για χιλιάδες τουρίστες κάθε χρόνο.

Το νησί-κράτος χαρακτηρίζεται από πολλούς σαν ένα υπαίθριο μουσείο.

Μοναδικό στον κόσμο μεγαλιθικός ναός χτίστηκαν εκεί πριν 6.000 χρόνια και αποτελούν τα παλαιότερα πέτρινα οικοδομήματα στον κόσμο.

Το 60 π.Χ. ένα πλοίο με προορισμό τη Ρώμη μετέφερε τον Απόστολο Παύλο όμηρο και από τότε η ζωή του νησιού είναι βαθιά επηρεασμένη από τον Χριστιανισμό. Υπάρχουν 365 εκκλησίες σ' ένα νησί με έκταση 316 τ.χλμ.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Από τα ευρωπαϊκά κράτη με την πιο πλούσια πολιτιστική παράδοση σε ένα πλήθος τομέων. Μεγάλη δύναμη στο χώρο της μουσικής. Δύο από τους πολλούς γνωστούς συνθέτες της είναι ο Φρανς Λιστ και ο Φέρενκ Έρκελ.

Σημαντική η συμβολή της χώρας και στην Επιστήμη. Δεκατρείς Ούγγροι επιστήμονες πήραν Νόμπελ μέσα στον 20ό αιώνα.

Η αρχιτεκτονική της χαρακτηρίζεται από ποικιλομορφία, με κυρίαρχα τα στοιχεία του ρωμαϊκού και γοθτικού ρυθμού, καθώς και τα μπαρόκ και αρ νουβό.

Ο υπόγειος αιθέρωδρος της Βουδάπεστας είναι ο δεύτερος παλιότερος της Ευρώπης. Κατασκευάστηκε το 1896 στον εορτασμό της χιλιετίας από την ίδρυση της πόλης.

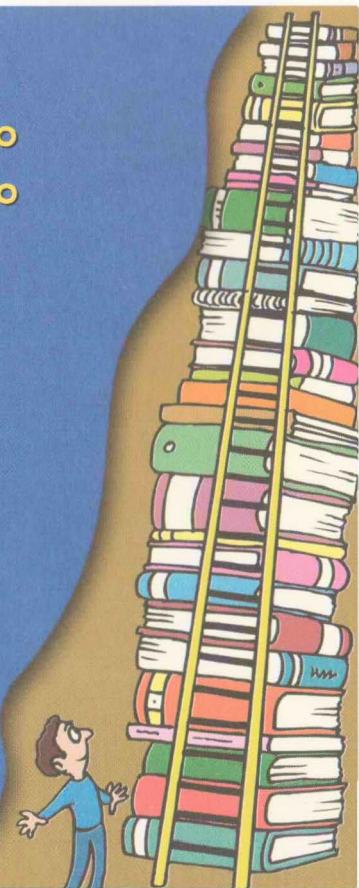
ΓΝΩΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Άγγελος Γκότσης

- **Εισαγωγές και πρακτορεύσεις επιστημονικών βιβλίων**
- **Μεγάλη παρακαταθήκη τίτλων**

**Ένα από τα πλέον ενημερωμένα
ιατρικά βιβλιοπωλεία στην Ελλάδα**

Αράτου 41, Πάτρα
Τηλ.: 2610 226.453 • e-mail: gnosis@otenet.gr

Κοτεξοχήν χώρα λογοτεχνίας και πάσης. Ο Πολωνός Χένρικ Σιένκιεβιτς έγινε γνωστός από το «Κβο Βόντις» που του χάρισε το Νόμπελ Λογοτεχνίας.

Η μουσική είναι ένα σπουδαίο κομμάτι της πολωνικής κουλτούρας με σημαντικότερο και διασημότερο συνθέτη τον Φριδερικό Σοπέν. Οι Κισλόφσκι και Πολάνσκι πρόσφεραν πολλά στον ευρωπαϊκό και παγκόσμιο κινηματογράφο, κυρίως να είναι οι μόνοι αξιόλογοι Πολωνοί δημιουργοί της άγλης τέχνης. Κατά μήκος της χώρας συναντά κανείς έργα γοτθικής αρχιτεκτονικής και γλυπτικής, οπρόσφατα μπαρόκ και νεοκλασικισμού καθώς και από την 19η ρωμανικής τέχνης.

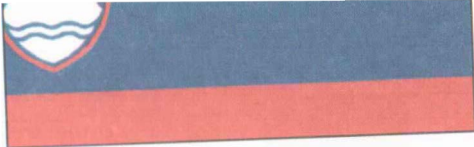
Η δυνατή πίστη στον καθολικισμό είναι ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του λαού. Σημειώνεται πως ο Πάπας Ιωάννης ο 2ος ήταν ο πρώτος πολωνικής καταγωγής που έφτασε στο ανώτατο αξίωμα της καθολικής εκκλησίας.

Ο Σλοβάκιος πολιτισμός είναι επηρεασμένος από ευρωπαϊκά πολιτιστικά ρεύματα και ιστορικά γεγονότα και είναι πολιτισμός από μόνος του. Μοναδική είναι η ποικιλία αρχιτεκτονικών ρυθμών στη χώρα.

Η χώρα είναι γεμάτη με ανακαινισμένα και καλά διατηρημένα κάστρα, τα οποία αποδεικνύουν την ποικιλομορφία και ταυτότητα των πολιτισμών που πέρασαν.

Τα «Skazens» είναι μουσεία που δημιουργήθηκαν με την αναπαράσταση πρωτότυπων κατοικιών, κωδωνοστασιών και μύλων στο φυσικό τους περιβάλλον, με τον παραδοσιακό τρόπο κατασκευής και έντονο το στοιχείο ζωής του αγροτικού πληθυσμού της χώρας. Σλοβάκιση ιδιαιτερότητα.

Επίσης το έργο της ξεχωριστή κινηματογραφία, κυρίως από την εποχή της ενιάσιας Τσεχοσλοβακίας.

ΣΛΟΒΕΝΙΑ

Παρότι νέο σχετικά κράτος διαθέτει και διατηρεί έντονη πολιτιστική κληρονομιά.

Ο πρώτος Τραύμαρ (ιδρυτής της σλοβένικης λογοτεχνικής γλώσσας) και ο Φραντς Πρέσερεν (σπουδαίος Σλοβένος ποιητής) υπήρξαν οι ιδρυτές της Σλοβένικης κουλτούρας.

Συγγραφείς και καλλιτέχνες της Σλοβενίας δημιούργησαν ένα κίνημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έγινε δημοφιλές και έδωσε νέα πνοή στην πολιτική ζωή του τόπου, στα τελευταία χρόνια της γιουγκοσλαβικής κοινοπολιτείας.

Προ 20ετίας στη Σλοβενία εκδόθηκαν τα περισσότερα κατά κεφαλήν βιβλία στην Ευρώπη. Σήμερα η εκδοτική δραστηριότητα παραμένει ψηλά διαμέσου των 150 εκδοτικών οίκων που λειτουργούν στη χώρα.

Δεκάδες τα αξιόλογα ιστορικά μνημεία σε όλη τη χώρα. Ολόκληρες τοέχικες πόλεις θεωρούνται μνημεία.

Πλήθος καλλιτεχνών έλκουν την καταγωγή τους από τη χώρα, όπως οι συνθέτες Αντονίν Ντβόρακ και Λέας Γιανάτσεκ και οι συγγραφείς Φραντς Κάφκα και Γιάρουλαβ Χάσεκ.

Μια σειρά Ισέκων σκηνοθετών αυτοεξορίζονται στις ΗΠΑ μετά τα γεγονότα του 1968.

Ένας απ' αυτούς και ο Μίλος Φόρμαν.

Ιδιαιτερότητα παραμένει μέχρι τις μέρες μας το τοέχικο καρναβάλι, με πολλά στοιχεία παράδοσης και τοπικό έθιμο.

Η βοημική πόλκα είναι μόνα ένας από τους πολυάριθμους χορούς των Τοέκων.

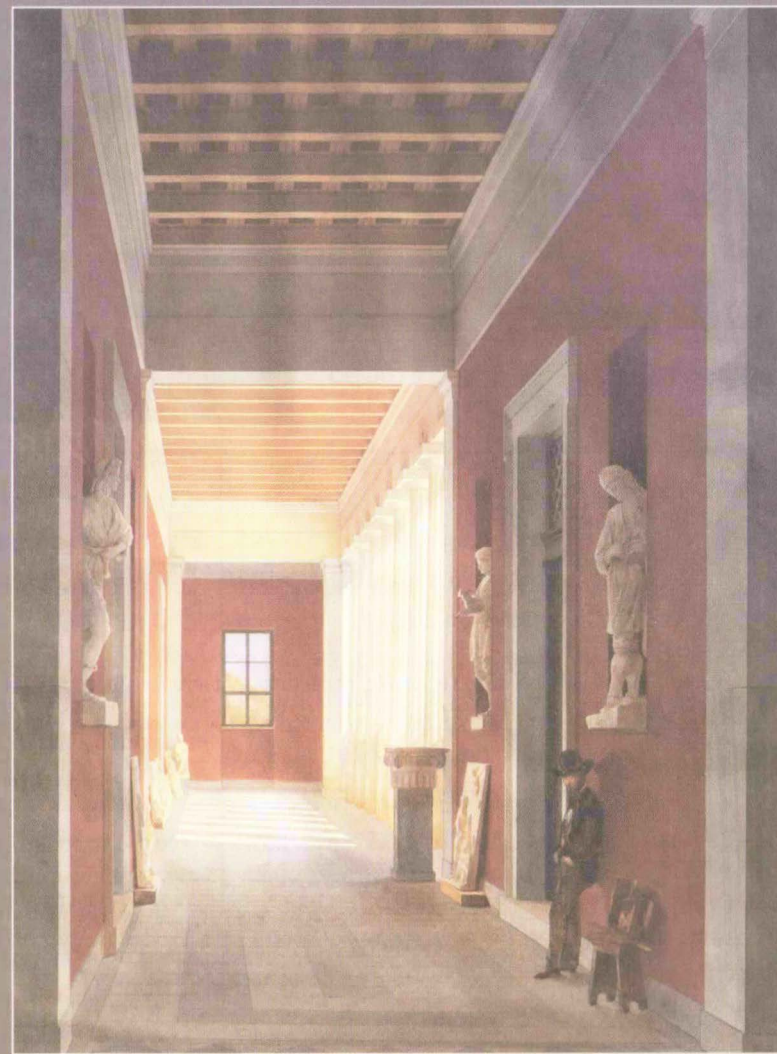
ΤΣΕΧΙΑ

Διδάσκοντας την Τέχνη

Η ιστορία της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών
μέσα από το έργο των δασκάλων της

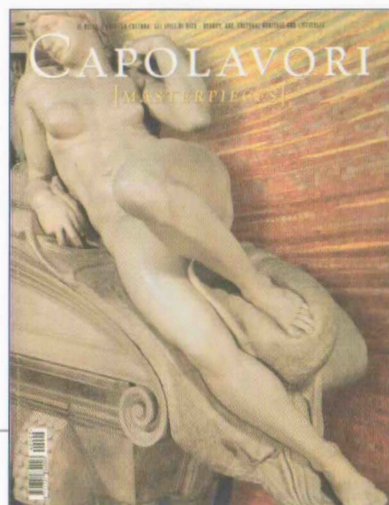
1840-1974

21 Νοεμβρίου 2004 - 30 Ιανουαρίου 2005

Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών

Capolavori (Masterpieces) : τεύχος 2, Έτος 3ο
Ιούνιος 2004

«Αριστουργήματα» μεταφράζεται στο ελληνικό ο τίτλος του περιοδικού και είναι δηλωτικός των περιεχομένων του.

Αριστουργήματα του υλικού πολιτισμού οπ' όλες τις εποχές, πορουσιοσμένο με σύντομο, περιεκτικό κείμενο, με πολλές καλές φωτογραφίες. Στο παρόν τεύχος γίνεται ξενάγηση στην τέχνη των εκκλησιών της Φλωρεντίας. Μνημεία όπως η Santa Maria del Fiore (Duomo), Battistero di San Giovanni, San Lorenzo, Santa Croce, Orsanmichele, Santa Maria Novella με τα αριστουργήματα που περιέχουν, δημιουργίες μεγάλων καλλιτεχνών, όπως ο Μιχαήλ Άγγελος, ο Μαζάτσο, ο Γκιμπέρτι και πολλοί άλλοι οι οποίοι έμειναν αθάνατοι μέσα από τα έργα τους.

Αριστουργήματα όμως γίνονται και στα νεότερα χρόνια και τέτοια είναι τα μωσαϊκά της εταιρίας Sicis με επιρροές από την Pop Art και τα κόμιξ, τα ζωγραφικά τουφέκια Beretta και η μοντέρνα όπερα του Μιλάνο σχεδιασμένη από τον Dante Benini. Είναι περιοδικό λείκωμα για όλους τους φιλότεχνους.

Ξ.Π.

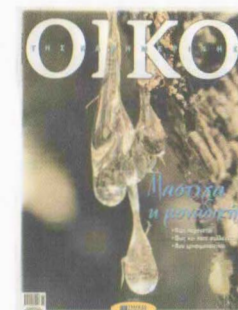

Futura : τεύχος 9
Καλοκαίρι 2004

Το πολύ κολό περιοδικό του Μιχαήλ Παπαρούνη, επανήλθε μετά από δύο χρόνια, με υποσχέσεις ανανέωσης, φιλοσοφία τρίμηνης κυκλοφορίας και με νέο «μότο»: «περιοδική έκδοση πολιτισμικής κριτικής».

Από τον ποιητή - οκτιβιστή του Διαδικτύου Larry Cool και το βιοτεχνολογικό πόλεμο, μέχρι το αφιέρωμα στο μεταμαρξιστή φιλόσοφο Theodor Adorno και στις στήλες για τη φωτογραφία και τα εικαστικά, τα θέματα του futura προσποθούν — και σε μεγάλο βαθμό το κατοφέρνουν — να είναι όπως περιγράφονται στο editorial: «κριτικά κείμενα, με πολιτική άποψη και ελευθερικό πνεύμα».

Στις πιο ενδιόφερες στιγμές του τεύχους, ανήκει το αφιέρωμα για το πώς κάποια αρχιτεκτονικά έργα θα μπορούσαν να ανήκουν έως και στα εγκλήματα πολέμου.

Oiko : τεύχος 26
Νοέμβριος 2004

Το μηνιαίο περιοδικό της εφημερίδας «Καθημερινή» (κυκλοφορεί δωρεάν το δεύτερο Σάββατο κάθε μήνα), αλλά ομείως μετά ξεκινά μια ανεξάρτητη πορεία στα περίπτερα για όλο τον υπόλοιπο μήνα.

Στα θέματα που συχνά ενδιόφερον το περιοδικό, ονίκουν αυτά της βιολογικής καλλιέργειας, της ζωοφιλίας, της καθημερινής ζωής στις πόλεις, αλλά και των εγκλημάτων που συνοντάμε σε όλη την Ελλάδα σε περιοχές εξαιρετικής ομορφιάς και περιβαλλοντικής αξίας.

Το ταξίδιο του τεύχους είναι στο Φράιμπουργκ της Γερμανίας (στην πρώτη ουτάρκη ενεργειακά γειτονιά της Ευρώπης), στη λίμνη της Κορώνειας όπου το δεκάδες οχέδιο οσκοτάτοσης έχουν μείνει στα χαρτιά, αλλά και στη Ζάκυνθο στο Εθνικό Θολάοσιο Πάρκο.

Ακατοίκητο : τεύχος 1
Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2004

Έκπληξη φτιαγμένη από ανθρώπους της Λάρισας που μοιράζονται ανάμεσα στη Λάρισσα και την Αθήνα οσοτελεί σίγουρα το πρώτο τεύχος ενός περιοδικού, που φαίνεται να μοιράζει το βάρος στην αισθητική του σχεδιασμού και στη φιλοξενία γνωστών ονομάτων από το χώρο της τέχνης. Γιώργος Χρονάς, Λουδοβίκος των Ανωγείων, Κάρμεν Ρουγγέρη, Αρλέτα, Σπύρος Ορνερράκης, Νίκος Παπάζογλου και Τάσος Φαράς συνυπάρχουν στις σελίδες του «Ακατοίκητου» είτε ως συνεντευξιαζόμενοι, είτε ως κειμενογράφοι.

Το περιοδικό που ξεκινά με διμηνιαία περιοδικότητα εκδίδεται από την Ανδρομάχη Μυλωνά, η οποία καλωσορίζει τους αναγνώστες της με τη φράση «πλέκουσε εγκώμιο στην τέχνη κι ας το πληρώσουμε ακριβά». Καλό ταξίδι!

www.akatoikhto.gr

LE CORBUSIER

του
Γενοκτώντα Παπαευθυμίου

Αναζητώντας το μέτρο και την ανθρώπινη κλίμακα

Έχει επικρατήσει η εσφαλμένη αντίληψη σε μεγάλη μερίδα του κόσμου, ότι ο μοντερνισμός και οι σύγχρονες ιδέες και αισθητικές τάσεις δεν μπορούν να συνυπάρχουν με την παράδοση, ούτε να ενσωματώνουν στοιχεία της, με αποτέλεσμα οι εκπρόσωποί τους ζωγράφοι, γλύπτες, αρχιτέκτονες, να ακυρώνουν με τις ιδέες και τα έργα τους διαχρονικές αισθητικές αξίες και ισορροπίες που βρήκε και κατέκτησε ο άνθρωπος μέσα από την συνύπαρξή του με το φυσικό περιβάλλον.

Έρχονται όμως οι απόψεις και οι διαπιστώσεις ενός από τους πατριάρχες του μοντερνισμού —ενός αρχιτέκτονα που συνέδεσε το έργο του με την εξέλιξη της μοντέρνας αρχιτεκτονικής— να καταρρίψουν τις όποιες παρανοήσεις και να αποκαλύψουν τον καθοριστικό τρόπο με τον οποίο επέδρασαν το ελληνικό τοπίο και η παραδοσιακή λαϊκή αρχιτεκτονική στις αισθήσεις του Le Corbusier.

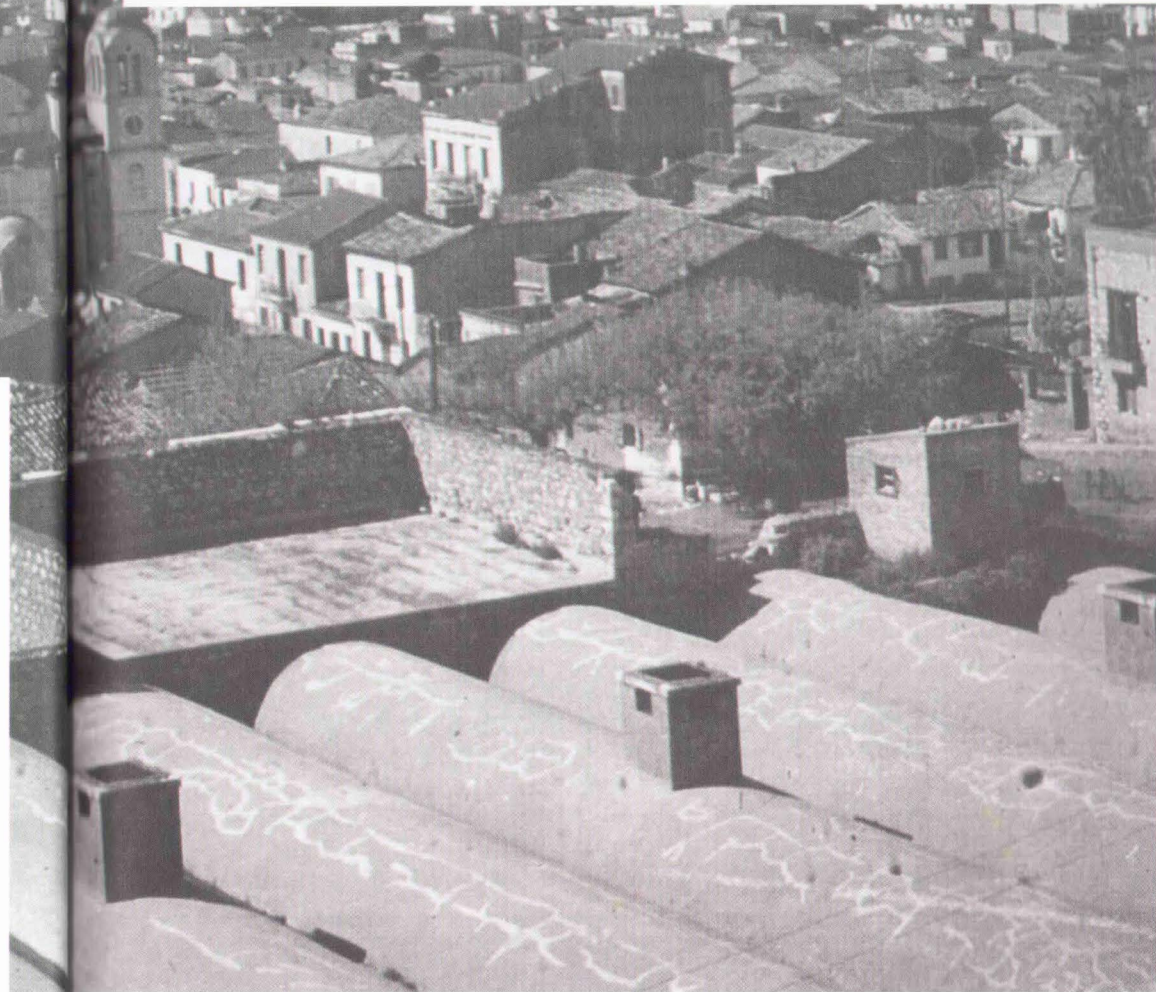
«Η Τοποθεσία χαρακτηρίζεται από τη δυνατότητα πότε να πλημμυρίζει από διονυσιακό φως και πότε να πλημμυρίζει από μαύρες καταιγίδες στο διάστημα ενός λεπτού. Ακραίες σκοτεινές ή φωτεινές δυνάμεις της μοίρας, που όδον με τη βαρύτητά τους σε ανθρώπους εγκατεστημένους στις εσοχές των ξεκάρων καταπετρών των βουνών και της θάλασσας.

«Επιβίβαση όντως σταθερή της προσωπικότητας σε κάθε μια απ' αυτές τις ποικίλες καταστάσεις, αδιάκοπη αντιμετώπιση της ανθρώπινης φύσης με την ίδια τη φύση, διαρκής εκτίμηση της ανθρώπινης αξίας, της ανθρώπινης κλίμακας» γράφει σε κείμενό του στα 1939 ο μεγάλος αρχιτέκτονας για την Ελλάδα.

Και συνεχίζει: «Το σίτη που στεγάζει τόσο έντονες αντιδράσεις είναι από τη φύση του απαλλαγμένο από πλουμισιά ή μπακλαμάδια, αδιανόητα άλλωστε εδώ. Το ον που απασχολείται με καθημερινές τακτικές εργασίες δεν τείνει καθόλου προς παιδικές ψυχαγωγίες αλλά τραγουδά και χορεύει, σβεστώνει το

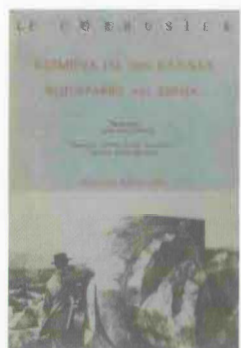
οπίτι του μέσα και έξω —σε ορισμένες περιοχές, την παραμονή κάθε Κυριακής— ή για τις μεγάλες γιορτές της χρονιάς. Τρέφεται με ελιές, ψωμί και μέλι, ντύνεται με όσπρια μάλλινα (εκεί που δεν έχει φτώσει η μαζική παραγωγή των έτοιμων ρούχων). Μένει απλός και δραστήριος στα χέρια του και την καρδιά του. Πρόκειται για σοφό, έτοι δεν είναι; Από πολύ καιρό. Ανέκαθεν. Τα στάδια της κατοικίας του δεν έχουν ημερομηνία ούτε ιστορία. Αυτή η κατοικία είναι παντοτινή, διαιωνιζόμενη, αμετάβλητη, ζωντανή, πραγματική ανθρώπινη αντανάκλαση».

Μέσα από αυτές τις αράδες διαπιστώνουμε πως ο Le Corbusier μυήθηκε στο μέτρο και την ανθρώπινη κλίμακα μέσα από απλά δημιουργήματα που όπως γράφει και ο ίδιος αποτελούν «πραγματική ανθρώπινη αντανάκλαση», μια αντανάκλαση που την διαπίστωσε ο ίδιος όχι μόνο στα μνημεία της Ακρόπολης αλλά και

Πάτρα, Πάνω Πόλη. Αποψη και Δεξαμενή. Δεκαετία '50. Κυριαρχεί η ανθρώπινη κλίμακα και το μέτρο. Αστικά και λαϊκά κτίρια, μαζί με τον κυρίαρχο ναό τον Παντοκράτορα, συνυπάρχουν αρμονικά χωρίς να συγκρούονται με το τοπίο.

LE CORBUSIER

Πηγή:
«Le Corbusier - κείμενα για την Ελλάδα» - φωτογραφίες και σχέδια σε μετάφραση Λήδας Παλλαντίου από τις εκδόσεις Άγρα 1987.

νιες κινήσεις και να ζωντανέψουμε αυτές τις χωριάτικες οκνές με την πραγματικότητα των θρύλων και της ιστορίας. Δύο χιλιάδες χρόνια μπορούσαν να καταλιθωθούν. Αντίθετα προς τις χειρονομίες μας που είχαν γίνει καντροκοιμμένες, χειρονομίες ενός μηχανοκρατούμενου πολιτισμού, βυθισμένοι εκείνη την εποχή στην απογοήτευση της σύγχυσης, οι κινήσεις εδώ δεν χρειάζονταν παρά μια ελαφριά ώθηση του πνεύματός, για το οποίο δε μας μιλούν πλέον παρά μονάχα οι ποιητές». Αλλήθεια, τι θα σκεφτόταν ο Le Corbusier αν έβλεπε σήμερα πώς οι «κοντροκοιμμένες χειρονομίες του μηχανοκρατούμενου πολιτισμού μας»

έχουν βεβηλώσει πολλές γωνιές της Ελλάδας που γνώρισε και θαύμασε «χειρωνακτικές και διανοητικές δικαιωστροβλώσεις που παραποιούν, από τη γέννησή τους, τις επινοήσεις, τις δημιουργίες και τα διαβήματά μας, παραμορφώνοντάς το με μούμιες, πτώματα ή παράοιτα, αυτή την αμνησία του μέτρου, που μας αφαιρεί την αίσθηση των σωστών αναλογιών προς το μεγάλο ή το πολύ μικρό, φύρδον μίγδον, μακριά από κάθε ανθρώπινη κλίμακα», που όμως μπορούμε ακόμα να συναντήσουμε σε τόπους απομακρυσμένους όπως η ορεινή Μάνη, η ορεινή Αχαιο, η Γορτυνία αλλά και στις περιοχές των αστικών συγκροτημάτων σε ορισμένες λαϊκές συνοικίες, από τα κτίσματα και τη δόμηση των οποίων μπορούμε να πάρουμε μαθήματα μέτρου και αρμονίας.

Και έρχεται ο Le Corbusier να θέσει το κείμενο ερώτημα δίνοντας ταυτόχρονα και την απάντηση: «Άραγε ποια χρησιμότητα μπορεί να έχει για τους ανθρώπους της σύγχρονης εποχής η θεώρηση αυτής της ζωής του παρελθόντος που διαιώνεται στις σημερινές τοποθεσίες, στα χωριά, στα οπίτια και στα ελληνικά έθνη, το να επιβεβαιώνει την ανθρώπινη κλίμακα».

Μια απάντηση και προτροπή σε όλους όσους δομούν, πολεοδομούν και αναπλάθουν αστικά σύνολα, συναισθηματικά έργα, προς όλους όσους διαχειρίζονται το ελληνικό και δομημένο περιβάλλον.

οι την λαϊκή αρχιτεκτονική —την άρρηκτα δεμένη με το τοπίο— της υπαίθρου και των αστικών συνοικιών.

Επισκέφθηκε την Ελλάδα δύο φορές και αυτές ήταν αποκαλυπτικές για τον μεγάλο αυτόν αρχιτέκτονα αφού στο πρώτο ταξίδι του στα 1911 επισκέφθηκε το Άγιο Όρος, τη Θεσσαλονίκη, την Αθήνα, την Ιτέα και τους Δελφούς, ενώ στα 1933, ώριμος πλέον και στα πλαίσια του 4ου Διεθνούς Συνεδρίου Μοντέρνας Αρχιτεκτονικής, επισκέφθηκε πάλι την Αθήνα και τα Κυκλαδίτικα νησιά.

Εντυπωσιασμένος γράφει: «Ωστόσο αγνοούσα ότι τα οπίτια των Κυκλάδων, αυτά τα κάσπρα λουλούδια, μας επιβεβαιώνουν προς μεγάλη μας παρηγοριά πως βρίσκονται ακόμη σε μεγάλη άνθιση. Σκεφτείτε πως η ρόδα —ούτε καν εκείνη του αμαξίου— δεν είχε φτάσει εδώ! Έτσι, ήμασταν ελεύθεροι να αναπολήσουμε τις αιώνιες

Πάτρα 5 Οκτωβρίου 1911. Οι ακτές της Αιτωλοακαρνανίας σε σχέδιο Le Corbusier από το πρώτο του ταξίδι στην Ελλάδα.

www.agra.gr

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο **ΧΕΝΡΙ ΜΙΛΕΡ** ΣΤΟ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

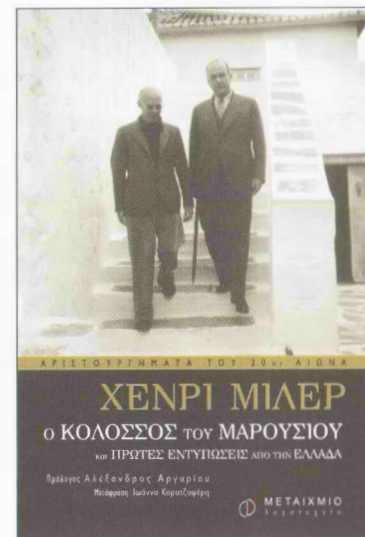

«Αν είμαι ένας επαναστάτης, όπως έχει ειπωθεί, το είμαι ασυναίσθητα. Δεν είμαι σ' επανάσταση ενάντια στην παγκόσμια τάξη».

Χένρι Μίλερ

Ο Χένρι Μίλερ, που διέμενε τότε στο Παρίσι, αφιφώντας τους κακούς καιρούς —όταν τα μηνύματα του Β' Παγκόσμιου Πολέμου διαγράφονταν στον ορίζοντο— αποφασίζει να έρθει στην Ελλάδα το 1939, έχοντας εξασφαλίσει τη φιλοξενία του Άγγλου συγγραφέα Λόρενς Ντάρελ, ο οποίος ζούσε στην Κέρκυρα. Αρχικά κινήθηκε χωρίς πρόγραμμα, πηγαίνοντας αποδώ και αποκεί. Θα εντυπωσιαστεί από τις συναντήσεις του με τον Κατοίμπαλη, τον Σεφέρη, τον Αντωνίου, τον Χατζηκυριάκο-Γκίκα, τον Τρότσο και εξαιτίας τους θα παρατείνει τη διαμονή του. Θα φύγει από την Ελλάδα πιεζόμενος από την αμερικανική πρεσβεία που ήθελε να εγκαταλείψουν οι υπήκοοί της τον τόπο, λόγω του πολέμου που είχε αρχίσει πλέον.

Οι εντυπώσεις του από το ταξίδι του θα πάρουν τον τίτλο *Ο Κολοσσός του Μαρουσιού* και συνιστούν μια ιδιότυπη περιδιάβαση στην ελληνική ανθρωπογεωγραφία.

ΧΕΝΡΙ ΜΙΛΕΡ
Ο Κολοσσός του Μαρουσιού
και Πρώτες εντυπώσεις από την Ελλάδα
Πρόλογος: Αλέξανδρος Αργυρίου

Στον παρόντα τόμο περιλαμβάνονται και οι σημειώσεις που ο Χένρι Μίλερ άφησε στον Γιώργο Σεφέρη πριν φύγει από την Ελλάδα, οι οποίες φέρουν τον τίτλο *Πρώτες εντυπώσεις από την Ελλάδα*, και στο παρελθόν είχαν κυκλοφορήσει σε χωριστό βιβλίο.

Από τις εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ πρόκειται να κυκλοφορήσουν επίσης τα έργα του Χένρι Μίλερ: *Ποιητικές μέρες στο Κλάσι*, *Ο κόσμος του σεξ*, *Ο Τροπικός του Καρκίνου*, *Ο Τροπικός του Αιγόκερω*.

▶ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2005 Η ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ **BOB DYLAN** ΜΕ ΤΙΤΛΟ **Η ΖΩΗ ΜΟΥ**.

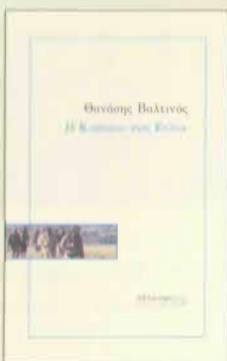

▶ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟ **ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2005: BOB DYLAN Η ΖΩΗ ΜΟΥ**. ΘΑ ΤΟ ΒΡΕΙΤΕ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ (τιμή: 1€)

ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΑΛΤΙΝΟΣ

Κρατικό βραβείο μυθιστορήματος 1990

Η κάθοδος των εννιά

Ένα αφήγημα που εγγράφει μοναδικά τον επίλογο του άγριου χρονικού του Εμφυλίου.

Ορθοκωστά μυθιστόρημα

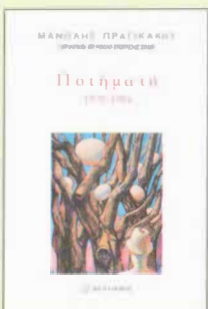
Ένα βιβλίο-ντοκουμέντο μιας ταραγμένης εποχής, που προκάλεσε και εξακολουθεί να προκαλεί για τη διαφορετική οπτική του στα γεγονότα του Εμφυλίου.

Θα ακολουθήσουν τα έργα του Θανάση Βαλτινού *Συναξάρι του Αντρέα Κορόσπη*, βιβλίο πρώτο και *Στοιχεία για τη δεκαετία του '60*.

ΜΑΝΟΛΗΣ ΠΡΑΤΙΚΑΚΗΣ

Κρατικό βραβείο ποίησης 2003

Ποιήματα 1970-1984

Συγκεντρωτική έκδοση των ποιημάτων που ο Μανόλης Πρατικάκης, ένας από τους μεγαλύτερους σύγχρονους ποιητές ο οποίος τιμήθηκε το 2003 με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης, έγραψε την περίοδο 1970-1984.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΚΡΙΒΟΣ

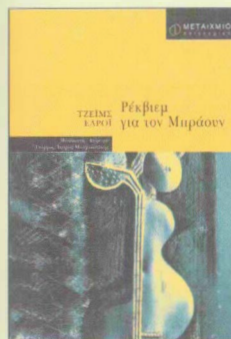
Να μαθαίνω γράμματα...

Το σχολείο στη Νεοελληνική Λογοτεχνία ανθολογία

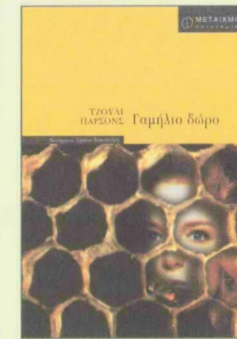
Τις παράλληλες και επάλληλες πορείες λογοτεχνίας και σχολείου διερευνά σ' αυτή την ανθολογία ο πεζογράφος Κώστας Ακρίβος. Το βιβλίο, με πρωτότυπη δομή που ακολουθεί τις διδακτικές ώρες, περιλαμβάνει πεζά και ποιήματα 140 νεοελλήνων λογοτεχνών που αποτυπώνουν τη σχολική ζωή και την εξέλιξή της.

ΤΖΕΪΜΣ ΕΛΡΟΪ
Ρέκβιεμ για τον Μπράουν

Το μυθιστόρημα που σηματοδότησε το ξεκίνημα της μεγάλης πορείας του σημαντικότερου σύγχρονου συγγραφέα αστυνομικού, του Τζέιμς Ελρόι. Ο Φριτς Μπράουν, πρώην αστυνομικός, τώρα για ιδιωτικός ντετέκτιβ, ο οποίος λατρεύει τον Μπετόβεν, θα αναλάβει μια υπόθεση παρακολούθησης, για την οποία προοιθοδύεται πως θα είναι η τελευταία του. Καθώς το κουβάρι ξετυλίγεται, θα παγιδευτεί σε μια δίνη εμρησμών, διαφθοράς και πορνό, στην οποία τον τραβά η Τζέιν, μια όμορφη τσελίστρια, το αντικείμενο της παρακολούθησής του.

ΤΖΟΥΛΙ ΠΑΡΣΟΝΣ
Γαμήλιο δώρο

Ένα δεξιοτεχνικό, υψηλής ποιότητας θρίλερ, γεμάτο αγωνία, από την μεσοτσελερίστα συγγραφέα Τζούλι Πάρσονς. Ο αιφνίδιος θάνατος του Ντέιβιντ Νιλ υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες θα αποκαλύψει στη γυναίκα του την Άνα πως η ζωή μαζί του ήταν ένα μεγάλο ψέμα και θα την μπλέξει σ' έναν επιφυλάττη θανάτου και προδοσίας.

Οι σπουδαιότεροι γάλλοι συγγραφείς αστυνομικού ενώνουν τις δυνάμεις τους σ' αυτή τη σειρά. Ο καθένας τους γράφει και από μια περιπέτεια αυτού του ιδιόρρυθμου ντετέκτιβ, του Χταποδιού. Το Χταπόδι, ένας ελεύθερος άνθρωπος, που ψάχνει για το κέφι του στα χάσματα και τα κενά της καθημερινότητας, δεν είναι τιμητής ούτε εκπρόσωπος του νόμου ή κάποιας ηθικής, αλλά ένας «αναρχικός» ερευνητής, διαφορετικός απ' όλους τους άλλους, ένας αυτόπτης μάρτυρας. Στη σειρά αυτή κυκλοφορούν:

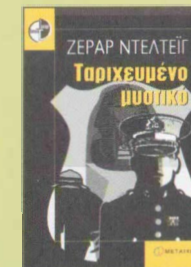
ΖΑΝ-ΜΠΕΡΝΑΡ ΠΟΥΓΙ
Θάνατος στις ράγες

ΠΑΤΡΙΚ ΡΕΝΑΛ
Το τέλος της γαλήνης

ΖΕΡΑΡ ΝΤΕΛΤΕΪΓ
Ταριχευμένο μυστικό

Ημερολόγιο 2005:

Μαρία Πολυδούρη

Μόνο γιατί μ' αγάπησες

Εισαγωγή – επιμέλεια: Χριστίνα Ντουινιά

Το ημερολόγιο των εκδόσεων ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ για το 2005 έχει ως θέμα του την ποιήτρια Μαρία Πολυδούρη, ίσως τη σημαντικότερη ελληνίδα ποιήτρια του 20ού αιώνα. Περιέχει: ποιήματά

της, αποσπάσματα από ημιτελές πεζό της, το οποίο εκδόθηκε μετά το θάνατό της, από το ημερολόγιό της, επιστολές της προς τον Κώστα Καρυωτάκη και άλλους, καθώς και κριτικά κείμενα που απιστιμούν το έργο της. Το ημερολόγιο συμπληρώνεται από σπάνιο αρχειακό φωτογραφικό υλικό –σε μεγάλο μέρος αδημοσίευτο–, από την εισαγωγή της πανεπιστημιακού Χριστίνας Ντουινιά, η οποία επιμελήθηκε το ημερολόγιο, και χρονογραφία για τη ζωή και το έργο της ποιήτριας.

ΤΖΟΥΛΙΑΝ ΜΠΑΡΝΣ
Ο διανοούμενος στην κουζίνα

Προλογικό σημείωμα:
Νίκος Μπακουνάκης

Πόσο αλάτι περιέχει ακριβώς μία «πρέζα αλάτι»; Και πόσο είναι το αλεύρι που μπορεί να «σπκώσει» η ζύμη; Το βιβλίο αυτό είναι μια χιουμοριστική και πρακτικότητα μελέτη του μεγάλου βρετανού συγγραφέα Τζούλιαν Μπαρνς, ο οποίος αναζητεί με ζήλο την ακρίβεια στη γαστρονομία. Ο σχολαστικός αυτός διανοούμενος είναι η καλύτερη παρηγοριά για όποιον ένιωσε να πττάται κατά κράτος από ένα βιβλίο μαγειρικής.

Η κυρία του χιονιού
Ένα παραμύθι των αδερφών Γκριμ
Εικονογράφηση:
Μάρια Μπαχά
Για παιδιά από 5 ετών

Μέσα από τη μοναδική εικονογράφηση της Μαρίας Μπαχά, ζωντανεύει ένα κλασικό παραμύθι των αδερφών Γκριμ, μια κειμωνιάτικη ιστορία για τη δύναμη του καλού.

Αν επιθυμείτε να σας ενημερώνουμε τακτικά για τις εκδόσεις και τις δραστηριότητές μας, να σας στέλνουμε τους νέους καταλόγους μας, καθώς και να λαμβάνετε το εβδομαδιαίο ηλεκτρονικό μας περιοδικό e-αιχμές, μπορείτε να συμπληρώσετε παρακάτω τα στοιχεία σας και να μας τα στείλετε ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Τ.Θ. 34243, Τ.Κ. 100 29 ΑΘΗΝΑ, με fax (210 3610750) ή με e-mail (info@metaixmio.gr). Μπορείτε επίσης να ενημερώνεστε μέσω της ιστοσελίδας μας: www.metaixmio.gr

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Τ.Κ.:

ΠΟΛΗ: ΤΗΛ.: FAX:

e-mail:

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

1. Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα, Τηλ.: 210 3647433, Fax: 210 3610750
2. Στοά του Βιβλίου, Πεσμαζόγλου 5, 105 64 Αθήνα, Τηλ.: 210 3319195, Fax: 210 3319195
Internet Site: www.metaixmio.gr, e-mail: metaixmio@metaixmio.gr

Έχει η Δύση τέτοια λαμπρή ασπροφενγιά; Ένα αρχιτεκτονικό συνέδριο στην καρδιά της Καππαδοκίας

της
Βασιλείου Γιακουβή

Με τον Ibrahim, τον Bruce νυχτερινή βόλτα στα σοκάκια της Σινασού... Στην κοιλάδα των βράχων... Σε ανακρίνουν τα βρόχινα μάτια, μάσκες χάσκουν μυστήρια επάνω σου, σφίγγες κράζουν βουβά το φοβερό αίνιμά τους... Κι εσύ παραδίdeσαι αιχμάλωτος... Συνουσιάζεσαι με τη στύση της φθοράς... του κενού... Αυτοί οι βράχοι, οι σκελετοί της λάβας, η πλαστελίνη του χρόνου που γίνεται ο,τι θες... τρώγλες, σπίτια, τάφοι, εκκλησίες, μονές, ξενώνες, μπαρ...

—Hos geldiniz, buygun (κάλως ήλθατε, ορίστε) εμείς είμαστε ντόπιοι... οι δικοί μας τα περνούσαν καλά με τους Ρωμιούς... πέντε έξι μάλιστα δε φύγανε με την ανταλλαγή... Εμείς ήλθαμε από τη Θεσσαλονίκη και την Καστοριά... στο σπίτι «μακεδονίτικα» μιλάγαμε... στο σχολείο μάθαμε τα τουρκικά... και τώρα τα βράδια βλέπουμε συχνά «μακεδονίτικα» κανάλια...

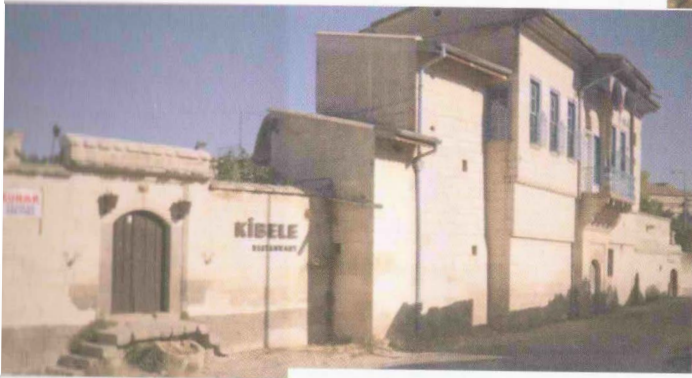
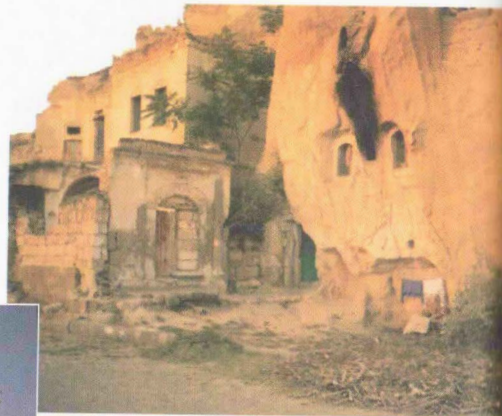
Η συνάντηση με θέμα «Κοινή πολιτιστική κληρονομιά - Ας την προστατέψουμε μαζί» που έφερε μαζί Έλληνες και Τούρκους στη Σινασό της Καππαδοκίας, την τρίτη βδομάδα του Σεπτεμβρίου, άνοιξε με μια έκθεση στο ναό του Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης, στο κέντρο του χωριού, που είχε σχέση με το θέμα της συνάντησης.

Η έκθεση στο ναό (τρικλιτη βασιλική, κτίσμα του 1729, ανακαινισμένο εκτενώς τον 19ο αιώνα, χωρίς τέμπλο πλέον, εικόνες και τοιχογραφίες... εκτός κάποιων ιχνών...) περιείχε κυρίως φωτογραφίες συνοδευόμενες από ευσύνοπτες περιγραφές της ιστορίας των τελευταίων αιώνων της Σινασού, της αρχιτεκτονικής της κληρονομιάς, κειμήλια, προσωπικά αντικείμενα και μαρτυρίες ανταλλάξιμων, Ελλήνων και Τούρκων. Ακόμα παρουσιάζονταν μελέτες και προτάσεις φορέων της περιοχής και συλλόγων συντήρησης της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς σχετικά με την προστασία των φυσικών και αρχιτεκτονικών καλλόνων της περιοχής. Η συνάντηση ήταν ενταγμένη μέσα στο πρόγραμμα «Ελληνοτουρκικού αστικού διαλόγου» (turkish-greek civic dialogue programme) που χρηματοδοτεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Αντιπρόσωποι, λοιπόν, των φορέων που είχαν αναλάβει τη διοργάνωση της συνάντησης, ο δήμαρχος Σινασού, άλλοι τοπικοί παράγοντες, αντιπρόσωποι του ελληνικού τμήματος του ICOMOS (Διεθνές Συμβούλιο Μνημείων και Τοποθεσιών), Έλληνες και Τούρκοι πανεπιστημιακοί συναφών κλάδων, μέλη του συνόλου ανταλλάξιμων της συνθήκης της Λωζάνης, δημοσιογράφοι και άλλοι... κοινοί θνητοί, σε ατμόσφαιρα οικεία, χαλαρή συζητούσαν, εξηγούσαν, αναπολούσαν.

Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της Σινασού, πέραν της μοναδικής καππαδοκικής τοπογεωγραφίας, είναι ότι δίπλα στις σπηλιές και στα οικήματα που λαξεύτηκαν μέσα στους ψηφισιογενείς βράχους της περιοχής,

οι Έλληνες / Ρωμιοί τον 19ο αιώνα (4500 αριθμούσαν στα τέλη του [ήα με 500 περίπου Τούρκους σύνολο πληθυσμό] έδειξαν καλλιότητα πέτρινα σπίτια, μεγαλόπρεπα αρχοντικά και όμορφα κτίρια. Αρκετά από αυτά σώζονται ακόμα στις μέρες μας (κάποια ανακαινίσθηκαν ή ανακαινίζονται και θελοποιούνται τουριστικά) και συνθέτουν ένα εξαιρετικά ελκυστικό, αρμονικό τοπίο. Τον μπετονένιο

βιάσμό της σύγχρονης ανάπτυξης, που μαστίζει την Τουρκία, η Σιναιός τον έχει υποστεί σε πολύ ήπιο βαθμό. Αλλά οι κάτοικοί της, κυρίως οι νέοι, θέλουν δουλειές, τουρισμό, ανάπτυξη... Από τους αγγέλους της παγκοσμιοποίησης ζήτουν και αυτοί το μερίδιό τους σε ευρωπαϊκά και άλλα σχετικά... πακέτα ανάπτυξης.

Σε πολλά επίπεδα, λοιπόν, ήταν οι προθέσεις και οι στόχοι της τετραήμερης συνάντησης που έγινε στο οθωμανικό ιεροσπουδαστήριο των αρχών του 20ού αιώνα και που πέραν των ομιλιών περιελάμβανε ξεναγήσεις και επισκέψεις σε αξιοθέατα της Σιναιούς και της υπόλοιπης Καππαδοκίας. Βασική θέση όλων ήταν ομιλιών ήταν ότι η προστασία της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και του μνημειακού πλούτου που έφθισαν οι Έλληνες / Ρωμιοί στη Σιναιό και στην ευρύτερη Καππαδοκία πρέπει να συνδυασθεί με τουριστική ανάπτυξη που θα αναδείκνυει και θα οβητεί την ιστορία και την τοπογεωγραφία της περιοχής. Όπως γλαφυρά είπε ένας ομιλητής: «Αυτή η κοινή κληρονομιά είναι μια τριανταφυλλά που μυρίζει ειρήνη, όμορφους και ευωδία της μπορεί να απλωθεί και στις δυο χώρες αρκεί να τη προστατεύουμε άγρυπνα από αυτούς που θέλουν να τη ξεριζώσουν...».

Από το νύχμα είχε και η πραγματοποίηση μιας παρόμοιας συνάντησης στο Ρέθυμνο της Κρήτης στα τέλη Οκτωβρίου του 2004. Μέσα σε ένα τέτοιο ζεστό, ελπιδοφόρο κλίμα που είχε διαμορφωθεί ανθοβολούσαν ιδέες, ηρώματα... Όπως η δημιουργία Ιδρύματος Καππαδοκίας που θα επιβλέπει την προστασία των ορθόδοξων χριστιανικών και ισλαμικών μνημείων των δυο χωρών, η συνεργασία των αρχιτεκτονικών σχολών των δυο χωρών που μπορεί να περιλαμβάνει ανάμεσα στα άλλα και κοινές αναστηλωτικές μελέτες μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων σπουδαστών κ.ά. Κοινός... πρακτικός παρονομαστής σε πολλές από τις προτάσεις, η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία —κατά τους ομιλητές— μπορεί και οφείλει να βοηθά τέτοιες

ιηροσπάθειες που αναδεικνύουν μνημεία υψηλού πολιτισμού και δίνουν παραδείγματα συνεργασίας χριστιανών και μουσουλμάνων.

Ένα βράδυ στο μπαράκι «Μοναστήρι», που είναι λαξευμένο μαζί με μια πιανοίον μέσα σε βράχους, νέοι της περιοχής μάς έλεγαν ότι θα ήθελαν να έλθουν στην Ελλάδα για να δουλέψουν αν υπήρχε ευκαιρία, παραπονούνταν δε για τη νίσα και τα εμπόδια που βάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση στους Τούρκους στη μετακίνησή τους προς τη Δύση... Συχνά αναρωτιόμουν εκείνο το βράδυ: Μα έχει η Δύση τέτοια λαμπρή αστροφεγγιά; Έχει τον ουρανό τόσο ζωντανό, τόσο κοντά στα μάτια σου και στη καρδιά σου έτσι που να νιώθεις πως με μια βαθιά ανάσα, με μια προσευχή σε έπαιρνε ανάληψη πάνω του;

Δεν ήταν στο πρόγραμμα της συνάντησης η επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη στη Σιναιό, αλλά ο Παναγιώτατος συνόδευε τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Ειρηνείο σε μια σύνταμη περιήγηση στη Καππαδοκία και έμειναν για λίγο στη δίπλανή πόλη τον Άγιο Προκόπιο (5 χιλιόμετρα από τη Σιναιό). Από την παραμονή στην πλατεία οι ντόπιοι μάς έλεγαν ότι «αύριο το απόγευμα θα έλθει ο Βαρθολομαίος, θα λειτουργήσει στην εκκλησιά στο κέντρο...».

Στο προαύλιο του Αγ. Κωνσταντίνου οι αρχές της περιοχής, άνδρες της ασφάλειας, κάμερες, εθελοντές... Όλοι οι Τούρκοι που έπαιρναν μέρος στη συνάντηση μαζί με Έλληνες παρακολούθησαν τον κηρυκτικό, ντόπιοι ελάχιστα. Αρκετοί από αυτούς ήταν στους γύρω χώρους στη πλατεία, φαινόταν να συζητάνε για την επίσκεψη και τα σχετικά... Ο Παναγιώτατος σε σύντομο χαιρετισμό του μετά το τέλος του κηρυκτικού τόνισε πόσο σημαντικό είναι πως τα τελευταία χρόνια γίνονται όλο και περισσότερες λειτουργίες στις εγκαταλελειμμένες εκκλησίες της Καππαδοκίας, επαίνεσε ιδιαίτερα τον ICOMOS και γενικά τις μη κυβερνητικές οργανώσεις για τις πρωτοβουλίες τους που φέρνουν σε επαφή τους λαούς της Ελλάδας και της Τουρκίας και ευχαρίστησε τις τουρκικές αρχές της περιοχής που ανταποκρίνονται σε τέτοιες δραστηριότητες και στηρίζουν το «θρησκευτικό τουρισμό» ο οποίος έχει πολλαπλά οφέλη για την περιοχή.

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων χαιρέτησε στο ίδιο πνεύμα εκφράζοντας παράλληλα τη θλίψη του για την ερημιά των αναρίθμητων χριστιανικών ναών και μνημείων της Καππαδοκίας. Αγαθές συμπτώσεις στη ρομιλέτα της ιστορίας... Θυμήθηκα το κείμενο που είχα διαβάσει εκείνες τις μέρες, που μιλούσε για το πατριαρχικό ομίγλιο του Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε', τον Ιανουάριο του 1821, με το οποίο οριζόταν ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων ως προστάτης και γενικός έφορος του υπό ανέγερση ελληνικού σχολείου της Σιναιούς.

Ήταν η τελευταία μέρα της συνάντησης... πήρα την ανηφόρα για το μαχαλά του Γαβρα... αφού περιήγησα αρκετά μέσα στα σοκάκια κάθισα σε ένα καναπέ παλιό που βρήκα αφημένο κάτω από μια καρυδιά... Η Σιναιός νωχελική, σαν πιστό ουκί, απλώνεται στα πόδια μου... ανασαίνω τη μυρωδιά του τρυγημένου καρπού... ο τόπος νιώθω να με ρούφα... κάπου κάπου ακούγεται κάποιο πορτόνι να σιμίζει, ο ρυθμός κάποιου σφυριού που πελεκάει... η σιωπή φαίνεται να βρήκε τη συντροφιά της... η μνήμη το μαξιλάρι της για να ξεκουρασθεί... το σώμα τον εαυτό του... στην πατρίδα μου την Καππαδοκία.

ΣΙΝΑΙΟΣ: παλιό ελληνικό πόλη στη κοιλάδα του Αγ. Προκόπιου (URUJ σήμερα), στο κέντρο της Καππαδοκίας, 70 χιλιόμετρα βόρεια της Καστοριάς. Για την αρχιτεκτονική, κτηνιακή της πλούτο, το υψηλό επίπεδο εκπαιδευτικής και γενικά καλύτερες οπτικές αρχιτεκτονικές που παροικίαζε τον 19ο αιώνα, ανακαλύφθηκε «κλίμα της ανατολής». Σήμερα ανακαλύφεται ΜΙΣΤΑΦΑΡΑΣΑ και κατοικείται από 2000 κατοίκους.

Δεν είναι καθόλου δυσεξήγητη η διάθεση του ανθρώπου να «δει» την τύχη του και να ξερκίοει το κακό τώρα καθώς μια και-ψούργια κρονιά ξεκινά. Είναι πανάρχαια...

Παίσις το φαντάζεται όταν δοκιμάζοντας την τύχη μας πάνω στην πρόοινη τούχα τέτοιες μέρες που εντείνεται το πάθος του τζόγου ότι επαναλαμβάνει μια κίνηση κατ' ευθείαν από την αρχαιότητα; Ποιος φαντάζεται ότι οι αρχαίοι μας πρόγονοι κυνηγώντας «τις εξάρεις» σπεύχονταν τη ριζιά του σκύλου, όπλα-δή τους άσους όπως και εμείς. (όσο κι αν απαγορεύεται, τέτοι-

Η ριζιά της Αφροδίτης και οι ημέτερες εξάρεις της Ζέπιας Ζάικου

ες μέρες λίγο ως πολύ όλοι δοκιμάζουμε...)

Πόσοι από μας, καθισμένοι γύρω από το

χαρτοπαικτικό τραπέζι παραμονή πρωτοχρονιάς, γνωρίζουμε ότι επαναλαμβάνουμε αυτό που έκαναν οι Μινωίτες; Να παίζουμε δηλαδή μια παρτίδα πόκερ;

Οι ανασκαφές στο μινωικό ανάκτορο του Ζάικου, έφεραν στο φως πλακίδια από φαγετιανή με επαναλαμβανόμενους γραπτούς χαρακτήρες στη μια τους όψη, μας πληροφορούν για παιγνίδια βασισμένα στην ίδια αρχή όπως η πόκα και το πόκερ. Πόκερ, λοιπόν, ετών 3.500 και ευτυχιωμένα γενέθλια κάθε πρωτοχρονιά...

Από την εποχή του Ομήρου έχουν περάσει χιλιάδες χρόνια, όμως η αγάπη των Ελλήνων για τα τυχερά παιγνίδια είναι και φανερά και αναλλοίωτη. Μια σπάντηση μήπως ότι παραμένουμε ίδιοι;

Οι μνηστήρες της Πηνελόπης, αργόχολοι γαρ, μας πληροφορεί ο Όμηρος μαζεύνοντοσαν στο ύπαιθρο και έπαιζαν το πλέον τυχερό παιγνίδι, την «κυβεία». Εφευρέτης τού ο ήρωας Πολαμήδης. Στον ίδιο αποδίδεται ένα ακόμα δημοφιλές παιγνίδι, ο «όσιαγαρμιμός», η ντόμα στα καθ' ημάς...

Κυβεία λοιπόν τα ζάρια, αστραγάλοι για τους Βυζαντινούς κότσιά και για μας σήμερα κότσι, κότσι, βεζίρης κ.λπ. Τα μονά - ζυγά τα έπαιζαν με χάλκινα νομίσματα αλλά και με κύβους. Στο κρατικό μουσείο του Βερολίνου υπάρχει ρωμαϊκό μαρμαίνο άγαλμα του 2ου αιώνα μ.Χ. κοπέ-λιου παίζει αστραγάλους.

Τα τυχερά παιγνίδια δεν είχαν τάξεις. Όλοι μιπερδέυονταν. Το πάθος ως γνωστόν έχει αυτή την ιδιότητα να μην ξεχωρίζει πληβείους και πατρίκιους. Οι Αθηναίοι είχαν τις δικές τους μπιαρμπουτιέρες, τα κυβευτήρια, κακόφημοι χώροι χωρίς άλλο, αλλά το ιερό της Κλαυφίδος, Αθηνάς στην Ιερό οδό συγκέντρωνε τους πάντες.

όταν πεινάνε...

...πάμε με ένα κουτί μπισκότα*

(*) Συμπυκνωμένη τροφή υψηλής θερμιδικής αξίας, ειδική για θύματα υποσιτισμού Ένα μόνο κουτί ισοδυναμεί με πλήρη διατροφή 2.290 θερμίδων, εμπλουτισμένη με όλες τις απαραίτητες βιταμίνες και πρωτεΐνες και καλύπτει επαρκώς την ανάγκη για τροφή ενός υποσιτισμένου παιδιού για 2 μέρες.

Τα "μπισκότα" αυτά είναι ένα μόνο από τα δεκάδες εξειδικευμένα μέσα, που χρησιμοποιούν οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα για να βοηθήσουν ανθρώπους που απειλούνται από φυσικές καταστροφές, ένοπλες διενέξεις, επιδημίες, εξαθλίωση...

Γιατί όταν κινδυνεύουν ανθρώπινες ζωές έχουμε μόνο μία επιλογή:

Να είμαστε αποτελεσματικοί!

Η δική σας συμβολή μας είναι απαραίτητη για να συνεχίσουμε

Αθήνα: Ξενίας 15, ΤΚ: 115 27, τηλ.: 210 5 200 500
Θεσσαλονίκη: Κατούνη 4, ΤΚ: 546 25, τηλ.: 2310 556176
www.msf.gr

Παρακαλούμε συμπληρώστε τα στοιχεία σας και στείλτε μας το σπκόμμα για να σας ενημερώνουμε για τη δράση μας
Όνοματεπώνυμο
Οδός:..... Αριθμ..... ΤΚ.....
Πόλη / περιοχή..... Τηλ.....
E-mail.....
Έτος Γέννησης.....

Η ριζιά της Αφροδίτης και οι ημέτερες ελπίδες

Οι αρχαίοι συγγραφείς καταδίκάζουν την είσωφο στα κυβεία όπως φαίνεται στον Αριστοφάνη και στην αρχαία Ρώμη, όταν το πάθος του τζόγου εξελίχθηκε σε μπάστιγα, ελήφθησαν σοβαρά μέτρα για τον περιορισμό του. Ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς συμβουλεύει το ποίμα να μην παίξουν ζάρια ενώ ο Μέγας Βασίλειος και ο Γρηγόριος ο Θεολόγος επιτίθενται με οργή εναντίον των κυβείων.

Τον 11ο αιώνα η Άννα η Κομνηνή θυμώνει με όλους εκείνους που «νυν πεττεύει το οπούδασμα και άλλα έργα αθέμιτα».

Και ένα ιστορικό ανέκδοτο από τον Πλούταρχο:

Ο Αλκιβιάδης παίζοντας κάποτε αστραγάλους με τους φίλους του στη μέση του δρόμου μάλιστα, προκάλεσε τον αμαξά να περάσει από πάνω, αρνούμενος να μετακινηθεί.

Ένα άλλο οργανωμένο παιχνίδι των αρχαίων υπήρξε η «ίπλια», το ομηρινό τάβλι, το οποίο περνώντας από την Ρώμη ως τάμπουλα, έμεινε στο Βυζάντιο ως τάβλιον το παιχνίδι των 12 γραμμών.

Στα αρχαία αγγεία υπάρχουν οκνές που μας πληροφορούν σαφέστατα για μια άλλη αγάπη των Αθηναίων: τα σταιχήματα για κόκορες, για ορτύκια και σπανιότερα για οκυλιά. Περιττό να λεχθεί ότι παίζονταν ολόκληρες περιουσίες στα ζώα που χτυπιούνταν και τα οποία είχαν ανατραφεί γι' αυτόν ακριβώς το λόγο. Πώς; Παίζοντάς τα με σκόρδο, κρεμμύδι και δένοντας στα πίσω πόδια των πετεινών μεταλλικά πλήκτρα. «Οστράκινα» ήταν η ονομασία του σημερινού κορώνα-γράμμασα, ιδιαίτερα δημοφιλές κι αυτό και παιζόταν μ' ένα όστρακο και στα ρωμαϊκά χρόνια πια με νόμιμο.

«Δημήτριος τυφλός ουδέ βλέπει, ουδέν, παίζων αστραγάλους έκλεψεν αυτώ Ερμίας αστραγάλους» μας πληροφορεί μια επιγραφή από τη Δήλο. Ε, ουτές οι γιορτές ας έχουν ένα άλλο νόημα. Στο χέρι του καθενός μας είναι να δει... Χρόνια πολλά!!!

Και καλή τύχη!

περιοδικό ΤΟ ΔΟΝΤΙ 31 ΤΕΧΝΗ ΕΝΤΟΣ.....➔

Λογοτεχνία επί σκηνής

Σκέψεις ενός
θεατή για όσα
θά δούμε
φέτος

της
Γιότας Φαρμακούλα

Το θέατρο δεν ορίζεται εύκολα. Το θέατρο είναι δράμα, όραση δηλαδή. Ναι, μα όχι μόνο. Στο εδώ και τώρα που ζούμε δεν αρκεί πιο. Μπουκτίσαμε από όραση που έγινε ταυτόσημη της εικόνας και της ταχύτητας. Νόμιζα πως μόνο όταν είσαι μικρό παιδί βλέπεις κινούμενα σχέδια. Άρghσα να καταλάβω ότι κινούμενα σχέδια είναι ο κόσμος όλος. Τι είναι αυτό που λείπει; Πολλά. Κυρίως νομίζω όμως ότι λείπει η ποιητικότητα. Ίσως να είναι ένα από το στοιχεία που θα μπορούσαν να διακρίνουν πλέον τον θέατρο από την τηλεόραση, από τον μαζικό κινηματογράφο. Ναι, ξέρω, «τι θα πει ποιητικότητα;». Δεν είμαι οίγουρη... Ας προτείνω:

—Μελαγχολική Στοχαστικότητα

—Νοστολογική Βραδύτητα

—Πάλη Μνήμης - Λήθης

—Ηδονή του Λόγου

—Αγωνία Ενοάρκωσης του Χρόνου

—Αγώνας Κατάρτησης της Ανίας...

(η λίστα μένει ανοικτή για πολλές προθήκες...)

Μήπως αυτό κρύβεται πίσω από την ανάγκη αναζήτησης παραστάσεων στους κλασικούς, παλιούς συγγραφείς; καθώς άρχισε η θεατρική οαζόν διάβαζε σε εφημερίδες και περιοδικά στατιστικά στοιχεία και αριθμητικές ή ειδολογικές κατηγοριοποιήσεις σχετικά με τις φετινές παραστάσεις. Αρχικά σκέφτηκα ότι συνεχώς αναμασάμε τα ίδια. Τίποτα καινούργιο; Πού είναι ο λόγος των νέων;

Έκανα και δεύτερη σκέψη. Μήπως κουρασθήκαμε από τη σκληρότητα, την ωμότητα του παρόντος και ψάχνουμε κάτι ξεασμένο στο παρελθόν; Ξέρω τον αντίλογο. Είναι πολλά αυτά που όζουν και χρήζουν κατογγελιών. Στον κόσμο που ζούμε είναι επικίνδυνο να μην απαντά η Τέχνη με σκληρότητα, να μην κατοδεικνύει τις πηγές της μόλυνσης. Συμφωνώ. Όμως τα πράγματα δεν παύουν ποτέ να είναι σκληρά. Το ζήτημα είναι ποιος είναι ο τρόπος της καλλιτεχνικής τους εκφοράς και κατά πόσο αυτή πρέπει να αντιγράφει τη σκληρότητά τους. Με άλλα λόγια πόσο ακόμα θα αντέξουμε δίχως ομορφιά, δίχως ποίηση; Κι αν η Τέχνη δεν είναι το κατοφύγιο μας στην ομορφιά, τότε ποιος θα είναι; Δεν είναι πάντα στρουθοκαμηλιόμος να ψάχνεις για κατοφύγιο. Κάποιες φο-

ρές είναι ένας τρόπος εξισορρόπησης, αποθεραπείας, μια τονωτική ένεση στην έλλειψη ανθρωπισμού που ξεχνάμε ότι μας διακατέχει.

Γι' αυτό ίσως και η ανάγκη για Λογοτεχνία επί σκηνής. Σίγουρα η Λογοτεχνία δεν είναι θέατρο. Ποιος μπορεί να αρνηθεί ωστόσο ότι η ποίηση του γραπτού λόγου είναι πυρήνας και του θεατρικού φαινομένου; Μια αφηγημένη ιστορία, γράμματα σε λευκά χαρτιά, σου αφήνουν το περιθώριο της ονομασίας, της οιωπής, της σκέψης όπλοδής. Κλείνεις το βιβλίο για λίγο, σκέφτεσαι και συνεχίζεις. Διαβάζεις και ξαναδιαβάζεις την ίδια παράγραφο γιατί ενδεχομένως έχεις κάνει τόσους σφειρμούς, ορμώνοντας από μια στάση, που σε ταξίδεψαν τόσο μοκριά ώστε πρέπει να επανέλθεις για να ξονοοιοβάσεις. Και το κείμενο είναι πάντα εκεί για να σε διοκτινίσει, ποιος ξέρει σε ποιο άλλο τοξίδι. Γνωρίζεις ανθρώπους και στήνεις τις ζωές τους στο σανίδι της φαντασίας σου. Φαντοστείτε λοιπόν μια οπτικοποιημένη ανάγνωση θα τολμούσα να πω. Εικόνες που όσο κι αν κινούνται, μιλούν, όρουν, οιοθάνονται, θα γεννούνται από το έδαφος της λογοτεχνίας, θα γονιμοποιούν το ποιητικό της υπέδαφος κορπίζοντας μια άλλη θεατρικότητα.

Θα πρότεινα να μην βαρεθείτε να δείτε στη θεατρική σκηνή αυτό που με ευκολία αποκαλείται «αραχνιασμένο» και «βαρύ». Πηγοίνετε να σφονοντήσετε το Ροϊδη, τον Στάινμπεκ, το Βιζυινό, τον Θεοβάντες, τον Ντοστογιέφκι...και οίγουρα κάποιος από όλους αυτούς θα σας πάρει μαζί του σε μια μεγάλη ωροίο βόλτα.

— Πάπισσα Ιωάννα, Ροϊδής, σκν. Δημήτρης Μαυρίκιος, Εθνικό/Κατοπούλη.

— Άνθρωποι και Ποντίκια, Στάινμπεκ, σκν. Γιάννης Μαργαρίτης Θεάτρο της Άνοιξης.

— Η σονάτα του Κράιτοερ, Τολστόι, σκν. Στ. Πανούριος, Εθνικό [Φουαγιέ Πειραματικής Σκηνής].

— Το φιλί, μυθιοτόρημα της Κάθριν Χάρισον, σκν. Μαρία Σάββα, Ετοιρεία Θεάτρου «Παίκτες».

— Παραλογή του Νεκρού Αδελφού, σκνική σύνθεση του Σωτήρη Χατζάκη, Πολιτεία.

— Ματωμένα Χώματα, Διώ Σωτηρίου, σκν. Άρης Τρουπάκης, Εθνικό (Πειραματική Σκηνή).

— Με αφορμή το χιόνι που λιώνει, βασιομένο στο έργο του Ντοστογιέφκι Σημειώσεις από το υπόγειο, σκν. Ελένη Μποζά, Εθνικό (Πειραματική Σκηνή).

— Αυτό που δεν τελειώνει, όραματουργική σύνθεση ελληνικών ποιημάτων του 20ού αι., σκν. Στάθης Λιβαθινός, Εθνικό (Φουαγιέ Πειραματικής Σκηνής).

— Άνθρωποι και ζώα εφήμερα, δισοσκευή έξι όινημάτων του Ροϊδη με άξονα τη σκέψη του ανθρώπου με τα ζώα, σκν. Ευανθία Στιβανάκη, Studio Πρώτες Ύλες.

— Το αμάρτημα της μητρός μου, Βιζυινό, σκν. Θεοωρής Γκόννης, ΔΗΠΕΘΕ Αγρινίου.

— Δον Κιχώτης, Θεοβάντες, σκν. Δημήτρης Παπασταμάτης ΔΗΠΕΘΕ Ρόδου.

Ο θεατρικός χειμώνας 2004-5 στην Πάτρα αποδεικνύεται... ζεστός. Ακόμα δεν έχουν ανεβεί επί σκηνής οι νέες παραγωγές του ΔΗΠΕΘΕ κι όμως η πόλη έχει ήδη κατακλυστεί από θεατρικές εικόνες. Το θεατρικό αχίμα «θέατρο 9 και κάτι» μας συντρόφευσε το Νοέμβριο με δύο παραγωγές, τα «Γαϊτανάκι του Έρωτα» του Άρθουρ Σνίτολερ και «Η Γερτρούδη Στάν και η Συνοδός της» του Ουίν Όυέλς.

Ο Λάζαρος Γεωργακόπουλος, η Λυδία Φωτοπούλου και η Μαρία Κατσιοδάκη διαπλέχθηκαν σε αυτές αναδεικνύοντας το δύσκολο της συντροφικότητας στις διαφορετικές της πτυχές. Δύο εξαιρετικά κείμενα, αδιαμφισβήτητη υποκριτική ικανότητα και λιτή σκηνοθεσία στο βαθμό της ευρηματικότητας (από τους Γεωργακόπουλο / Φωτοπούλου και Νικαίτη Κοντούρη αντίστοιχα) προβλημάτισαν πάνω στην καταλυτική δύναμη του έρωτα να φέρνει κοντά ή να απομακρύνει τους ανθρώπους, ανάλογα πως τον χειρίζονται, πάνω στην φιλία, την πίστη, την αφοσίωση. Όσοι δεν είχαν τις παρουσίες αυτές μπορούν να τις απολαύσουν επί σθηνοϊκού εδάφους από τη σκηνή του Θεάτρου Τέχνης (πρεμιέρα 13/1/2005). Στην Πάτρα θα τους ξανσυναντήσουμε (23/3 - 24/4/2005) την άνοιξη με το έργο «Κεκλεισμένων των θυρών» του Ζ. Π. Σόρτρ σε σκην. Νικ. Κοντούρη.

Στις 20 και 21 Νοεμβρίου εγκαινιάστηκε και η νέα ενότητα του ΔΗΠΕΘΕ «Πρόσωπο της πόλης». Σε αυτό το πλαίσιο απολούσαμε τη μουσική παράσταση «Τοξίδιο» με μουσικές του Ευγ. Βούλγαρη και ερμηνεία της Δώρας Πετρίδη. Καλή αρχή και προ πάντων καλή συνέχεια στα «Πρόσωπα της πόλης» που θα το αναζητήσουμε εκ νέου το Δεκέμβριο (10-11/12). Η Ορχήστρα Νυκτών Εγχόρδων του Δήμου Πάτρας υπό τη διεύθυνση του Θ. Τσιπινάκη θα παρουσιάσουν το «Χαμόγελο της Τζοκόντας» του Μάνου Χατζιδάκι, ενώ στο δεύτερο μέρος με τίτλο «Μουσικός Λόγος» θα ακολουθήσουν και άλλες γνωστές συνθέσεις του Χατζιδάκι αλλά και του Μίκη Θεοδωράκη. Θα ερμηνεύσει η Νίνα Λοτοάρη. Θα ανανεώσουμε το ραντεβού μας μαζί τους για τον Ιανουάριο με παλλή μουσική και κείμενα του Δ. Καρτζά.

«Η Ψευτοϋπνέτρια» του Μοριβώ σε σκηνοθεσία Βασίλη Παπαβουσιλείου επέστρεψε να ολοκληρώσει τον κύκλο της στην σκηνή του Απόλλωνα (25/11 - 5/12). Πολλοί είχαν την ευκαιρία να δουν ή να ξαναδούν πώς με κινητήριο μοχλό τον έρωτα οι άνθρωποι συγκρούονται ανάμεσα στο κοινωνικό τους προσώπιο και τον αληθινό τους εαυτό, πώς η γλώσσα γίνεται εμπόδιο στα συναισθημάτα τους προκαλώντας δραματικά επικοινωνιακά χά-

Πιραντέλο και Ντε Φίλιππο μαζί!

της
Γιόλιας Φαρμακούλα

ματα. Ο Ποπαβουσιλείου κλείνει έναν κύκλο και ετοιμάζεται να ανοίξει ένα νέο πολύ δυναμικό. Δεν περιμέναμε τίποτα λιγότερο από αυτόν. Στις 19 Δεκεμβρίου θα κάνει πρεμιέρα στον Απόλλωνα η παράσταση «Αν μια νύχτα του χειμώνα [ο Ντε Φίλιππο και ο Πιραντέλο]» μια δισκοευή στο έργο του Ντε Φίλιππο «Άνθρωπος και Αρχοντάνθρωπος». Από τον τίτλο της και μόνο αυτή η θεατρική δουλειά μοιάζει μη συμβατική και επιπλέον υπόκειται να φέρει κοντά δύο σπουδαίες θεατρικές προσωπικότητες, τον Ντε Φίλιππο και τον Πιραντέλο οι οποίοι γοητεύουν και εξαιτίας του διανοητικού τους κόσμου. Τους αναμένουμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, όσοι δεν προλάβουν την παράσταση στην Πάτρα μπορούν να την παρακολουθήσουν από τις 24 Φεβρουαρίου 2005 στο Θέατρο Τέχνης.

Αμέσως μετά το Χριστούγεννα (27/12) ξεκινάει στο Επίκεντρο και η «Λοκαντιέρα» ενός ακόμα ξεχωριστού Ιταλού, του Κάρλο Γκολντόνι, αυτή τη φορά σε σκηνοθεσία Θέμη Μουμουλιδη. Η σκηνοθετική υπογραφή του Μουμουλιδη σε κείμενο του Γκολντόνι την έχουμε ξαναδεί στον «Υπηρέτη δύο Αφεντιάδων» (2000-1). Η Λοκαντιέρα Μιρονταλίνο αποδεικνύει την ωρίμανση μιας γυναικείας προσωπικότητας που καταλήγει να κυριαρχήσει στο περιβάλλον της. Το ερωτικό της παιχνίδι αναδεικνύουν θριαμβευτικά τη λαϊκή σοφία απέναντι σε μια αριστοκρατία που φθίνει. Η Ισχύς της αρχουσας τάξης εκμπνέζεται στο επίπεδο της καρικοτούρας. Ο Γκολντόνι αφήνει την πραγματικότητα του καιρού του να μιλήσει μόνη της για τον καιρό της καθώς ο ίδιος ανακολύπτει ότι ο κόσμος είναι πιο «θεατρικός» από το θέατρο. Βρίσκει δηλαδή ότι το θέαμα της ζωής ξεπερνά στην εποχή του το κατασκευασμένο θέαμα.

Μάθετε και κάτι ακόμα:

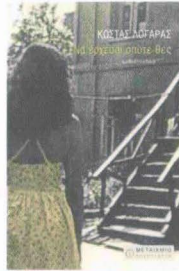
- Ο Ντε Φίλιππο υπήρξε ηθοποιός, σκηνοθέτης και σπουδαίος δραματουργός. Είχε ιδρύσει μαζί με τους αδελφούς του από το 1931 το θέατρο «Οι Ντε Φίλιππο». Οι επιτυχίες τους προκάλεσαν στον Πιραντέλο την επιθυμία να τους γνωρίσει και το '32 τους εμπιστεύτηκε το ανέβασμα του έργου του «Lisola». Το '34 το παρουσίασαν στο Μιλάνο σε σκηνοθεσία Εντουάρντο επιτυχάνοντας θρίαμβο. Το '35 τους πρότεινε το έργο του «Il Berretto a Sonagli» (=ο σκούφος με το κουδούνια). Σε 22 συνεχείς παρουσίες ο Εντουάρντο δίνει συγκλονιστική ερμηνεία στο ρόλο του Ισάμπα. Το Δεκέμβριο του '36 ετοιμάζουν να φέρουν στη σκηνή τη νουβέλα του Πιραντέλο «L' Abito nuovo» (=το καινούργιο κοστούμι) . Δυστυχώς όμως ο μεγάλος Σικελός Λουίτζι Πιραντέλο πεθαίνει πριν την πρεμιέρα, τερματίζοντας έτσι τη συνάντηση των δύο θεατρονθρώπων.

- Περί ισχυρών γυναικών ο λόγος στην Λοκαντιέρα... Στον καιρό της η παράσταση γνώρισε το θρίαμβο με πρωταγωνίστρια τη Μαριλιάνι. Εξαιτίας όμως της ζήλιας της Τεοντόρα Μέντεμπακ (ηθοποιού και συζύγου του Μέντεμπακ, μεγάλου θιασάρχη με τον οποίο συνεργάστηκε στενά ο Γκολντόνι αλλά τη συγκεκριμένη περίοδο οι σχέσεις τους βρίσκονταν σε ρήξη) το έργο κατέβηκε μετά από μόλις 4 παρουσιάσεις και έδωσε τη θέση του στην «Πάμελο» με πρωταγωνίστρια την Μέντεμπακ!

Ξεφυλλίσουμε...

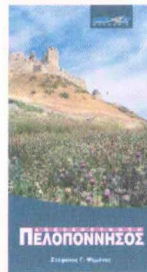
Κώστα Λογαρά
Να έρχεσαι όποτε θές
 Μεταίχμιο, 2004

Το πρώτο μετά από αρκετά χρόνια μυθιστόρημα του Κώστα Λογαρά, επιχειρεί να περιγράψει την πολιτική και κοινωνική Ελλάδα των τελευταίων τριάντα χρόνων μέσα από μια ζωντανή αυτοβιογραφική διήγηση που ξεκινά από τις στρατιωτικές εμπειρίες του συγγραφέα στο απομακρυσμένο Σιδηρόκαστρο και φτάνει ως το τέλος της δεκαετίας του '80.

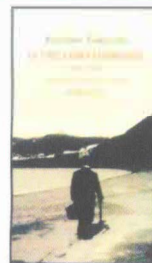
Στέφανου Ψημένου
Ανεξερεύνητη Πελοπόννησος
 Ροσίδ, 2004

Έξι χρόνια μετά από την πρώτη έκδοση του οδηγού του Στ. Ψημένου για την Πελοπόννησο, η δεύτερη αυτή μορφή είναι σαφώς συμπληρωμένη. Κι όσοι ταξιδεύουν για να ανακαλύψουν τα μικρά μυστικά της κάθε γωνιάς της Ελλάδος, θα ξέρουν σίγουρα για τις άπιστευτες εναλλαγές της Πελοποννήσου που περιγράφονται και στο συγκεκριμένο τόμο.

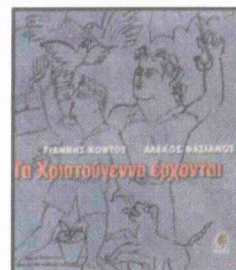
Antonio Tabucchi
Ο Τριστάνο πεθαίνει μια ζών
 Άγρα, 2002

Είναι φορές που ακόμα και ο μεταφραστής ενός βιβλίου μπορεί να αποτελέσει ισχυρό κίνητρο για την ανάγνωση ενός βιβλίου. Ο Ανταίος Χρυσοστομίδης ανήκει σε αυτές τις περιπτώσεις, πολύ περισσότερο όταν μεταφράζει ένα συγγραφέα - φίλο του, όπως τον Tabucchi. Όσο για την ταυτότητα του Τριστάνο, ίσως ανήκει στην ευχέρεια του αναγνώστη να την αναγνωρίσει. Η διήγησή του είναι αυτή που έχει σημασία...

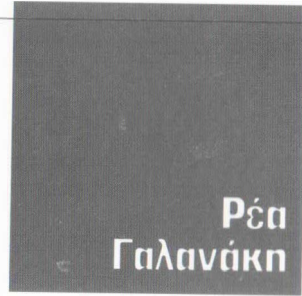

Γιάννη Κοντού
Τα Χριστούγεννα έρχονται
 Κέδρος, 2004

Ένα παραμύθι για τα Χριστούγεννα γραμμένο από το γνωστό ποιητή και εικονογραφημένο από τον επίσης γνωστό ζωγράφο Αλέκο Φοσιανό. Από τα μάτια του μικρού Γιάννη παρελαύνουν όλες οι γνώριμες φιγούρες της χριστουγεννιάτικης μυθολογίας μας, βαλμένες όμως στην πραγματικότητα της σημερινής Αθήνας.

Μια από τις πιο αναγνωρίσιμες γυναικείες φωνές της ελληνικής λογοτεχνίας, αυτή της Ρέας Γαλανάκη, μας συνόδευσε στην εκδήλωση που διοργάνωσαν το βιβλιοπωλείο «Παπασωτηρίου» και οι εκδόσεις «Καστανιώτη» μαζί με το «ΔΟΝΤΙ» τη Δευτέρα 22

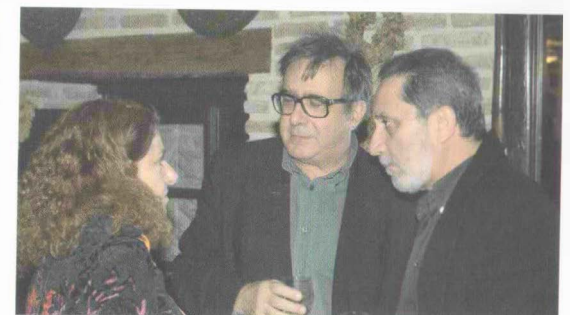
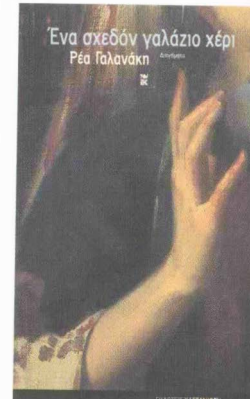
Νοεμβρίου στον καινούριο καταπληκτικό χώρο του ξενοδοχείου «Κωνοτανίνος Παλαιολόγος» στο κέντρο της Πάτρας.

Αφορμή η έκδοση, πριν λίγους μήνες, της συλλογής διηγημάτων της Ρέας Γαλανάκη «Ένα σχεδόν γαλάζιο χέρι», αλλά και η επανέκδοση του μυθιστορηματός της «Ελληνή ή ο κανένας», και τα δύο από τις εκδόσεις «Καστανιώτη». Η νέα συλλογή διηγημάτων έχει συγκεντρώσει μέχρι τώρα πολύ καλές κριτικές, ενώ συνεχίζονται οι μεταφράσεις έργων της Γαλανάκη σε δεκάδες χώρες του εξωτερικού.

Για τη συγγραφέα και το διηγημάτά της μίλησαν ο φιλόλογος Άρης Δρουκόπουλος και ο δημοσιογράφος Δημήτρης Αβραμίδης.

Δημήτρης Αβραμίδης, Ρέα Γαλανάκη, Άρης Δρουκόπουλος και Σπύρος Πολίτης στο πάνελ του ξενοδοχείου «Κωνοτανίνος Παλαιολόγος»

Οι συγγραφείς Βασίλης Λαδάς και Κώστας Λογαράς, με το τιμώμενο πρόσωπο της βραδιάς, αμέσως μετά το τέλος της εκδήλωσης.

Θεραπεύει η τέχνη; Οι αρχαίοι ήξεραν καλύτερα της Γιώτας Φαρμακοῦλα

«Η τέχνη μας όόθηκε για να
μην πεθάνουμε εξαιτίας της
αλήθειας»

Νίτσε

Η πρόσφατη μεγάλη και παγκόσμια διάδοση των θεραπειών μέσω της τέχνης αντιπροσωπεύει τη συστηματική προσπάθεια αποκατάστασης του ρήγματος το οποίο ιστορικά δημιούργησε ο καρτεσιανός διχοσμός σώματος - ψυχής. Οι θεραπείες αυτές επαναπροσδιορίζουν το ρόλο του πάσχοντος ατόμου ως συν-δημιουργού στη θεραπευτική διαδικασία.

Στο πλαίσιο αυτό το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών καθιέρωσε τις Ειδικές Μορφωτικές Εκδηλώσεις «Επιστήμης Κοινωνία», έναν κύκλο ομιλιών και εικαστικών εκδηλώσεων με την επιστημονική επιμέλεια του θανάση Δρίτσα (συνθέτη και καρδιολόγου στο Γνάσιο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο) και κορηγό το Ίδρυμα Αλεξ. Γνάση, εκδίδοντας παράλληλα και δύο βιβλία με όλες τις εργασίες.

Την περίοδο 2002 - 2003 πραγματοποιήθηκε το πρόγραμμα «Μουσικοκινητικά Δρώμενα ως Μέσον Θεραπευτικής Αγωγής» στο οποίο παρουσιάστηκαν νέοι τρόποι θεραπείας μέσω ού σύντομες εισηγήσεις ειδικών, ένα παράλληλο, έκθεση αντιγράφων αρχαίων ελληνικών μουσικών οργάνων του οργανοποιού Νικόλαου Μπρά, αναδείκνυε τη σημασία της ορχοσίας ελληνικής μουσικής ως μέσο ψυχοσωματικής αγωγής. Ένας νέος κύκλος εκδηλώσεων «Η τέχνη ως μέσον θεραπευτικής αγωγής» (2003 - 2004), αναφέρθηκε στις δημιουργικές θεραπείες και μέσω άλλων μορφών τέχνης και συμπεριλάμβανε μουσικά παραμήθια για αφηγητή και ορχήστρα διαμασίαν.

Η μουσική εξετάζεται ως συμπληρωματική θεραπευτική προσέγγιση στη σύγχρονη ιατρική όπως λ.χ. η μουσικοθεραπευτική προσέγγιση P. Nordoff - C. Robbins στο χώρο του νοσοκομείου, η μουσική ως ο τρόπος ανάδυσης από την ουτιστική μονοκτικότητα, ως φάρμακο καρδιογγειακών νοσημάτων και εγκεφαλικής παράλυσης.

Πρώτοι οι Πυθαγόρειοι διαπίστωσαν ότι οι αριθμοί που διέπουν την αρμονία ενός διατεταγμένου υλικού κόσμου παίζουν τον ίδιο ρόλο και στον κόσμο της μουσικής. Οι ίδιοι μαθηματικοί λόγοι διέπουν και τις ομοιομετρικές αναλογίες του ανθρώπινου σώματος, καθώς και άλλων φυσικών κοσμοσκευών. Οι Πυθαγόρειοι χρησιμοποιούσαν μουσικούς ήχους για τη θεραπεία ασθενών βάσει της άποψης ότι η αρμονία της μουσικής μπορεί να αποκαταστήσει τη διαταραγμένη ψυχοσωματική ισορροπία.

Ανάλογες αντιλήψεις μοιράζονταν πολλοί αρχαίοι πολιτισμοί. Ωστόσο, μόλις στις αρχές της δεκαετίας του '50 δημιουργείται στις ΗΠΑ μια σύνθετη επιστημονική ομάδα (AMTA), που στηρίχθηκε σε κλινικές παρατηρήσεις πάνω σε τραυματίες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, εκ των οποίων όσοι νοσηλεύονταν σε θαλάμους με ζωντανή μουσική ανάρρωναν ταχύτερο.

Η μουσικοθεραπεία έχει είτε τη μορφή της ενεργού μουσικοθεραπείας, είτε την απλούστερη της ακρόωσης της μουσικής. Αρχικά στράφηκαν σε αυτή επιστήμονες εκτός ιατρικού χώρου (π.χ. ψυχολόγοι, μουσικοί) με προχωρημένες μουσικές γνώσεις και είχαν ως κύριο αντικείμενο ποιότητα ή ενήλικες με ειδικές ανάγκες.

Όμως την τελευταία δεκαετία, με την πρόοδο της επικοινωνιακής τεχνολογίας, έχει γίνει δυνατή η εξοικονομική μελέτη των επιδράσεων της μουσικής στον ανθρώπινο εγκέφαλο. Το συμπέρασμα της κινητοποίησης πολλούς κλινικούς γιστρούς που χρησιμοποιούν για τη μουσική ως φάρμακο για την αντιμετώπιση πόων, στρες, κατάθλιψης και για την ενίσχυση του ανοσοβιολογικού συστήματος.

Οι ποσοδοιοικές προκτικές της χοροθεραπείας κινούνται στο βάθος της προϊστορίας καθώς, σύμφωνα με τους σύγχρονους ερευνητές, ο άνθρωπος χρησιμοποιεί το χορό για τη δύναμη που έχει να τον οδηγήσει στη μετουσίωση. Χοροθεραπεία, λοιπόν, είναι η ψυχοθεραπευτική χρήση της κίνησης και του χορού μέσω από την οποία το άτομο μπορεί να συμμετέχει δημιουργικά σε μια διαδικασία που προωθεί τη γνωστική, συναισθηματική, σωματική και κοινωνική του ολοκλήρωση. Βασίζεται στην αρχή ότι το σώμα κοθρεφτίζει την ιστορία, την προσωπικότητα και τη συναισθηματική κατάσταση του ατόμου, ενώ οι βασικές θεραπευτικές προσεγγίσεις είναι η πρωτόγονη έκφραση και η χοροκινητική.

Η δραματοθεραπεία οπτελεί τη συνάντηση της θεραπείας και του δράματος μέσω ού ρόλους της καθημερινότητας, εξιδονικευμένους, εσωτερικευμένους, σπυθνημένους, που ομορτίζουν την τουτότητά μας και κο-

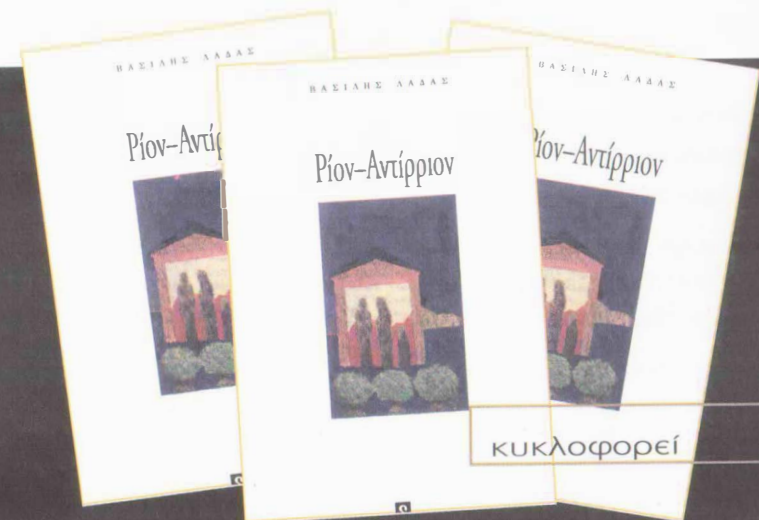
θορίζουν τη συμπεριφορά μας.

Όσο για την επικοινωνιακή θεραπεία μέσω των εικαστικών, υπενθυμίζει και ονογνωρίζει στην κολλιτεχνική διαδικασία ένα μονοπάτι προς το ασυνείδητο «τη μήτρο του ανθρώπινου νου και των εφευρέσεών του». Ο Μπόρχες γράφει στο Δημιουργό:

«Κάποιος άνθρωπος βάζει σκοπό της ζωής του να ζωγραφίσει τον κόσμο. Χρόνια ολόκληρα γεμίζει μια επιφάνεια με επαρχίες, βασιλεία, βουνά, κόλπους κορβίβι, νησιά, ψάριο, σπύτιο, εργολείο, άστρα, άλογο και ανθρώπους. Λίγο πριν πεθάνει ονακαλύπτει ότι αυτός ο υπομονετικός λαβύρινθος των γραμμών σχηματίζει την αυτοπροσωπογραφία του...».

Οι φωτοσκιάσεις μιας προσωπογραφίας, η γραμμή του ορίζοντα δεν είναι ένα απλό σύνορο. Ανά πάσα στιγμή μπορεί να γίνει μια ουθοιρεσία. Το κάθε όριο, το κάθε περίγραμμα, προσδιορίζει αλλά και αναιρεί το όριο της ανθρώπινης δυνατοότητας, το άορατο σύνορο αυτού που θεωρούμε ονέφικτο, αδύνατο, παράδοξο. Στην τέχνη όλα είναι δυνατά. Να σκοτώσεις συμβολικά και να λυτρωθείς ού το φίδι, το δράκο, το δόιμονα, τον σκοτεινό εκθρό, ο οποίος σκεδόν πάντα κρύβεται στις σπρωπέλοστες σπηλιές του εαυτού μας.

 www.eie.gr

«...Η ποίηση και η ανάγνωση είναι ερωτας...»

του Παναγιώτη Φωτίου

Είναι γνωστό ότι η τέχνη δεν υποχρεούται να δώσει απαντήσεις και μάλιστα οριστικές και σταθερές στα μεγάλα ερωτήματα - ζητούμενο της ζωής. Της αρκεί κάθε φορά να επιναποθετεί και να φωτίζει τα ερωτήματα αυτά και να μας ανοίγει δρόμους για να βρούμε, εμείς, αν βρούμε, τη λύση που μας τοιριόζει.

Η τελευταία ποιητική συλλογή του Γιώργη Πουλόπουλου, ο οποίος ζει μόνιμο στον Πύργο, κινείται σε τρεις βασικούς άξονες:

01 στην αγωνία και τον αγώνα της ποιητικής δημιουργίας. Είναι αυτό που λέμε, χρόνιο τώρα, ουτοπναφορικό της ποίησης. Η ίδια η ποίηση μιλά για τον εαυτό της. Δηλαδή ο ποιητής ονομάζεται στο πώς γράφεται ένα ποίημα, στο πώς δομούνται οι λέξεις για να αποτελέσουν αυτό που θα φτάσει στον αναγνώστη. Υπάρχει προβληματισμός για το τι είναι η ποιητική δημιουργία:

Τυφλός από χρόνια / πάλευε μ'ένο μούρο κάρβουνο / να γράψει μια λέξη / πάνω στο απόλυτο σκοτάδι. (Η Λέξη, σελ. 11)

Τον δημιουργό, και εν προκειμένω τον Πουλόπουλο, τον ενδιαφέρει πόσο πολύ και η σχέση του με τον αναγνώστη. Να πιο είναι η όποσή του, η θέση του:

Απόξ που γράφει το ποίημα / κι εκείνος που θα το διαβάσει / μπορεί να είναι το ίδιο πρόσωπο / με κάποιον άλλο που το σνειρεύτηκε.

Μέσα στο ποίημα βέβαια / έχουν καθεί κι οι τρεις. (Οι Τρεις, σελ. 41)

02 Ο δεύτερος άξονας είναι η μνήμη ως βιωμένη ζωή και τρόπος άμυνας στη λησμονιά, στο θάνατο, στο φτώχεμα της ζωής, στο γέροσμά της.

Παιδί όταν ήρθε στον ύπνο μου Εκείνη / με φίλησε στο στόμα και «Να θυμάσαι» μου είπε / «για να μη χοθούμε» (Για να μη χοθούμε, σελ. 13)

03 Ο τρίτος άξονας είναι ο ρόλος και η δύναμη του έρωτα στη ζωή μας. Φυσικό ο ποιητής αναφέρεται πρωτίτως στη δική του ζωή και στο δικό του βιώματα. Μπορούμε να πούμε ότι το περισσότερο ποιημένο, η συντριπτική πλειοψηφία, είναι έμμεσο ή άμεσο ερωτικό ποίημα. Ο έρωτας παρουσιάζεται με πολλά πρόσωπα, όπως και στη ζωή.

04 Ως πόθος και μάλιστα ως πόθος που όπως θα δούμε αλλού υπερβίνει το φυσικό όριο και φτάνει στο θάνατο του εγώ.

Τους πήρε ο ύπνος γυμνούς / και ήταν όλη μες στην ογκολιά του.

Ποτέ άλλοτε δεν την πόθησε τόσο πολύ. / Μόνον όταν τον άγγιξε ο θάνατος. (Πάρσι, σελ. 14)

05 Ως φόβος και αμφιβολία.

Πρώτη φορά που ένιωσε τον πόθο του αλλιώς / πρώτη φορά την τρώμαζον ο έρωτας κι η νύχτα. (Ελένη, σελ. 15)

06 Ως αλληλοπεριχώρηση που όμως σφίγγει ή πρέπει να σφίγγει ελεύθερη την προσωπικότητα του καθενός. Γιατί σ' αυτή την κοινή πορεία δεν είναι όλο ρόδινο κι έρχεται η ώρα της «οσομώσης».

Δε χρειαζόταν να κροτάνε / ο ένας το χέρι του άλλου. / Μονάχα να προσέχουν που πατάνε / και ένας χωριστό / πάνω σε πέτρες κι ογκόθια / και να ξεχνάνε το χέρια τους. (Το χέρια, σελ. 16)

07 Ως φλόγα που έσβησε κι όμως κείτε η ανόμνηση, η επιθυμία σε ιδεατό έστω επίπεδο, αφού το σώμα «θυμούνται» με το δικό τους τρόπο και κάνουν και την ψυχή να πονάει για ό,τι πέρασε. Κάποτε το πάθος χάνεται και τι μπαίνει ονόμασο στους ερωτευμένους:

Από το ένα μέρος οι δυο τους / να έκανε δοθεί σαν άλλοτε στον έρωτα. / Κι από το άλλο μέρος οι δυο τους πάλι / οσάλευτοι τώρα να κοιτάζουν. / Κοίταζαν το δίψοσμένο σώματα / που ήσανε κάποτε / και τοζον την πόνη τους και παθούσανε / και λιώνανε να ομίζουνε μαζί τους. / Όμως ανάμεσά τους ένα μεταξύ διάφορο / οκεδόν σάρατο, τους χώριζε για πάντα. (Το διάφορο μεταξύ, σελ. 17)

08 Ως έκρηξη ζωής αλλά και σύμβουλο θανάτου. Στο ποίημα «Η νόρκη» το κορπούζι - νόρκη δεν ποροπέμει μόνο στον πόλεμο και το νεανικό βιώματα του ποιητή ολλό παραπέμει και στην καταστροφική δύναμη του έρωτα. Το παιχνίδι αυτό της ζωής είναι και παιχνίδι θανάτου.

ογκολιασμένο τώρα να κοιτάζουν / να κορπούζι μες στη θάλασσα. / Χωρίς να ξέρουν πως ίσως και να ήταν / μια νόρκη από τον πόλεμο / άχρηστη κι οσέοσητη / που κάποτε θα οκάσει. (Η νόρκη, σελ. 22)

09 Ως οσοσολή για να υπηρετήσουμε καλό μια ιδέα, ένο μεγάλο σκοπό.

Να περποτήσουμε ομίλητοι / να μη σταθούμε ποθεννα / ώσπου να παραδώσουμε το μήνυμο. (Μυστική οσοσολή, σελ. 24)

10 Ως πληρότητα και δυνατότητα να χείρεται κανείς τα απλά πράγματα, το φως, το νερό, το λουλούδι, τη μουσική.

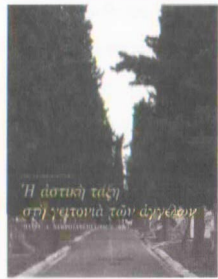
Κοτέβαινο με τους φίλους μου / το ήσυχο ποτάμι / και πάνω στη βάρκα μας / παίζανε βιολιά / και στο γόνατά μου, του λέω. / Είχα την αγάπη μου

Και επειδή ο χώρος δεν επιτρέπει περισσότερες ονοφορές κλείνω επισομίνοντας το εξής: Ιδιοίτερη ονογκίνηση μου προξένουσε, για να μην πω με ονοκλόνισε, το ποίημα «θα έρχομαι» (σελ. 34), όπου ο νεκρός πιο ούζυγος και πατέρας έρχεται, ποιητική αδεία, για να βλέπει τη γυναίκα και το παιδί του έστω κι ονο παροουσία του - οπουσία έχει οντικοτοσθεεί.

Ας με ξεχνάνε, είπε. / Εγώ θα έρχομαι να τους βλέπω / θέλω να τους βλέπω οουκνά. / Δεν μπορώ να οουνηθίσω / το σκοτάδι εκεί κάτω. (Ο έρωτος ως υπέρβαση του θανάτου.)

Για τον Πουλόπουλο τον ονογνώστη και το δημιουργό - ποιητή τους ονοδέει έρωτος. Έρωτος για τη γλώσσα και τη ζωή. Η ποιητική δημιουργία και η ονογνώση είναι μια ερωτική διοόκωσος. Κι είναι πολύ οσημντικό ότι ο οπουάσιος ποιητής ολ' αυτό και πολύ περισσότερο μας το λέει με λόγο απλό, λιτό, ποροσοτικό και οσηφύ, ώστε και η τέχνη του να κρατά την ονοινικτικότητα της και εμείς να οπκοινωούμε μαζί της.

Μια άλλη
ματιά στην
ιστορία
της αστικής
τάξης

Γιώτα Καϊκα - Μαντανίκα
**Η αστική τάξη στη
γειτονιά των αγγέλων**
Πάτρα 1880 - 1920:
Α' Νεκροταφείο
Εκδόσεις Γιάννης
Πικραμένος, Πάτρα 2004

Η χαρακτηρίζει τη διαστρωμάτωση των τάξεων στις μεγάλες πόλεις; Η οικονομική επιφάνεια των μελών τους, οι καθημερινές τους συνήθειες, οι αντιπαλοτήτες τους και οι επαγγελματικές τους δραστηριότητες. Υπάρχουν, όμως, κι άλλοι παράγοντες, όπως ο τρόπος που αντιλαμβάνονται έννοιες όπως ο χρόνος, η μοιαιοδοξία, η υστεροφημία.

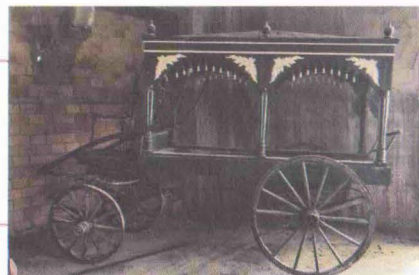
Σ' αυτούς τους τρεις τελευταίους παράγοντες εστιάζει με έναν εντελώς πρωτότυπο τρόπο, το βιβλίο «Η αστική τάξη στη γειτονιά των Αγγέλων» που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Γιάννη Πικραμένου.

Σημείο αναφοράς η Πάτρα και πιο συγκεκριμένα το Α' Νεκροταφείο της πόλης, εκεί όπου βρίσκο-

νται οι τάφοι των μελών μερικών από τις πιο γνωστές αστικές οικογένειες των Πατρών που έζησαν το 19ο αιώνα και στις αρχές του 20ού. Η ιστορικός και αρχαιολόγος Γιώτα Καϊκα - Μαντανίκα έσκαψε σε αρχεία και φωτογραφίες, περιπλανήθηκε για δεκάδες ώρες στους διαδρόμους του νεκροταφείου και επιχειρεί με το βιβλίο αυτό να διηγηθεί την ιστορία οικογενειών που άφησαν έντονο το οπιδό τους στην πολιτική, οικονομική και κοινωνική της αχαϊκής πρωτεύουσας.

Η αισθητική των τάφων, τα δημοσιεύματα των εφημερίδων της περιόδου 1880 - 1920, η περιγραφή από τελετές που αποτέλεσαν για την Πάτρα κοινωνικό γεγονός, αλλά και τα έργα τέχνης που συναντώνται στο Α' Νεκροταφείο εναλλάσσονται με βιογραφικά και ιστορικά στοιχεία για τη δράση των οικογενειών, στην Πάτρα.

Η επιμέλεια των κειμένων ανήκει στην ιστορικό - αρχαιολόγο Ανδρονίκη Χρυσόφη, ενώ οι φωτογραφίες της έκδοσης ανήκουν στον Αντώνη Τοίληρα.

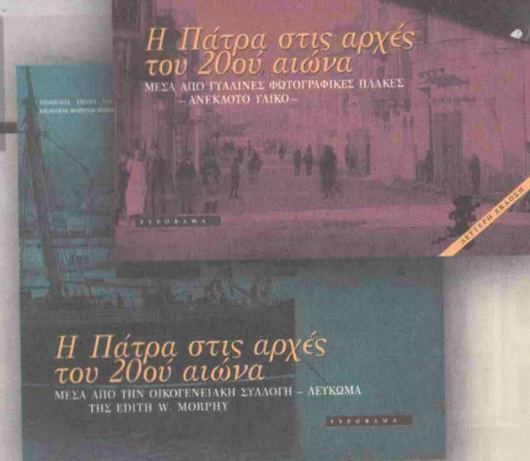
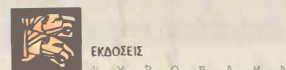

Νεκροφόρος άμαξα των αρχών του 20ού αιώνα που φυλάσσεται στην Πάτρα από το γραφείο τελετών του Κ. Ιωανταρλιώτη (φωτ. Νίκος Ψαθογιαννάκης).

Η ιστορία της Πάτρας
όπως δεν την έχετε ξαναδεί!

Δύο τόμοι – κοσμήματα (120 σελίδες ο καθένας, πανόδετοι με σκληρό κάλυμμα και κουβερτούρα) που παρουσιάζουν μία ολοκληρωμένη άποψη για την εικόνα και τη ζωή της Πάτρας της περιόδου 1890 - 1915. Μέσα από περίπου 200 αυθεντικές φωτογραφίες, χωρίς επεξεργασία και επικρωματισμούς, ο αναγνώστης μπορεί να βιώσει μία εποχή που έχει αφήσει ανεξίτηλα τα ίχνη της ακόμη και σήμερα.

Διατίθεται από τα καλά βιβλιοπωλεία, ή με ένα απλό τηλεφώνημα στο
26 10 993460
και θα σας αποσταλούν
με courier, χωρίς έξοδα αποστολής

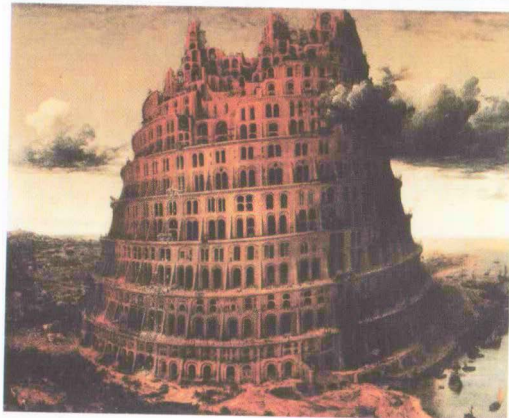
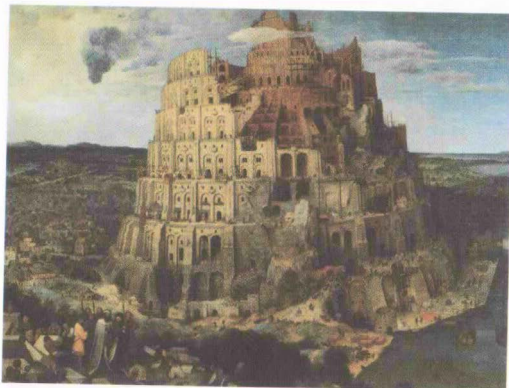
Κάντε το ιδανικό δώρο σε εσάς ή τους αγαπημένους σας στην μοναδική τιμή των 45 € (από 54 €)

[Η προσφορά ισχύει μέχρι εξαντλήσεως των αποθεμάτων]

ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ

με
Ευη Ικοισσοπούλου

PIETER BRUEGEL THE ELDER

ΤΗΝ ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ

Ο Pieter Bruegel the elder ήταν ο μεγαλύτερος φλαμανδός ζωγράφος του 16ου αιώνα. Γνωρίζουμε ελάχιστα για τη ζωή του και τα περισσότερα τα συμπεραίνουμε με βάση τα ιστορικά στοιχεία της εποχής. Γεννήθηκε γύρω στα 1525 και πέθανε το 1569, ταξίδεψε στην Ιταλία και έζησε τα περισσότερα χρόνια της ζωής του στο Antwerp και στις Βρυξέλλες.

Πιθανότατα ήταν μαθητής του P. Cock Van Aelst, ηγετική καλλιτεχνική φυσιογνωμία του Antwerp, του οποίου την κόρη παντρεύτηκε το 1563. Είναι εμφανής η επιρροή του Ιερώνυμου Μπος στο έργο του στο οποίο ανέπτυξε ένα πρωτότυπο, προσωπικό ύφος διήγησης ιστοριών.

Θεματικά το έργο του ποικίλει. Ζωγράφησε σκηνές από τη Βίβλο, τη μυθολογία, την καθημερινή ζωή και κυρίως από τη ζωή των αγροτών. Εικάζουμε πάντοτε στους πίνακές του υπήρχαν έρμημένα πολιτικά μηνύματα καθώς έζησε μια ζωή σύντομη αλλά σε πολύ ταραγμένους καιρούς. Η χώρα βρισκόταν υπό ισπανική κυριαρχία και οι προτεστάντες διώκονταν μέχρι

θανάτου από τους καθολικούς Ισπανούς. Σύντομα ξέσπασε εμφύλιος... Ο Bruegel ήταν στα σαράντα όταν ο Δούκας της Alba, σταλμένος από τον Ισπανό βασιλιά Φίλιππο τον δεύτερο μπήκε στις Βρυξέλλες.

Στα χρόνια που ακολούθησαν κατέσφαξε χιλιάδες στο όνομα της θρησκείας, έχοντας εντολές να προσπλύνει όλους τους κατοίκους στο καθολικό δόγμα. Σε πολλούς από τους θρησκευτικούς, κυρίως, πίνακες του Bruegel πιστεύεται ότι παρουσιάζεται η πολιτική κατάσταση της χώρας. Παραδείγματος χάριν στον πίνακα «Η σφαγή των αθώων» που αναφέρεται στη σφαγή των νηπίων από τον Ηρώδη η σκηνή τοποθετείται σε ένα Ολλανδικό χωριό και έφιπποι στρατιώτες σε παράταξη όπως οι Ισπανοί, επιβλέπουν. Στην κεφαλή βρίσκεται μια μαυροντυμένη φιγούρα που παραπέμπει λόγω των ρούχων και του γενιού του στον Δούκα της Alba, γνωστό και ως «Μαύρο Δούκα». Γενικότερα οι πίνακές του, οι οποίοι είναι ζωγραφικοί ύμνοι στο τοπίο της χώρας του, γεμάτοι χρώματα και περίτεχνες λεπτομέρειες, επιδέχονται πολλαπλές ερμηνείες.

Σημαντικό κομμάτι στο έργο του κατέχουν και οι τρεις πίνακες του Πύργου της Βαβέλ εκ των οποίων εμείς μόνο τους δύο έχουμε βρει μέχρι στιγμής. Τον «Πύργο της Βαβέλ» (Βιέννη) και το «Μικρό πύργο της Βαβέλ». Θεωρείται ότι απεικονίζουν από τη μια την τρομερή οικονομική και πληθυσμιακή άνθιση που γνώριζε η πόλη του Antwerp εκείνη την εποχή, τον φόβο των κατοίκων για τους ξένους και τις καταγιστικές αλλαγές που αυτοί επέφεραν στην πόλη και τις συνθήκες της αλλά και ότι καταδικάζουν την αλαζονεία του ιερατείου και της εξουσίας των κατακτητών.

Πολλές από τις λεπτομέρειες των πινάκων μαζί με το γεγονός ότι ζωγράφησε το ίδιο θέμα τουλάχιστον τρεις φορές, στοιχειοθετούν αυτή τη θεωρία. Ο

Bruegel απεικονίζει και στους δύο πίνακες την κατασκευή του πύργου να πρόκειται για ένα σύγχρονο οικοδόμημα της πόλης. Στον πίνακα της Βιέννης αναπαριστάται ο βασιλιάς Νιμρόδ να επιβλέπει την οικοδόμη με αλαζονεία ενώ γύρω του γονατίζουν οι εργάτες. Κοιτάζοντας τον πίνακα εύκολα σου έρχεται στο νου η λέξη «ύβρις» και περιμένεις να σωριαστεί μπρος στα μάτια σου όπως στην βιβλική παραβολή.

Στο «μικρό», πιο σκοτεινό και απειλητικό πύργο ο βασιλιάς είναι απών. Εδώ κριτικάρεται η αλαζονεία του καθολικού ιερατείου καθώς ο Bruegel έχει τοποθετήσει μια πομπή από ιερείς που μεταφέρονται πάνω σε φορεία, όπως οι βασιλείς, σε έναν από τους ορόφους του πύργου. Η λεπτομέρεια είναι σχεδόν αόρατη στο γυμνό μάτι.

Πεντακόσια χρόνια πριν, ο Bruegel ζωγραφίζει στην κυριολεξία την αλαζονεία και την διαφθορά της θρησκευτικής και της κοσμικής εξουσίας, τη μισαλλοδοξία των ανθρώπων και το δικασμό τους από τις θρησκείες που στην εποχή του οδήγησαν την χώρα του σε εμφύλιο. Αιώνες πριν και από τον Bruegel κάποιοι έφτιαξαν το παραμύθι του πύργου της Βαβέλ που μαθαίναμε στο σχολείο. Σήμερα ζούμε και πάλι το «παραμύθι» με όλες τις παραμέτρους των πινάκων του Bruegel στο Ιράκ, στα Βαλκάνια, στην Ινδία, στη Θράκη, στην Πλατεία Ομονοίας στην Αθήνα όταν χάνουμε στο ποδόσφαιρο, στα σχολεία όταν αλαζονικά χρησιμοποιούμε την ταυτότητα Έλληνες και απαγορεύουμε στους «Αλλόθρησκους Ίένους» να απκώσουν τη σημαία.

Η κατάρα των διαφορετικών γλωσσών που μας έριξε ο Θεός για να μη χτίσουμε ποτέ τον πύργο και τον φτάσουμε καλά κρατεί. Μόνο που δεν αφορά τις γλώσσες που μιλάμε αλλά εκείνες που πιστεύουμε και προσκυνάμε.

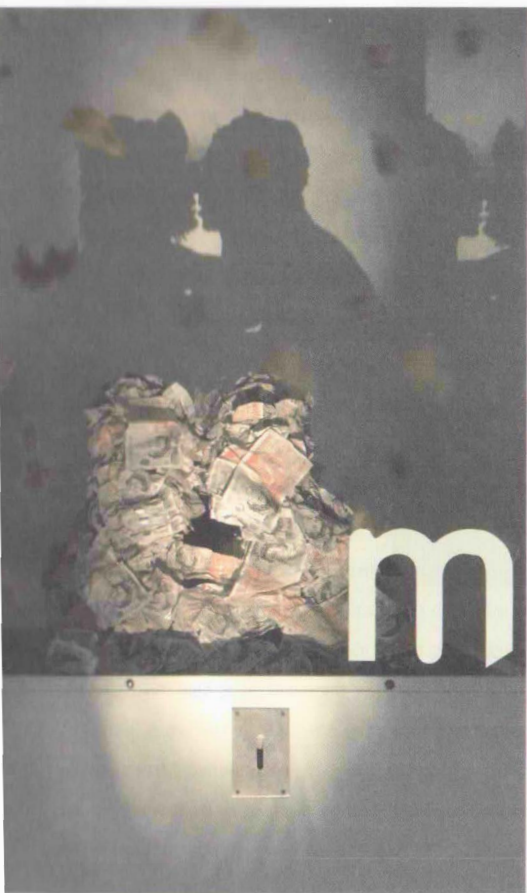
MONUMENT TO NOW

Η μεγαλύτερη έκθεση, όχι μόνο του καλοκαιριού, αφού πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του επίσημου πολιτιστικού προγράμματος των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και της χρονιάς ολόκληρης. Έτσι είχαμε την ευκαιρία να δούμε μερικά από τα σημαντικότερα έργα του κόσμου, που ανήκουν στον υπερδρόστηριο συλλέκτη Δάκη Ιωάννου και σύμφωνα με έγκυρες πηγές είναι βος παγκοσμίως στη λίστα της σύγχρονης τέχνης.

Ως ειδικός από την μία και ως θεατής από την άλλη, έχοντας κάνει αυτή την εικαστική περιήγηση ουκ ολίγες φορές, από το δεύτερο της έκθεσης, μέχρι πρόσφατα που δημιουργήθηκε ένα workshop με φοιτητές της Καλών

Τεχνών, υπάρχουν δύο τρία σημεία που καθιστούν αυτή την έκθεση, περιζήτητη.

Καταρχήν, θεωρώ ότι όχι μόνο είναι συνέχεια της προηγούμενης «Everything that s interesting is new», που πραγματοποιήθηκε το 1996, στην ΑΣΚΤ (έκθεση ορόσημο όχι μόνο για τα Ελληνικά, αλλά και τα διεθνή εικαστικά όρωνα) αλλά κυρίως γιατί μπορεί κανείς μέσα από το «Monument To Now», να παρακολουθήσει την πορεία ενός συλλέκτη, που διέπεται από συνέχεια, συνέπεια και ορθή κρίση. Να παρακολουθήσει πώς εξελίσσονται οι διεθνείς τάσεις και την επιρροή που ασκεί και ασκεί στο ελληνικό εικαστικό γίγνεοθα.

της
Έρης Μιχαήλου

Εξίσου σημαντικό είναι το στήσιμο που υπογράφουν πέντε επίλεκτοι επιμελητές: Jeffrey Deitch, Dan Cameron, Nancy Spector, Massimiliano Gioni και Alisson Gingeras. Δημιουργείται έτσι μια οπτική αλληλουχία, μέσα από έργα που μπορεί να φαίνονται διαφορετικά, αλλά τα ενώνει ένας κοινός φωνολογικός και ιστορικός άξονας. Σημείο που επιβάλλεται να προσέξουμε οι νεότεροι επιμελητές, γιατί εκτός από τα έργα και το χώρο, σημαντικότερο ρόλο στην επιτυχία μιας έκθεσης, ίσως τον πρώτο, παίζει το σωστό και επιτυχημένο στήσιμο, που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι σχεδόν ευρηματικό.

Κι επειδή, οι επικριτές, θα εύρισκαν ως μεμπτό, την έλλειψη Ελλήνων καλλιτεχνών, αφού υπάρχουν μόνον τρεις, η επόμενη ερώτηση που προκύπτει από πλευράς μας είναι: Έχετε εξετάσει αναλογικά πόσοι και ποιες εθνικές τριπτες είναι οι υπόλοιποι καλλιτέχνες; Άλλωστε μη λησμονούμε ότι ο Δάκης Ιωάννου, παρόλο που στην Ελλάδα υπάρχει μια ικανή λίστα συλλεκτών σύγχρονης τέχνης, όχι μόνο είναι ο πιο δραστήριος, αλλά υποστηρίζει τους Έλληνες καλλιτέχνες πολλαπλώς και εμπράκτως.

Εντός και εκτός συλλογής Ιδρύματος ΔΕΣΤΕ, συλλογής Inter-Continental, με το Βραβείο Διπλή που θεσμοθετήθηκε και απονέμεται κάθε δύο χρόνια, αλλά και με την επίσημη υποστήριξη και αποστολή ομιλητών, διεθνείς διοργανώσεις στο εξωτερικό, αλλά και σε εναλλακτικές Biennale.

Η πορεία ενός συλλέκτη

«Monument To Now»:

Στο Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ (Ομήρου 8, Ν. Ψυχικό) και στη Ν. Ιωνία (Εμμ. Παπά & Φιλελλήνων), Γραφείο «Αθήνα 2004», κατόπιν ραντεβού. Μέχρι τις 31/1/05

της Ρούσας Μπαλαιοπούλου

Η ΥΛΗ ΕΓΙΝΕ

ΜΥΛΙΖΙΜΙ

Οι οξυγραφίες του Ρέμπραντ Βαν Ριν αναδεικνύουν μια ενδοχλιπτική αντανάκλαση της απώλειας της οικουμενικότητας των έργων που παράγονται στη σύγχρονη εποχή, είχε δηλώσει ο Bruno Bertoli, όταν το 2001 φιλοξενήθηκαν τα χαρακτηριστικά του Ολλανδού καλλιτέχνη στη Βενετία, στη αίθουσα Τέχνης ATENEO SAN BASSO*. Αυτής της μοναδικής οικουμενικότητας, τρία χρόνια μετά, έχουμε τη δυνατότητα κι

εμείς να γίνουμε μάρτυρες επισκεπτόμενοι το Μουσείο Μπενάκη για την έκθεση «Rembrandt. Χαρακτικά από το μουσείο Rembrandthuis του Άμστερνταμ.».

Στο χώρο του Μουσείου, (Κουμπάρη 1) φιλοξενήθηκαν τις προηγούμενες εβδομάδες 91 χαρακτηριστικά και 3 χάλκινες πλάκες του Ρέμπραντ, έργα που τον έκαναν διάσημο και ανέδειξαν μια άλλη πτυχή των δημιουργιών του, εκτός των ελαιογραφιών. Η επιμελήτρια της Έκθεσης, Μαρία Διαμόντη, φρόντισε ώστε σχεδόν το ένα τρίτο του συνόλου των χαρακτηριστικών έργων να μεταφερθεί από το Μουσείο Rembrandthuis στην Αθήνα για να μας καταστήσει γνώστες της ιδιαίτερης τεχνικής ενός δημιουργού που έγινε στο πέρασμα της ιστορίας, πρότυπο, δάσκαλος, εμπνευστής.

Στο τωρινό Μουσείο του Άμστερνταμ, το οποίο υπήρξε τόπος κατοικίας του Ρέμπραντ (1606 - 1669) από το 1639, έγινε η παραγωγή των δημοφιλέστερων χαρακτηριστικών αλλά και χώρος διδασκαλίας των μαθητών του, συντελέστηκε το οικονομικό αποκορύφωμα του καλλιτέχνη αλλά και η πτώση του. Το μόνο που έμεινε σταθερό ήταν η εξέλιξη της γραφής του, της τόσο ιδιαίτερης και αναγνωρίσιμης. Ελεύθερο σκέδιο, καθαρά περιγράμματα, πυκνή καθώς και ενεργή κινητικότητα, μελετημένοι διάταξη των προσώπων είναι μερικά από τα στοιχεία που κατέστησαν τα έργα του σπουδή πάνω στο θέμα της έκφρασης και της κατάθεσης νέων σκημάτων.

Κατά τη διάρκεια της έκθεσης οι επισκέπτες είχαν τη δυνατότητα να θαυμάσουν την ανάπτυξη μιας καθαρά δικής του μεθόδου χάραξης, που αποτελείται από το συνδυασμό της οξυγραφίας και της βελονογραφίας, με την οποία του δόθηκε ελευθερία κινήσεων και την εκμεταλλεύτηκε σε μια πληθώρα θεμάτων. Η ποικιλία των εκφράσεων στις αυτοπροσωπογραφίες, («Αυτοπροσωπογραφία με σκουρό μαλλιά» 1631, «Ζωγραφίζοντας στο παράθυρο» - 1648), καταδεικνύουν τη δύναμη της επίδρασης της ψυχολογίας και του χρόνου πάνω στη μορφή. Η εξωτερική της «λειτουργίας της ψυχής» με πλαστικότητα και ρεαλισμό γίνεται εικόνα μέσω των σκηνών από Επεισόδια της Παλαιάς και Καινής Διαθή-

κης. «Ο Χριστός διδάσκων» (1643), «Η θυσία του Αβραάμ» (1655) και «Ο Χριστός ενώπιον του όχλου» (1655), είναι δείγματα γνώσης διάταξης των προσώπων, φαντασίας, στοχαστικής ηρεμίας κι έντονης συγκίνησης. Εν συνεχεία, τα έργα που απεικονίζουν ηθογραφικά θέματα, εμπνευσμένα από την καθημερινότητα του 17ου αιώνα, μεταπλάθουν το κοινωνικό γίνεσθαι σε μήνυμα, κριτική, διάλογο με τους επισκέπτες για τον τρόπο αποτύπωσης των συναισθημάτων και της αληθινής ομορφιάς. Ο κατάλογος των χαρακτηριστικών του Μουσείου Rembrandthuis που συνόδευσε την έκθεση, στην ελληνική του έκδοση μεταφρασμένος από την κ. Διαμόντη και οι διαλέξεις που πραγματοποιούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα στην Αίθουσα Σπυριδώνος και Ευριδίκης Κωστοπούλου είναι αρωγοί για να εκτιμήσουμε τη μοναδικότητα του Ρέμπραντ στον τομέα της χαρακτικής. Βοηθητικός επίσης για την κατανόηση και ενημέρωση στο ζήτημα της τεχνικής είναι ο σταθμός πληροφόρησης «Rembrandt, the printmaker. All Rembrandt's etchings on one old-top» στον προθάλαμο της έκθεσης.

Η ουμφιλίωση της αντιουμβατικότητας και της καλλιτεχνικής σοφίας μέσα στην πορεία δημιουργίας του Ρέμπραντ είναι παρομιώδης. Η παράδοση της Ιταλικής τέχνης, η επανάσταση ενάντια στο καθεστώς Μπαρόκ, τα ψήγματα Ρομαντισμού και η υποψία ενός πρώιμου Ρεαλισμού τοποθετούν τα χαρακτηριστικά του, αλλά και το σύνολο του έργου του, στην κορυφή της καλλιτεχνικής παραγωγής. Πρόσωπα, τοπία, ανδρικά ή γυναικεία γυμνά, σκηνές κυνηγιού και καθημερινότητας, αλληγορικές ανοησίες ή επεισόδια από την Αγία Γραφή, όλα γίνονται ένα πυκνό δίκτυο ανοπάντεχης έκκλησης. Η ύλη στα χέρια του Ρέμπραντ έγινε συγκίνηση κι αποτυπώθηκε στη ψυχή έτσι ακριβώς όπως τα σκηνήματα στο χαρτί και στο χαλκό.

Τράπεζα Κύπρου

Τ Ρ Α Π Ε Ζ Α Τ Ο Υ Κ Ο Σ Μ Ο Υ

Μαζί,
προχωρούμε
μπροστά

Κορίνθου 224
262 21 Πάτρα
Τηλ.: 2610 635.500

Αμερικής 57 & Θεοδότου,
264 42 Πάτρα,
Τηλ.: 2610 635.600

Με έπαθλο μια κούπα νερό

Εικόνες από το «Σπάρταθλο» στην
Κουμαντάρειο Πινακοθήκη της Σπάρτης

Το Σπάρταθλο είναι ο αγώνας δρόμου που κάθε Φθινόπωρο γίνεται από την Αθήνα στη Σπάρτη και καλύπτει απόσταση 250 περίπου χιλιομέτρων. Ο αγώνας αναβίβει προς τιμή του δρομέα Φειδιππίδη που, σύμφωνα με τον Ηρόδοτο, έστειλαν στη Σπάρτη οι Αθηναίοι στρατηγοί για να ζητήσουν βοήθεια στη μάχη των Μαραθώνων το 490 π.Χ.

Ο Βρετανός σπάρταθλος John Foden λάτρης της αρχαίας Ελλάδας και της ιστορίας της διοβάζοντας το κατόρθωμα του Φειδιππίδη, δρομέας ο ίδιος, αναρωτήθηκε αν θα μπορούσε να καλύψει την απόσταση Αθήνα - Σπάρτη σε δύο εικοσιτετράωρα, χρόνο που χρειάστηκε ο Φειδιππίδης για να καλύψει την ίδια απόσταση. Αφού σχεδίασε τη διαδρομή, μαζί με τέσσερις άλλους φίλους του, έτρεξε την απόσταση Αθήνα - Σπάρτη το φθινόπωρο του 1982. Έτσι γεννήθηκε το Σπάρταθλο. Στον αγώνα αυτό παίρνουν μέρος κάθε χρόνο 300 περίπου αθλητές και αθλήτριες από 30 χώρες.

Το έπαθλο των αθλητών/αθλητριών είναι μια κούπα δροσερό νερό από το χέριο νεοαρής Σπαρτιότητας που περιμένει τους αθλητές στον τερματισμό, μπροστά στο άγαλμα του Λεωνίδα, και ένα κλαδί ελιάς.

Με την ευκαιρία του φετινού Σπάρταθλου οργανώθηκε, σε συνεργασία με τον Οργανισμό Πολιτιστικής Ανάπτυξης Λακωνίας (Ο.Π.Α.Ν.Α.Λ.), στην Κουμαντάρειο Πινακοθήκη Σπάρτης, Παράρτημα της Εθνικής Πινακοθήκης, έκθεση φωτογραφίας του Βασίλη Γεωργιάδη με θέμα το Σπάρταθλο και τίτλο «Σπάρταθλο Εικόνες».

Η έκθεση αξιολογείται και εκπαιδευτικά. Με πρόσφατους τους Ολυμπιακούς Αγώνες το παιδί καλούνται να επιξερίσουν τη σύγκριση. Υπάρχουν αγώνες μακριά από την κατομέτρηση των χρυσών, των ασημένιων και των χάλκινων μεταλλείων, μακριά από τις τηλεοράσεις, τις συνεντεύξεις, τις εταιρείες, το οικονομικό κέρδη, τις υποτιμωμένες ουσίες. Υπάρχουν αγώνες όπου αγωνίζεται κανείς, για να φθάσει, όχι εκεί που μπορεί, αλλά εκεί όπου δεν μπορεί, με έπαθλο ένα κλαδί ελιάς και λίγο δροσερό νερό. Τίποτο άλλο. Το πραγματικό έπαθλο, το δυσκολότερο και τιμότερο, απονέμεται εκεί στα πόδια του Λεωνίδα, όπου αναγνωρίζονται μόνον οι πράξεις με ηθικό ερείσμα.

Η έκθεση θα λειτουργήσει έως το τέλος Δεκεμβρίου.

Ώρες λειτουργίας: καθημερινά: 09.00 - 15.00, Κυριακή: 10.00 - 14.00, Δευτέρα: Κλειστά.

Τηλ.: (2710) 81051 & 81022.

Εικαστικοί στα Χανιά

Το Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης ΟΜΜΑ, υπό την αιγίδα της οικείας Νομαρχίας, διοργανώνει τη μεγαλύτερη έκθεση μοντέρνας τέχνης που έγινε ποτέ στα Χανιά. Οι διοργανωτές καλούν καλλιτέχνες από όλον τον κόσμο που επιθυμούν να συμμετάσχουν με έργα τους στο 3ο Διεθνές Φεστιβάλ Τέχνης στο Χανιά (15 - 30 Μαΐου 2005), να υποβάλουν τις αιτήσεις τους έως τις 15 Φεβρουαρίου 2005 και να στείλουν δείγμα της δουλειάς τους έως τις 15 Μαρτίου 2005 με τουλάχιστον πέντε έργα τους στο email: omma@omma.gr (σε μορφή jpg ή gif όχι μεγαλύτερο των 250 kB το καθένα) ή ταχυδρομικά (σε διαφάνειες ή φωτογραφίες).

Οι καλλιτέχνες μπορούν να συμμετάσχουν με έργα ζωγραφικής, μικτών μέσων, γλυπτικής, φωτογραφίας, ψηφιακής τέχνης ή εγκαταστάσεις. Η έκθεση θα πραγματοποιηθεί στο εκθεσιακό κέντρο των Νεογίων, στην παλιό πόλη των Χανίων, σε έναν ειδικό διαμορφωμένο χώρο συνολικής έκτασης 4.000 τμ, στα εντυπιαστικά του 15ου αιώνα.

Κινηματογραφιστές στη Ρόδο

Στη Ρόδο, από 21 - 26 Ιουνίου 2005, θα πραγματοποιηθεί το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ecofilms, γνωστό μέχρι πρότινος ως Ecosinema. Μέχρι και την 1η Μαρτίου 2005, λοιπόν, το Ecofilms περιμένει τις συμμετοχές σας για ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους.

Στο Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα συμμετέχουν ταινίες ντοκιμαντέρ και μυθοπλασίας, μικρού και μεγάλου μήκους πρόσφατης παραγωγής —των δύο τελευταίων ετών— από όλες τις χώρες του κόσμου. Οι νικητές δεσμεύονται να επενδύσουν το κρήματα στην επόμενη ταινία τους που θα έχει θέμα το περιβάλλον, αλλά και να παρουσιάσουν την πρότασή τους για τη νέα παραγωγή με αντίστοιχη θεματολογία αμέσως μετά το φεστιβάλ. Το 1ο και το 2ο Βραβείο ταινίας μεγάλου μήκους συνοδεύονται από χρηματικό έπαθλο ύψους € 7.000 και € 5.000, αντίστοιχα, ενώ στις ταινίες μικρού μήκους τα δύο πρώτα χρηματικά έπαθλα ανέρχονται σε € 5.000 και € 3.000, αντίστοιχα.

Επίσης, το φεστιβάλ περιλαμβάνει το Πανόραμα Ελληνικών Ταινιών, όπου συμμετέχουν ελληνικές ταινίες ντοκιμαντέρ και μυθοπλασίας και τηλεοπτικό προγράμματα σχετιζόμενα με το περιβάλλον. Στο νικητή θα απονεμηθεί το Ειδικό Βραβείο Κοινού, που απονέμει η Κινηματογραφική Λέοχη Ρόδου.

Επιπλέον η Σύμβαση Ramsar και το MedWet απονέμουν νέο βραβείο που σε ταινίες σχετικές με υγροτόπους, με χρηματικό έπαθλο € 4.000 για την καλύτερη ταινία.

Περισσότερα στο www.ecofilms.gr

Ηθοποιοί στην Πάτρα

Άρκετο χρόνο είχε να εμφανιστεί καινούρια παραγωγή στο θέατρο «Αγορά» της Πάτρας. Αυτή την περίοδο η σκηνοθέτις και επ. καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Αθηνών Ευσυνθία Στιβανόκη, αναζητά νέους ηθοποιούς για ένα αρκετό φιλόδοξο οχέδιο. Περισσότερες πληροφορίες στο τηλ. 2610 623808.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΣΕ

του Γιάννη Καραμπήσου

Το «Ημερολόγιο Μοτοσικλέτας» είναι μια ταινία του αξιόλογου βραζιλιάνου σκηνοθέτη Βάλτερ Σάλες γνωστού στην Ελλάδα από προηγούμενες δουλειές του (Χαμένες αγάπες, Ίένη Γη, Κεντρικός Σταθμός). Το σενάριο του Χοσέ Ριβέρα βοοίστηκε στο ημερολόγιο των Αλμπέρτο Γρονάδο (Τοξιδεύοντας με τον Τσε, εκδόσεις Μεταίχμιο) και του ίδιου του Τσε (Ημερολόγιο Μοτοσικλέτας, εκδόσεις Λιβάνη).

Αντιφέρεται σε «ένα τοξίδι για το τοξίδι», δύο επιστήθιων φίλων, ενός εξωστρεφή 30χρονου βιολόγου, ζωπού και κορτάκια και ενός ορθομοτικού 23χρονου φοιτητή της ιατρικής, σοβαρού και κάπως κλειστού, σε διάφορες χώρες της Λατινικής Αμερικής (Αργεντινή, Χιλή, Περού, Κολομβία, Βενεζουέλα).

Εκκινούν με μια παμπάλαιο μοτοσικλέτα Norton ηλικίας 13 χρόνων, που αγόρασε ο Αλμπέρτο με 800 δολάρια με την οποία πραγματοποιούν ένα μεγάλο μέρος του ταξιδιού τους (14000 χλμ), που έμελλε να διαρκέσει πάνω από ένα χρόνο, για να συνεχίσουν με κάθε μέσο ακόμα και πεζή, όταν η μοτοσικλέτα τους πορέδωσε το πνεύμα.

Ο Σάλες σκιαγραφεί τους Αλμπέρτο και Ερνέστο σαν δύο νεαρούς συμπληρωματικούς χαρακτήρες, δεμένους μεταξύ τους, όπισθεν από έντονη τάση ιδεολογισμού, που στην προσπάθειά τους να προσεγγίσουν την τουτσίτσα της Λατινικής Αμερικής ονοκολύπτουν το βαθύτερο εγώ τους και διαμορφώνουν τις πολιτικές τους πεποιθήσεις.

Η ταινία ξεκινά κάπως χαλαρά και παρόλο που ο θεατής ποροκολουθεί το όμορφο τοξίδι δύο ρομαντικών και

ενδοιφερόντων ηρώων δε μπορεί να μην σκέφτεται παράλληλα ότι η ιστορία που βλέπει ονοφέρεται στην νεανική ζωή του επονοστάτη Τσε Γκεβάρα. Έτσι λοιπόν η ταινία είναι φυσικό να αντιμετωπίζεται με κάποιο αμφιβολία και ίσως προκοτάληψη, αφού ο μύθος με τον οποίο είναι συνδεδεμένο το όνομα του Τσε Γκεβάρα γεννάει στο θεατή μεγάλες προσδοκίες για όσα θα διμεμφθούν στην οθόνη.

«Ο καλύτερος τρόπος για να φερθούμε δίκαια στον Ερνέστο Γκεβάρα δεν ήταν να τον τοποθετήσουμε στο βάλθο ολλά να τον φέρουμε πιο κονιά σε μας, να εξανθρωπισουμε τον μύθο. Αποφοοίσαμε λοιπόν από πολύ νωρίς να μείνουμε πιστοί στο ημερολόγιο των δύο νεαρών και να φωτίσουμε τα χρόνια της στωθωπότης τους, χωρίς να επιβορύνουμε τους χαρακτήρες με τις βεβαιότητες που τους επιφύλασε το μέλλον τους» δηλώνει σε συνέντευξή του ο Βάλτερ Σάλες δικαιολογώντας ουτή του την οιοθητική επιλογή.

Η ταινία όσο περνάει η ώρα όλο και περισσότερο κερδίζει το θεατή που τον κοθιστά συμμετόχο στο οδοιοπορικό σουνειότοποίησης των δύο ηρώων. Μαζί με τον «Φούσερ», κοίδευτικό του Τσε Γκεβάρα, ο θεατής οργίζεται κατά της οδίκις που υφίστανται στο ορυχείο χαλκού της Χιλής υπό την ομερικονική διοίκηση οι εργάτες, μαζί με τον Αλμπέρτο κοτεβάζει το βλέμμα κάθε φορά που με «οδίοτοχτη» ειλκρινεία ο Ερνέστο εκφέρει τη γνώμη του όπου του ζητηθεί, γεγονός που τους δημιουργεί αρκετούς μελάδες, μαζί και με τους δύο δίνει το χέρι του στους ασθενείς ενός λεπροκομείου στο Περού όπου οι δύο νέοι προσφέρουν με οφοοίωση τις ιατρικές τους υπηρεσίες στο τέλος πιο του οδοιοπορικού.

Στο τέλος της ταινίας ο Ερνέστο που έχει αρχίσει ήδη να μεταμορφώνεται σε Τσε, ποροβλέποντας το όσθη του περνάει κολυμπώντας το κρύο νερά μιας λίμνης που κωρίζει τους «υγιείς» υπό τους «λεπρούς» κερδίζοντας έτσι το οτοίχημο που φοίνεται να έβαλε με τον εαυτό του. Ο Τσε Γκεβάρα θα τοξιδέψει πολλές φορές στο μέλλον στις χώρες της Λατινικής Αμερικής. Ποτέ ξανά όμως με τον ίδιο τρόπο. ●ο τις «επισκεφθεί» ως οντάρτης και αφοσιωμένος επονοστάτης, που δεν υπολόγισε στο ελάχιστο τη ζωή του ποροκείμενου να οδηγήσει το πράγματα στην δημιουργία μιας ελεύθερης και ενωμένης Λατινικής Αμερικής.

Δεν ξέρουμε αν κατάφερε τελικά να ενοποιήσει ο Σάλες την εικόνα του νεαρού Ερνέστο Γκεβάρα της ταινίας όπως τον υποδύεται θαυμάσιο ο Γκάελ Γκαρσία Μπερνάρ (που πρόσφατο έπαιξε και στην «Κακή Εκπόδευση» του Αλμοντοβάρ) και της εικόνας που έχει ο καθένας μέσο του για τον Κομοντάτε Τσε Γκεβάρα.

Η ταινία ποροποθώντας να οποφύγει κάποιες εύκολες λύσεις, ποροουσιάζει κάποιο οδύοντο οημείο, ολλά πετυχαίνει τελικά σε μεγάλο βαθμό το στόχο της.

Εξοιορετική είναι και η ερμηνεία του Ροντρίγκο δε λα Σέρνο στο ρόλο του Αλμπέρτο Γρονάδο, ο οποίος αφού εγκατοστάθηκε στην Κούβα υπό το 1961 μετά από πρόσκληση του φίλου του, και πρόσφερε από διάφορο επισημηονικά πόστο στην Επονάδοση, βοήθησε στο 82 του με ουγκινητικό τρόπο στο γυρίσματα της ταινίας.

Αν περιμένετε να δείτε στην Πάτρα κάποιο κομμάτι επιλεγμένων ταινιών ή κάποιο ειδικό αφιέρωμα του 45ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, όπως συνέβαινε τα τελευταία χρόνια, θα απογοητευτείτε οικτρά. Και βέβαια κάτι ανάλογο ισχύει και για την Αθήνα αφού από φέτος τέλος και τα θαυμάσια αφιερώματα που διοργάνωνε το Φεστιβάλ στην πρωτεύουσα.

Αιτία τα οικονομικά αλλά και η νέα τακτική που εγκαίνιασε η πολιτική ηγεσία του ΥΠ.ΠΟ που στην παρουσία της στις δύο τελετές έναρξης και απονομής των βραβείων του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος του 45ου Φεστιβάλ άνοιξε τον ασκό του Αϊόλου με «διορθωτικές» κινήσεις επί χάρτου, που ίσως αποβούν μοιραίες για το μέλλον του θεσμού αλλά και γενικότερα του κινηματογραφικού τοπίου στη χώρα μας.

ΠΙΣΩΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ ΕΞΩΣΤΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΟΥΓΓΟΛΙΑ

Ενίσχυση του ελληνικού κινηματογράφου και κυρίως των νέων ντόπιων δημιουργών προσηγγίγει ο Πέτρος Τατούλης, χωρίς να αρθρώσει τον παραμικρό καλό λόγο για τη διεύθυνση του Φεστιβάλ που εδώ και 10 χρόνια άλλαξε τη φυσιογνωμία ενός θεσμού σε καθοδική πορεία και με ελληνική ταυτότητα μεταμορφώνοντάς το σε ένα υψηλού επιπέδου φεστιβάλ διεθνούς κύρους με προκλητικές διάσημων σκηνοθετών και ηθοποιών αλλά και καθιστώντας ένα ανοικτό παράθυρο στις κινηματογραφίες όλου του κόσμου παρουσιάζοντας τις σύγχρονες τάσεις των πέντε ηπείρων. Και αντί αυτού τα λόγια που άρθρωσε ο Πέτρος Τατούλης στην απονομή των βραβείων ήταν: «Η διαχρονικότητα των θεσμών δεν μπορεί να συνδέεται με πρόσωπο» προαναγγέλλοντας και επισημοποιώντας τη φήμη για απομάκρυνση του επιτυχημένου διευθυντή του φεστιβάλ Μισέλ Δημόπουλου. Κάτι που προκάλεσε σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες τις αντιδράσεις του προέδρου του φεστιβάλ Θεόδωρου Αγγελόπουλου, του Παντελή Βούλγαρη και της συντριπτικής πλειοψηφίας των περί τον κινηματογράφο αρμοδίων.

Τορπίλη λοιπόν από τον υφυπουργό Πολιτισμού και αβεβαιότητα για την πορεία του φεστιβάλ που παραπέμπει σε ένα φαύλο κύκλο «διαλογικών» συζητήσεων για το μέλλον του θεσμού και του κινηματογράφου βαρύνοντας την ατμόσφαιρα και οτίνοντας ένα ατελείωτο γαϊτανάκι παρασκηνίων και ονοματολογίας διαδόχων.

Αρκετά νέων πειραματισμών για έναν άκρως επιτυχημένο θεσμό που κατάφερε από την πρώτη μέρα να γεμίσει τις αίθουσες και να συνδύαζε την υψηλή ποιότητα και την τεράστια ανταπόκριση του κοινού. Αντί αυτού αναβάθμιση του ελληνικού κινηματογράφου σε μια περίοδο που οι ελληνικές ταινίες με γενναίες χρηματοδοτήσεις πραγματικά ήταν οι φτωχοί συγγενείς της διοργάνωσης, μαρτυρώντας έλλειψη

φαντασίας και αρετών. Και προχωρούν κι άλλο τα σχέδια επί χάρτου της κυβέρνησης μιλώντας για μεγαλύτερο βάρος του κινηματογράφου στην αναπτυξιακή διαδικασία και αφήνοντας να διαρρεύσει εντέχνως η έξωση του κινηματογράφου από το ΥΠ.ΠΟ και η υιοθέτησή του από το υπουργείο Ανάπτυξης προσεγγίζοντας την 7η Τέχνη με όρους βιομηχανικούς.

Εν αναμονή! Αλλαγές και νέες ιδέες. Ας ελπίσουμε να μην είναι ανατρεπτικές και λοξοδρομήσουμε για το καλά. Στη Θεσσαλονίκη πάντως οι προβλέψεις μιλούσαν για ταφόπλακα του φεστιβάλ. «Θέλουν να το πάρουν Αθήνα. Θέλουν να μας πάνε στην εποχή του εξώστου. Μόνο που τότε υπήρχαν καλές ταινίες και τώρα δεν υπάρχει χιούμορ και αμφισβήτηση για να τον αναβιώσει!» έλεγε κάποιος οσημαντικός ντόπιος δημιουργός.

Κλείνοντας, η διοργάνωση, που θα περάσει στην ιστορία ως το φεστιβάλ των ψιθύρων και των φημών, είχε να επιδείξει εκλεκτές φιλικές προτάσεις, που διαμόρφωσαν καλλιτεχνικό ήθος και κράτησαν αμείωτο το ενόπιον του κοινού. Παραθέτουμε το δικό μας top 10 όπως το ζήσαμε και το αισθανθήκαμε στις 10 μέρες και νύχτες του:

1. «**Niceland: Το νόημα της ζωής**». Το αριστουργηματικό ποίημα για τη ζωή του Ισλανδού Φρίντρικ Θαρ Φρίντρικσον. Η πώς η απελπισία μπορεί να μετατραπεί σε ελπίδα ξεκολλώντας από τον καναπέ της τηλεόρασης.
2. «**Μετά το χτες**». Το καφκικό ψυχολογικό θρίλερ του Ούγγρου Ατίλο Γιανίς και η αποκάλυψη της ταυτότητας του φονιά σε πρώτο πρόσωπο ή πώς η ύπαιθρος και τα ειδυλλιακά τοπία γίνονται νεκρό κλειστοφοβικό.
3. Ο Ισπανός σκηνοθέτης Βίκτορ Ερίθε με τα άφθαστα κινηματογραφικά του κομψοτεχνήματα «**Το πνεύμα του μελισσιού**», «**Νότος**» (δοκίμια στην παιδική ενηλικίωση) και «**Όνειρο του φωτός**» (για τον ζωγράφο Αντόνιο Λόπεζ) ή πώς χωρίς να έχετε λεφτά να

ολοκληρώσετε την παραγωγή σας κάνετε αριστουργήματα.

4. Ο θαυμαστός κόσμος του Ιάπωνα Χιροκάζου Κορ-Έντα που μετρά την ποίηση με ρυθμούς ντοκιμαντέρ. «**Κανείς δεν ξέρει**» τι θα γίνει με τα τέσσερα παιδιά που ζουν μόνα τους χωρίς μητέρα στην τελευταία ταινία του, ενώ στο ελεγειακό «**Μαμπορόζι**» ονεπονάληπτη σκηνή η πομπή της κηδείας.

5. «**3 Iron**». Ο στοχασμός του Νοτιοκορεάτη Κιμ Κι Ντουκ ή πώς το φάρμακο για τη μοναξιά το βρίσκεις στα ξένα άδεια οπίτια.

6. «**Όνειρο Πικρό**», «**Η εποχή του θερισμού**», «**Ουί-σκι**», «**Πράσινο Καπέλο**», «**Οι νεκροί επιστρέφουν**», «**Το κυνήγι της πάπιας**». Η αφρόκρεμα του διεθνούς διαγωνιστικού ή πώς στο όδρομο για το Χρυσό Αλέξανδρο οι συναρπαστικοί σταθμοί σε Ιράν, Ρωσία, Ουρουγουάη, Κίνα, Γαλλία και Μεξικό σε κάνουν πολίτη του κινηματογραφικού κόσμου.

7. Ο Σταύρος Τσιάλης με την ιδιότυπη κωμωδία του «**Φτάσαμεε!**» και τους ξεκαρδιστικούς σκυλάδες του που έμειναν εκτός βραβείων και ο «**Όμηρος**» του Γιάνναρη που προβλήθηκε ως ταινίο-έκπληξη προκαλώντας εντιμάρσεις ή πώς δισσώθηκε φέτος το ελληνικό οινικό.

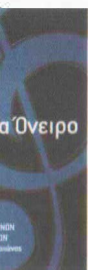
8. Ο φλεγματικός Πίτερ Γκριναγουέι και η ταινία του «**Οι βαλίτσες του Τούλσε Λούπερ**» ή πώς να θάψετε τον κινηματογράφο στο όνομα των εικονογραφημένων κειμένων και της τεχνολογίας.

9. Η άφιξη της Ιζαμπέλ Ινέρ στη Θεσσαλονίκη ή η αλλόκοτη ομορφιά που πάει κόντρα στο ρεύμα.

10. Η ωραιότερη ταινία για τελετή έναρξης από τον Ισπανό Αλεξάνδρο Αμεναμπάρ. «**Η θάλασσα μέσα μου**» και η δυναμική προσέγγιση του θέματος της ευθανασίας σε ένα βαθιά εσωτερικό φιλμ με ανατροπές σε ρυθμό «θρίλερ» και τη μοναδική ερμηνεία του Χούλιο Μπαρντιέμ.

Αντίς για όνειρο

Έργα Ελλήνων συνθετών 19ος – 20ος αιώνας (Πολιτιστική Ολυμπιάδα – Ένωση Ελλήνων Μουσουργών)

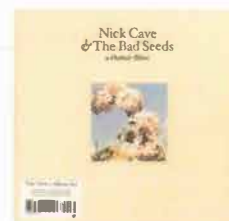
Μια μνημειώδης έκδοση, ένα ανεπανάληπτο εγχείρημα που πρέπει να βρει περίοπτη θέση σε κάθε ενημερωμένη δισκοθήκη = βιβλιοθήκη της ελληνικής μουσικής.

Το «Αντίς για όνειρο» – τίτλος παρμένος από το «Ημερολόγιο ενός αθέατου Απριλίου» του Οδυσσέα Ελύτη – αποτελεί πρωτοβουλία της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών που βρίκει την εκδοτική στήριξη και οικονομική αντοπόκριση της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας και έχει σαν στόχο να προσφέρει ένα πλατύ και περιεκτικό πανόμοιο της δημιουργίας συνθετών που έχουν φύγει από κοντά μας από τις πρώτες δεκαετίες του 19ου αιώνα μέχρι πρόσφοτο.

Εντεκάμιου ώρες χορτοστικής μουσικής δομημένες σε 12 cd ανά ενότητες που καλύπτουν το ευρύ φάσμα της ελληνικής κλασικής μουσικής πορουσιάζοντας 38 μεγάλο έργο, 50 μικρής διάρκειας φωνητικές συνθέσεις (χορωδιακά και τραγούδια για φωνή και πιάνο) και την όπερα του Μονώλη Κολομοίρη «Κωνσταντίνος Παλαιολόγος - Πήρον την Πόλη» βασισμένη σε λιμπρέτο του Νίκου Κοζοντζάκη.

Το περισσότερο έργο πορουσιάζονται πρώτη φορά, κάτι που καθιστά μοναδική την προσφορά της συγκεκριμένης έκδοσης. Ένας εκτεταμένος κατάλογος προβεβλημένων και μη Ελλήνων συνθετών που συγκεκριμένα ονόματα με τη φυσιογνωμία του έργου τους και βγαίνουν από την σφάνεια και τη λήθη: Παιδοβάνης, Παύλος Καρρέρ, Διονύσης Ροδόθεατος, Λουρέντιος Κομπλιέρης, Γεώργιος Λαμπελέτ, Γεώργιος Αξιώτης, Ανδρέας Νεζερίτης, Αντίοχος Ευαγγελάτος, Αριστοτέλης Κουντούρωφ, Λεωνίδας Ζώρας, Δημήτριος Λεβίδης, Δημήτριος Δρογοτάκης, Πέτρος Πετρίδης, Δημήτριος Λιάλιος, Γιάννης Χρήστου, Γιάννης Ξενάκης, Γιάννης Ανδρέου Ποπαϊωάννου, Αλέκος Ξένος, Μάριος Βάρβογλης, Γιώργος Πονηρίδης, Λώρης Μοργορίτης, Νικόλαος Χολικιόπουλος - Μάντζορας, Δημήτρης Μπτρόπουλος, Θεόδωρος Κορυωτάκης, Κωνσταντίνος Κυθωνιάτης, Αλέκος Κόντης, Σπυρίδων Ξύνδος, Δημήτριος Λάλας, Γιάννης Κωνσταντινίδης, Νίκος Σκαλκώτας, Ιάκωβος Χολιάσος, Θεόδωρος Ποποκωνσταντίνου, Κωνσταντίνος Σφουκιονάκης, Σπυρίδων Φιλίσκος - Σαμάρας, Ναπολέων Λαμπελέτ, Θεόδωρος Σπάθης, Αιμίλιος Ριάδης.

Το δύσκολο έργο της ερμηνευτικής προσέγγισης ανέλαβον σημαντικές αρχίστρες και οχήματα. Συμμετέχουν η Ορχήστρα Πατρών και το Κουαρτέτο Πατρών, συμφωνική Ορχήστρα Βόλου, η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα και Χορωδία της ΕΡΤ, η Ορχήστρα των Χρωμάτων, η Χορωδία του Ιονίου Πανεπιστημίου, το Νέο Ελληνικό Κουαρτέτο, το Ιόνιο Κουαρτέτο Εγχορών, η Φιλαρμονική Ορχήστρα «Ρόμπερτ Σούμπερτ», η Χορωδία Θεσσαλονίκης και η Παιδική Χορωδία Κολλεγίου Θεσσαλονίκης. Έργο ζωής που συμπυκνώνει την καλλιτεχνική αξία αλλά και την ιστορία της ελληνικής μουσικής σε όλες τις φανερώσεις της. Μια έκδοση που αδυνατεί οποιαδήποτε κριτική. Ανοπόποστο ατού της κυκλοφορίας ο εξαιρετικός τόμος, που τη συνοδεύει με ανεκτίμητο πληροφοριακό υλικό και σπάνια φωτογραφική τεκμηρίωση.

Nick Cave and the Bad Seeds

Abbatoir Blues/The Lyre of Orpheus (Mute)

Μονιακός, καινοτόμος ή τρυφερός τροβοδούρος; Ο Nick Cave έχοντας περάσει και από τις δύο φάσεις στην πολυκύμονη και συνροποστική έως οήμερο κοριέρο του, είτε στην «Birthday Party» είτε στην «Bad Seeds» περίοδό του άφηνε πάντο το ίδιοσυγκροσικό προσωπικό του ύφος.

Στο διπλό του cd «Abbatoir Blues - The Lyre of Orpheus» ο Nick Cave φοντάζει περισσότερο ώριμος και κοσσοτολογμένος από ποτέ ξεκοθορίζοντας μια και έξω τους λογαρισμούς του και με το δύο πρόσωπά του ως όψεις του ίδιου νομίσματος. Ένας εκρηκτικός συνδυοσμός στοιχειωμένων μπλουζ, μελοχολικής μπολάντος, ακριβού γούστου και αισθητικής, λυρισμού και πρωτοπορίας.

Ορισκό άκουσμα που ισοροποιεί στην κόψη των συναισθημάτων, φλερτάρει εξίσου με το θεό και το Διάβολο και φέρει τη σφρογίδα του κορυφοίου δημιουργού κοτολύοντος κάθε συμβοτική εκφροστική φόρμα και μετουσιώνοντας το τραγούδι σε ουθεντικά ψυχοδράματα.

«Hiding All Away», «Fable of the Brown Ape», «Spell», «O Children», «Easy Money» και η οχομελής μπάντα των Bad Seeds σε τρομερή φόρμα συνδράμει την αφροπλιστική ερμηνεία και το δοιμόνιο ταλέντο του Nick Cave, που πλέον μετρώνται με απόλυτους όρους τελειότητας.

cd

Ένο άλμπουμ που οι πρώτες του νότες καιθιεύουν τρυφερά την ποίηση του Λόρδου Βύρωνα, αίγυουρο δεν θα μπορούσε να σφήσει κλειδωμένη την ψυχή όσων δοκιμάσουν την ποράξηση γοητεία του. Και πριν καλά - καλά τελειώσει το σχεδόν τετράλεπτο «Go No More A Roving» έρχεται το «Because Of» με την εθιοτική ερωτική του όνομη και την εύθροιστη φωνή της Anjani Thomas να σου δείξει το μοναχικό και συντοροκτικό στην οπλάτπτά του όρομο.

Ένο όρομο ογάπης με την υπογοφή του Leonard Cohen, που βάλθηκε στον τελευτοίο του αυτό δίσκο να ποίξει με τις ψυχικές αντοχές και τις συναισθημοτικές ισοροποιίες των ακροστών του.

Μπαλάντες ονειώπτης ομορφιάς, βολοόκια πικρά και νοστολογικά που κάνουν το τραγούδι πηγή σπάνιας συγκίνησης. Τόσο οπλής, διακριτικής και ουθεντικής όσο το στιγμιότυπο ζωής που ο Leonard Cohen μας διηγείται με το υποτυπώδη εκφροστικό του μέσα και τη βοθιά αισθητική φωνή του.

Το εσωτερικό τοξίδι του Leonard Cohen σφήνει ανεξίτηλα το ίχνη του και γίνεται πολύτιμη θλίψη, επώδυνη ομορφιά για όσους οσοδεχτούν το σπόρο του. Από τους τελευταίους ποιητές του έρωτα, ένα μελό χωρίς επιστροφή. Leonard Cohen: Dear Heather!

LEONARD COHEN
DEAR HEATHER

Leonard Cohen

Dear Heather (Sony)

Marianne Faithfull
Before the poison (Naive)

Η φωνή της Marianne Faithfull θα μπορούσε να είναι η καταγραφή μιας αλόκληρης ιστορίας που συνδέθηκε με την αμφισβήτηση και ένα από τα πιο δημιουργικά κομμάτια της ροκ.

Σήμερα κατατεθείν και αναγνωρίσιμη σε οποιοδήποτε σινθίσκη η φωνή της Faithfull διάγοντας τη γλυκιά γοητεία της ωριμότητάς της μεταδίδει με ανεπανάληπτο τρόπο την πλατιά γκάμα της έκφρασης και των συναισθημάτων, χωρίς να πέφτει στην εύκολη παγίδα της τυποποίησης.

Έχοντας ένα μοναδικό πρωτότυπο ρεπερτόριο με τις σημαντικές υπογραφές της P.J. Harvey, του Nick Cave, του Damon Albarn και του Jon Brion που έγραψαν τραγούδια ειδικά γι' αυτήν, μας χαρίζει οπουδήποτε ερμηνείες ελαιοσόμενη από καθαρόαιμο ροκ κομμάτια σε ονειρικά λυρικά μοτίβα.

Το «Before the Poison» αγγίζει τις πιο ευαίσθητες χορδές χωρίς στιγμή να γίνεται προβλέψιμο, αντιθέτως φαίνεται ένα πολύχρωμο φωνητικό πορτρέτο μέσα από δέκα διαφορετικές ιδέες που υπηρετούν με συνέπεια και σεμνότητα την τέχνη του τραγουδιού.

Μια τέχνη που υπηρετούν συμμετέχοντας ως μουσικοί, υποστηρίζοντας τα τραγούδια τους η P.J. Harvey, ο Nick Cave και οι Bad Seeds και άλλοι εξέχοντες του μουσικού.

cd

Βασίλης Τζαβάρας (πιάνο, κιθάρα, φωνή, μπάτζο και φυσσαρμόνικα), Μελέτης Πόγκας (κιθάρες), Γιάννης Καραγιάννης (κοντραμπάσο) και Γιάννης Νισαράς (ντραμς, κρουστά, kazoο) αποκωδικοποιούν το «Take The Money and Run» και αποκαλύπτουν την ελληνική ταυτότητα ενός ομολογουμένως ευφυούς και πρωτότυπου συγκροτήματος. Ανάλαφρα μουσικά θέματα, όμορφες μελωδίες, τσαζ, μπλουζ, φιλμ νουάρ οιοθητική, αγάπη στη Νέα Ορλεάνη, ατμόσφαιρα νωχελική με φόντο ασπρόμαυρο, ψήγματα ροκ ν' ρολ και έντονα χιουμοριστική έως περιπαικτική διάθεση που συνθέτουν ένα στιβαρό αποτέλεσμα, χωρίς περιττά στολίδια.

Προθέσεις αγνές, μουσική με κέφι και προσανατολισμό και η οπόλαση εγγυημένη από μια απόλυτο συνεπή προσπάθεια, που χειροκροτούμε αυθόρμητο για την αλήθεια και το μέτρο της.

Οι «Take The Money and Run» χωρίς να θέλουν να ξεγελάσουν κανέναν με φιλόδοξα εγχειρήματα καταφέρνουν να μας διασκεδάσουν με τα ρυθμικά τους τραγούδια, ο' ένα εκ των οποίων συμμετέχει ο Λουκιανός Κηλαϊδόνης, ο οποίος γράφει και ενορκιστρώνει γι' αυτούς. Στις λοιπές συμμετοχές ξεχωρίζει το φωνητικό σύνολο Sonoma και άλλοι εκλεκτοί προοκεκλημένοι. To be continued...

Take The Money and Run
How the story goes... (Protasis)

live

Αυτοπροσώπως

• Συναυλίες σοβαρής μουσικής και αυτοοχεδιστικοί δαίμονες συμβαίνουν στα πέριξ της Πάτρας. Η συναυλιακή πελατεία επεκτείνεται μέσω του φρέσκου REC, η νύχτα προκαλεί νέους νυχτοπερπατητές, καθημερινές και Σαββατοβραδά να συλλογιστούν στο κυνήγι του χαμένου έως σήμερα live θησαυρού.

• Δροσερικό και Stage επιμένουν, καθένο στο είδος του, ενώ Ληριστικό θέατρο λίγο πριν τη θεατρική κυριαχία υποδέχτηκε για εκατοστή φορά (μακάρι να μην ήταν η τελευταία) το μεγάλο μάεστρο Saulius Sondeckis, που με κύρος, ακρίβεια και εμμονή στη λεπτομέρεια διπύθνη την Ορχήστρα Πατρών σε μια ακόμα οπουδαία συναυλία, αναδεικνύοντας το σπάνιο επίπεδο του συνόλου εγχόρδων, το οποίο χτίστηκε με πολύ κόπο. Τα μέλη της Λέσχης Φίλων Κλασικής Μουσικής τον χαιρέτισαν με πάθος χειροκροτώντας τον για ακόμα μια φορά όπως του αρμόζει. Ωστόσο έλαμψαν δια της απουσίας τους οι πολιτικοί εκπρόσωποι, αγνοώντας τον και πάλι.

• Νύχτα Τρίτης και στο REC καίτοι το τριφύλλι πόσχιζε με την Αρκενάλ και ο Μιους Ιζούνιορ κατατρόπωνε τον Κέρι, πολλοί προτίμησαν να αφευθούν στον πυρετικό μουσικό λόγο του Μιχάλη Σιγανίδη. Αφιεθείς εκ Θεοσολονίκης και ουνεπικουρούμενος από το συγκρότημα Λαμπράκη (αλήθεια τι όνομα κι αυτό!) επέβαλε όρους ενός συναρπαστικού —σχεδόν αυτοβιογραφικού— οδοιπορικού. Η συγκλονιστική φωνή του Μίλτου Σαχτούρη στα «Κύριε Κύριε», «Το πρωί και το βράδυ» δίπλο σε δαιμόνιους αυτοοχεδισμούς, από μια μπάντα που έβγαζε φωτιές, ένας οργασμός μουσικής και λεκτικής πληροφορίας μέσα σε ένα ρομαντικό σουρεαλισμό που δοκιμάζει την αντοχή και την αλήθεια μας. Ρυθμοί νωχελικοί εναλλάσσονταν με αιχμηρούς ηχητικούς όγκους, διαφημιστικά σποτ φλέρταραν με μελωδίες του Τσιτσάνη, το αριστοφανικό χιούμορ αντίημων την πρωτοπορία και η μουσική γινόταν ένα με την ποίηση με όρους κινηματογραφικού κολάζ. Ροκ, τζαζ, φανκ, κλασική σε μια διαρκή αποκάλυψη σκηνών ζωής και συναισθημάτων. Κάπου εκεί βρέθηκε ο Αλκίνοος, Λαμπρός και φτωχινός ως Διονύσιος Ροδότας με φωνή αναγνωρίσιμη και παρουσία απροσδόκητη. Κάπου εκεί και ο νεκρός σκύλος, στο φιλημάκι του διαλείμματος. Εμπειρία που δεν μετριέται με όρους συναυλιακούς.

• Αυτοοχεδιστικό και το ντουέτο του Φώρου Φλωρίδη με τον Μάμη Ησοδόπουλο, επέτειο Πολυτεχνείου στο «Δροσερικό». Μπάσο και βαρύτονο κλαρινέτο, ηλεκτρική κιθάρα και ηλεκτρονικά σε ένα υψηλού επιπέδου μουσικό διάλογο από δύο δεξιοτέχνες που ανέπτυσαν σε πολλά και διακριτικά επίπεδα την έκφρασή τους. Λεπτές ισορροπίες, συγκροτόμενοι ρυθμοί και σύγχρονη αισθητική. Πείραμα ενδιαφέρον για τον εναλλακτικό τρόπο που μπορούν να μετασχηματίζουν τα όργανα αγγίζοντας οριακές περιοχές και μεταμορφώσεις.

διάφορα

Μουσική και Κινηματογράφος I:

Ένα σπουδαίο αφιέρωμα στο τελευταίο έως σήμερα τεύχος (No 7) του περιοδικού «Μουσικά» που εκδίδεται από τον «Εξάντα».

Μία θαυμάσια και εκπαιδευτική ιστορική και μουσικολογική ενδιαφέροντος για την κινηματογραφική μουσική μπόα από άρθρα που ανιχνεύουν την ιδιαίτερη σχέση των δύο τεχνών.

Τι χαρίζουν το κείμενο των Theodor Adorno και Hanns Eisler «Ο κινηματογράφος και το νέο μουσικό υλικό», το άρθρο «Το φιλικό σώμα και ο από μηχανής θεός» του Θωμά Σλιώμη, «Η μουσική, το θέατρο και ο νατουραλισμός» απόσπασμα από το βιβλίο του Michel Chion «Musique au cinema» και το θαυμάσιο κείμενο «Τζαζ και Κινηματογράφος, το παράδειγμα του John Cassavetes» από τον Gilles Mouellie.

Σπάνιες πληροφορίες, ουσιαστικός λόγος, ακριβή θεωρητική προσέγγιση και εκπληκτικές φωτογραφίες με τον Μπίρναρντ Χέρμαν να διευθύνει την ορχήστρα σε στούντιο του Χόλιγουντ, τον Άλφρεντ Χίτσκοκ να ακούει στο στίκινο αποσπάσματα από τη μουσική της ταινίας του «Τα πουλιά» και τον Τζον Κασαβέτη σε έξαρση να παρκοκολουθεί την ηχογράφιση της μουσικής για την ταινία του «Σκιές».

Μουσική και Κινηματογράφος II:

Τη δική του ξεχωριστή συνδρομή στο ίδιο θέμα έδωσε στις 7 Νοεμβρίου το «Επτά Ημέρες» της Καθημερινής.

«Ένας αιώνας κινηματογραφικής μουσικής», «Όχρα: Ο φυσικός πρόγονος», «Από τον βωβό στον ομιλούντα», «Η μουσική και οι μουσικοί του Χόλιγουντ», «Ευρώπη: Με διάθεση πειραματισμών», «Η μουσική στον ελληνικό κινηματογράφο», «Εβδόμη τέχνη και σοβαρή μουσική» οι ενόπτες που προσεγγίζουν σημαντικές υπογραφές προοπτικής ένα ακόμα αξιόλογο βήμα στην αλληλεπίδραση των δύο τεχνών. Φωτογραφία που φανερώνει την αμφιρόσημη σχέση του δίπολου σε μια ταινία: ο Fellini παίζει τρομπέτα κατά τις δοκιμές της ταινίας «Πρόβα Ορχήστρας».

Στράτος και Fellini

«Για εκείνη την εποχή ήμουν με κάποιο θάσσο που κάποια στιγμή αποκτήσαμε δικό μας χώρο, το περίφημο Teatro dell' Ilfo, το οποίο διαμορφώσαμε με το δικό μας τρόπο. Το πρώτο έργο που ανεβάσαμε εκεί ήταν το Satyricon του Πετρίνιο (οίμφωνα με το σενόριο του Fellini), στο οποίο τη μουσική την είχε κάνει ο Στράτος. Αλλά και τα γυρίσματα του θεάτρου (με κοινό) ο Στράτος τα έκανε — με μια σειρά από ουναυλίες όπου είχε χρησιμοποιήσει πολύ ωραία και δημιουργικά το χώρο».

Από τις διηγήσεις της θάλειας Ιστικοπούλου, οκνηγογράφου και συμφοιτήτριας του Demetrio Stratos στο Μιλάνο, στο Γιώργα Χαριωνίτη, όπως περιέχεται στο θαυμάσιο αφιέρωμα για τον πρωτοπόρο καλλιτέχνη. Jazz & Tzaz τεύχος 140

5ο Συνέδριο Αθλητικής Διοίκησης

10 - 12 Δεκεμβρίου 2004

Συνεδριακό & Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών, Πάτρα
Ελληνική Εταιρεία Αθλητικής Διοίκησης & Τμ. Διοίκησης Επιχειρήσεων
Συνεδριακό & Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών,
τηλ: 2610-993999, 996315-16, fax: 2610-994999,

[e-mail: confet@upatras.gr](mailto:confet@upatras.gr), www.confet.upatras.gr

8ο Συνέδριο Χημείας Ελλάδος-Κύπρου με θέμα «Χημεία, Ποιότητα Ζωής και Εκπαίδευση»

10 - 13 Δεκεμβρίου 2004, Θεσσαλονίκη

Ένωση Ελλήνων Χημικών, Παγκύπρια Ένωση Επιστημόνων Χημικών,
ΠΤ ΚΔΜ της Ένωσης Ελλήνων Χημικών, Τμήμα Χημείας Αριστοτελείου
Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Τμήμα Χημείας Πανεπιστημίου Κύπρου
Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Δρ Κ.Δενδρινού-Σαμαρά,
Δρ Γ. Μπλέκα,

τηλ: 2310-997876, 997776, fax: 2310-997738, 997779,

[e-mail: sankat@chem.auth.gr](mailto:sankat@chem.auth.gr), qibokan@chem.auth.gr,
<http://www.ees.gr/>

1η Διμερίδα Ελληνικής Κτηνιατρικής Εταιρείας Ορθοπαιδικής και Τραυματολογίας

11 - 12 Δεκεμβρίου 2004

Ξενοδοχείο «Grand Hotel Palace», Θεσσαλονίκη

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία Ορθοπαιδικής & Τραυματολογίας
Τρίαινα, τηλ: 210-7499300, fax: 210-7713795,

[e-mail: info@triatour.gr](mailto:info@triatour.gr)

6ο Διεθνές Συνέδριο WSEAS με θέμα "Mathematical Methods and Computational Techniques in Electrical Engineering-MMACTEE 2004",

3ο Διεθνές Συνέδριο WSEAS με θέμα "Non-Linear Analysis,

Non-Linear Systems and Chaos-NOLASC 2004", 4ο Διεθνές Συνέδριο

WSEAS με θέμα "Wavelet Analysis and Multirate Systems - WAMUS 2004"

29 - 31 Δεκεμβρίου 2004, Αθήνα

WSEAS (World Scientific and Engineering Academy and Society)

WSEAS, [e-mail: natal@wseas.com](mailto:natal@wseas.com),

www.worldscientific.com/conferences/2004/athens/wamus/index.html

Παραδοσιακά εποχή με λίγα συνέδρια λόγω των εορτών, η περίοδος μέχρι τις αρχές του χρόνου δεν έχει παρά λίγες προγραμματισμένες διεθνείς εκδηλώσεις. Έτσι το δικό μας ενδιαφέρον στρέφεται σε μια διοργάνωση που έχει προγραμματιστεί για τις αρχές Φεβρουαρίου και αναμένεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον από μια μεγάλη μερίδα επιστημόνων, επαγγελματιών και κοινού.

Πρόκειται για το διεθνές συνέδριο και έκθεση για το περιβάλλον με τίτλο «HELECO 05» που διοργανώνεται από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, θα πραγματοποιηθεί από 3 - 6 Φεβρουαρίου στην Αθήνα, στο εκθεσιακό κέντρο «Helexpo». Τη διοργάνωση έχει αναλάβει η κοινοπραξία Ergasimus- Helexpo, που θα συντονίσει τόσο τους δεκάδες εκθέτες από όλη την Ελλάδα όσο και τις συνεδριακές εκδηλώσεις που έχουν προγραμματιστεί.

Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να αναζητήσετε στο τηλ. 210 7257693 ή στην ηλεκτρονική σελίδα του συνεδρίου www.heleco.gr.

Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης

Εκπαιδευτική φωτογραφική έκθεση με τίτλο «**Λαϊκά αγωνίσματα σε εθιμικές εκδηλώσεις**» πραγματοποιείται από το Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Ολυμπιακών Αγώνων. Σπάνιο φωτογραφικό υλικό από δήμους και τοπικούς φορείς που είχαν ή συνεχίζουν τέτοιες εκδηλώσεις. Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 31/12.

Κυαθηνναίων 17, Πλάκα
Τηλ: 2103223368

Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

Με τη χρήση υλικών, ξένων στην εικαστική «**κουζίνα**», όπως σίδερο, φωτιά, ξύλο, πέτρα, ο διεθνούς φήμης καλλιτέχνης Γιάννης Κουνέλης αναδεικνύει μέσα από τις εγκαταστάσεις του την πρωτογενή ποιητική φύση των πραγμάτων. Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 31/12 στη Νέα Πτέρυγα του **Μεγάρου Μουσικής Αθηνών**.

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Σύγχρονοι καλλιτέχνες αντλούν θρησκευτικά, φιλοσοφικά και κοινωνικοπολιτικά στοιχεία από διάφορους πολιτισμούς ώστε να γίνει γνωστό το κοινό ανθρωπολογικό τους υπόβαθρο. Η Νέα Πτέρυγα του Μεγάρου, (αίθουσα «Νίκος Σκαλκώτας»), φιλοξενεί την έκθεση «**Διαπολιτισμικά**» έως και το τέλος του έτους. Φραντζή 14, Νέος Κόσμος,
Τηλ: 210 9242111

Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ

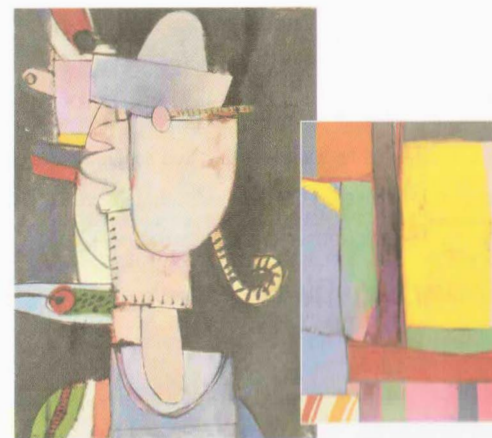
Ο συλλέκτης έργων τέχνης Δάκης Ιωάννου συγκεντρώνει την «αφρόκρεμα» των νέων τάσεων, αποτυπώνοντας το πανόραμα της μεγάλης αλλαγής στην τέχνη κατά τη δεκαετία του '80. Η έκθεση «**Mainment to Now**» θα ολοκληρωθεί στις 31 Δεκεμβρίου. Εκθεσιακός χώρος Ν. Ιωνίας
Τηλ: 210 6729460

Herakleidon

Ευλογραφίες, χαλκογραφίες και λιθογραφίες του Ολλανδού καλλιτέχνη **M. C. Escher** παρουσιάζουν το μεγαλείο της μικρογλυπτικής στην έκθεση «**Πέρα από το όπιο**». Η συλλογή θα ανανεώνεται περιοδικά έως τις 30 Ιουνίου 2005. Ηρακλειδών 16, Θησείο,
Τηλ: 2103612694

Μουσείο Φυσείρα

Η ανατόρμικη έκθεση του Γάλλου καλλιτέχνη **Jean Béraud** στην οποία διαμορφώνεται μια παραστατική απεικόνιση των ιδιόμορφων ανθρώπινων καταστάσεων. Εκατόν τριάντα έργα από τη δεκαετία του '50 έως τις μέρες μας τα οποία θα εκτίθενται έως τις 9 Ιανουαρίου. Στο χώρο του Μουσείου πραγματοποιείται και το σεμινάριο Ιστορίας της Τέχνης: «**Οι περιπέτειες του καλλιτεχνικού φαινομένου**», με τελευταία συνάντηση στις 15 Δεκεμβρίου. Μονής Ασωτερίου 3 & 7, Πλάκα
Τηλ: 210 3234678.

Μουσείο της Πόλης των Αθηνών Βούρου - Ευταξία

Μέσα από ελαιογραφίες και οξυγραφίες παρουσιάζονται τα «**οδοιπορικά**» των σημαντικότερων περιηγητών και ζωγράφων της Αθήνας (J. Stuart, N. Pevelli, J.D. Le Roy). Η έκθεση «**Μεγάλοι περιηγητές της Αθήνας, 15ος - 19ος αιώνας**» θα ολοκληρωθεί στις 31 Δεκεμβρίου. Παπαρρηγοπούλου 5 - 7, πλ. Κλαυθμώνος,
Τηλ: 210 3231397

Γαλλικό Ινστιτούτο

Κάθε δύο χρόνια διοργανώνονται στο Μπαμάκο του Μαλί οι «**Συναντήσεις της αφρικανικής φωτογραφίας**». Η διεθνής διοργάνωση αναδεικνύει τη ζωντάνια που χαρακτηρίζει το έργο των Αφρικανών δημιουργών, δημιουργώντας, ταυτόχρονα, ένα δίκτυο επικοινωνίας με τον υπόλοιπο κόσμο. Στο Μπιστρό Paris - Athenes του Γαλλικού Ινστιτούτου φιλοξενείται για πρώτη φορά το έργο δύο φωτογράφων που συμμετείχαν στις «**Πέμπτες Συναντήσεις της Αφρικανικής Φωτογραφίας**»: «**Κοπτικές Τελετουργίες**» από τον **Nabil Boutros** και «**Μοτιές στη Μόδα**» από τον **Patrice-Felix Tchikaya** έως 23 Δεκεμβρίου.
Τηλ. 210 3398674.

«Στον Αέρα»

Οι σουουλίες του Δεκεμβρίου στο χώρο της Πετρούπολης έχουν ως εξής:
22/12 Kamiza - Plinata - Darksoul - Mindstab - Ibtashara - Φιάσκο
23/12 Sadahzinia - Stedorian - Inopia - Pandomima - Ikar. Τοξιδιώτες - On Axis
24-25/12 Τροπικά Rave
30/12 Red Armada - Extremists - Totem - Palestine - Brak the Mask - Ramon

Τετθονθείο Ίδρυμα Τεχνών ΑΠΘ

Μέσα στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού προγράμματος «**Παραμύθια μέσα από ζωγραφίες**», 4200 μαθητές εικονογράφησαν 200 πρωτότυπα παραμύθια ερμηνεύμένα από τη μόνιμη συλλογή του Ιδρύματος. Η έκθεση ολοκληρώνεται στις 12 Δεκεμβρίου.

Το Τετθονθείο Τόρμικα και η Μακεδονική Καλλιτεχνική Εταιρεία «**Τέχνη**» διοργανώνουν έκθεση ντοκουμέντων από τη ζωή και το έργο του Νίκου Καζαντζάκη, από τον Δημήτρη Καλοκύρη. Η έκθεση πραγματοποιείται με τη φροντίδα του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου στο πλαίσιο του προγράμματος «**Κινητές Βιογραφικές Εκδόσεις**» και της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας στο πλαίσιο του προγράμματος «**ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ 2004**». Η έκθεση διαρκεί μέχρι τις 17 Δεκεμβρίου 2004 με ελεύθερη είσοδο.

Αγίου Δημητρίου 159Α, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλ: 2310991610

Δημοτική Πινακοθήκη Λαμίας

Εκατό χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τη γέννηση του σημαντικού ζωγράφου Αλέκου Κοντόπουλου, πρωτοπόρου της μοντέρνας ζωγραφικής στην Ελλάδα. Η Δημοτική Πινακοθήκη της Λαμίας, της πόλης όπου γεννήθηκε, φέρει το όνομά του και φέτος κλείνει είκοσι χρόνια ζωής. Η χρονική συνάντηση των δύο αυτών εποχών αποτέλεσε την αφορμή για μία μεγάλη αναδρομική έκθεση ζωγραφικών έργων και σχεδίων του Αλέκου Κοντόπουλου. Οι ζωγραφικοί του πίνακες, μάλιστα, θα παραμείνουν ως μόνιμη έκθεση στην κύρια αίθουσα της Πινακοθήκης ενώ τα σχέδια και το σκίτσο του καλλιτέχνη θα φιλοξενοούνται στη μεσοία αίθουσα μέχρι τα τέλη της χρονιάς. Τηλ. 22310 46887

Φεστιβάλ Μουσικού Θεάτρου

Το «Διεθνές Φεστιβάλ Μουσικού Θεάτρου στο Βόλο» εισήλθε φέτος στον 9ο χρόνο του και ήδη ετοιμάζεται για το λαμπρό εορτασμό της δεκαετίας που θα κλείσει το χρόνο, αλλά και το φετινό πρόγραμμα δεν υπολείπεται σε λομπρότητα και ποιότητα, που έχει προκαλέσει το πανελλήνιο ενδιαφέρον — και όχι μόνο.

Οι εκδηλώσεις θα αρχίσουν στις 18 Δεκεμβρίου και θα διορκέουν μέχρι τις 4 Ιανουαρίου, καθιπώντας ένα ευρύ φάσμα παραστάσεων με μουσική, χορό, παντομίμα κ.ά.

Η έναρξη θα γίνει στις 18 Δεκεμβρίου, ημέρα Σάββατο, με το Ballet Flamenco Antonio Canales, θα ακολουθήσει το Teatro Delusio, με αποκορύφωμα τα περίφημα Μπαλέτα Μοϊοέγιεφ ανήμερα τα Χριστούγεννα και την επομένη.

Στις 29 και 30 Δεκεμβρίου, θα παρουσιαστεί η «Χριστουγεννιάτικη Ιστορία» του Κάρολου Ντίκενς, με

το γερο-Σκρουτζ και τα τρία φαντάσματα, από το TNT Music Theatre Britain.

Τέλος, στις 3 και 4 Ιανουαρίου έχουμε το Compañie Non Nona με το έργο «Ασανσέρ», ένα πολλαπλό θέαμα με τον καλύτερο Γάλλο ζογκλέρ, Φιλίπ Μενάρ, που οψηφά τους νόμους της βαρύτητας.

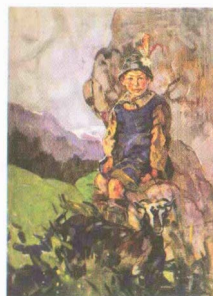
Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών

«Διδάσκοντας την Τέχνη. Η Ιστορία της ΑΣΚΤ μέσα από τα έργα των δασκάλων της 1840-1974».

Έκθεση ζωγραφικής με έργα των πρώτων καθηγητών της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (Κωνσταντίνος Παρθένος, Γιάννης Μόραλης, Νικηφόρος Λύτρας κ.ά.), στόχος της οποίας είναι η ανασυγκρότηση της ιστορίας του πρώτου εκπαιδευτικού-καλλιτεχνικού θεσμού του νεοελληνικού κράτους. Η έκθεση θα διορκέσει έως 30 Ιανουαρίου 2005.

Μαϊζώνας, 110

Τηλ: 2610624088

ΩΚΠΕΘΕ Πάτρας

19/12 - 13/2/05 (Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων») «Αν μια νύχτα του χειμώνα (ο Ντε Φίλιππο κι ο Πιροντέλλο)» σε σκηνοθεσία Βασιίλη Παπαβασιλείου με τον ίδιο και τους Αιμίλιο Χειλάκη, Σοφία Σεϊρήλ, Αθηνά Μαξίμου κ.ά.

21/12 - 20/2/05 (Θέατρο «Επίκεντρο») «Η λοκοντιέρα» του Γκολντόνι σε σκηνοθεσία Θέμη Μουμουλιόδη με τους Αλεξάνδρα Σακελλαροπούλου, Λεωνίδα Κακούρη, Διονύση Βούλτσο, Μοριάνθη Φωτάκη κ.ά.

ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Πνεύματα στο Διαδίκτυο

Το βρήκαμε εντελώς τυχαίο, αλλά μια μικρή ξενάγηση ήταν ορεκετή για να μας πείσει. Το site www.rheneus.gr φτιαγμένο από φοιτητές της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, έχει στόχο να γίνει βήμα δικαιόλογου για θέματα γύρω από τη λογοτεχνία, τη φιλοσοφία και την ιστορία.

Δυναμικό και με έξυπνο σχεδιασμό, φιλοδοξεί να κάνει γνωστή την αρχαία ελληνική γραμματεία, αλλά και νεότερα κείμενα, με τους χρήστες του Διαδικτύου, απευθυνόμενη κυρίως σε αυτούς που έχουν αποστεωμένη και χωρίς φαντασία διδασκαλία των θεωρητικών μαθημάτων σε όλες τις σχολικές βαθμίδες.

Ο Νευρεπώντε στο ΙΜΕ

Ένα πολύ ενδιαφέρον διεθνές συνέδριο με θέμα «Πολιτισμική σύγκλιση και ψηφιακή τεχνολογία» διοργάνωσε το τριήμερο 19-21 Νοεμβρίου στην Αθήνα το Ίδρυμα Μιζονος Ελληνισμού. Στους διόσημους προσκεκλημένους του συνεδρίου, εκτός από δεκάδες πανεπιστημιακούς ονόματα του Δημήτρη Πασιζώννου, ο Δημήτρης Σινόπουλος του Πλανητάριου, αλλά η πιο ξεχωριστή στιγμή ήταν σποαοδήποτε η παρουσία του συνιδρυτή του Media lab του Πανεπιστημίου ΜΙΤ Νίκολος Νεγκρεπόντε, ο οποίος φάνηκε εκτός των άλλων και ιδιόπερα απαισιόδοξος για το αν μπορούν στην Ελλάδα με τις παρούσες συνθήκες να γίνουν σοβαρές επενδύσεις γύρω από τις νέες τεχνολογίες.

Η Πάρισα στην οθόνη σας

«Μπλε και πράσινο» λέγεται το CD ROM που εκδόθηκε πριν λίγους μήνες από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Λάρισας και το οποίο παρουσιάζει στιγμές από την ιστορία, τον πολιτισμό, τον αθλητισμό, την τοπική παραγωγή και τη σημερινή πραγματικότητα στη θεσσαλική πόλη. Με περισσότερες από 400 φωτογραφίες, ξενάγηση μέσω βίντεο και ψηφιακό υλικό, το CD ROM, στα ελληνικά και αγγλικά, είναι μια πολύ καλή γνωριμία για όσους δεν έχουν επισκεφθεί την περιοχή, αλλά και μια συλλογή «ψηφιακών αναμνήσεων» για όσους έχουν ένα μεγάλο διάστημα ή χρόνια από στιγμές διακοπών στην περιοχή της Λάρισας.

website

συνέδριο

cd rom

Η νέα μέθοδος των Smart

«Τραβάω κουπί», «Μη μου κολλάτε», «Νιώθω άνετα»... Τρεις φράσεις με τη συνοδεία του ανάλογου εικαστικού διακόσμησης 55 αυτοκίνητα Smart με την πρωτοβουλία της Vodafone και βρέθηκαν από τις αρχές Νοεμβρίου στη διάθεση ιοόρθιμων Αθηναίων, με έκπτωση 2300 ευρώ. Πιο συγκεκριμένα, η δημοφιλής εταιρεία τηλεπικοινωνίας μαζί με τον Όμιλο Ι. Λαϊνόπουλου, προσέφεραν την ευκαιρία στους ενδιαφερόμενους να περάσουν από ένα από τα τρία Smart Centres, και να διαλέξουν ανάμεσα στα μοντέλα Smart που κυμαίνονται από €9000 και €12100.

Money Show Πάτρας

Η επιβεβαιωτική οικονομία

Σε μέρες που θεσμοί με έντονα οικονομικό χαρακτήρα, δείχνουν να παρακμάζουν, το Money Show γνωρίζει στην Πάτρα την καλύτερή του περίοδο. Έχοντας μετεξελιχθεί σε ένα θεσμό ευρύτερου κοινωνικού και αναπτυξιακού χαρακτήρα, απέδειξε και με τη φετινή του διοργάνωση τον περασμένο Νοέμβριο ότι συγκεντρώνει σταθερό επιστημονικό, κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς που συζητούν όχι μόνο για θέματα αμιγώς οικονομικά και καταφέρνουν να συγκεντρώσει με δίωρες συνεδριακές εκδηλώσεις και εμβόλιμες διαλέξεις χιλιάδες επισκεπτών στο χώρο διεξαγωγής, το ξενοδοχείο «Αστέρ».

Βιβλιοπωλείο Πασαωτηρίου

«b friends» Μοναδικό προνόμιο για τους φίλους του βιβλίου

Ένα νέο τρόπο βρήκαν τα βιβλιοπωλεία «Πασαωτηρίου» για να ανταμείψουν τους πελάτες τους σε όλη την Ελλάδα, αλλά και να λειτουργήσουν σαν ένας ενδιάμεσος ενημερωτικός κρίκος για το χώρο που ξέρουν καλύτερα από όλους, αυτόν του βιβλίου. Έτσι δημιούργησαν την κάρτα «b friends», την οποία μπορεί να αποκτήσει ο κάθε επισκέπτης των βιβλιοπωλείων με μία μόνο αίτηση, κερδίζοντας δώρα που κυμαίνονται ανάλογα με το ύψος των αγορών του και αποκτώντας πρόσβαση σε μια σειρά από προνόμια που θα προσφέρουν τα βιβλιοπωλεία «Πασαωτηρίου» σε όλη την Ελλάδα, αποκλειστικά για τα μέλη του club «b friends».

ΣΕΠΕ

Με επιτυχία ολοκληρώθηκαν οι εργασίες του 4ου Ελληνοτουρκικού Forum Πληροφορικής & Τηλεπικοινωνιών που διοργάνωσε ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Πληροφορικής & Επικοινωνιών Ελλάδας (ΣΕΠΕ) σε συνεργασία με τον αντίστοιχο Σύνδεσμο Πληροφορικής της Τουρκίας (TBV), στις 25 και 26 Νοεμβρίου 2004, στην Κωνσταντινούπολη.

Το 4ο Ελληνοτουρκικό Forum αποτελεί μια από τις δράσεις του Ευρωπαϊκού Έργου "Information Society Initiative for South-Eastern Europe" (ISIS) στο οποίο ο ΣΕΠΕ συμμετείχε ως εταίρος. Το ISIS έχει δύο κύριους στόχους: την ενημέρωση για την ανάπτυξη καινοτόμων εφαρμογών ΠΠΕ και υπηρεσιών της Κοινωνίας της Πληροφορίας στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας εφευρε, καθώς και την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των εταιρών στην περιοχή της Νότιο-Ανατολικής Ευρώπης.

Στο 4ο Ελληνοτουρκικό Forum, οι συμμετέχοντες ενημερώθηκαν για τις τελευταίες εξελίξεις σχετικό με την Κοινωνία της Πληροφορίας και της Έρευνας, έχοντας ως αφετηρία το Ευρωπαϊκό Συνέδριο για την Κοινωνία της Πληροφορίας (IST 2004 Event) που πραγματοποιήθηκε στη Χάγη της Ολλανδίας, στις 15 - 17 Νοεμβρίου 2004.

96,3 η αθλητική συχνότητα της ΑΧΑΪΑΣ

Δυτική Ευρώπη 12ος -15ος αι. Μεσαίωνας. Μέσα στους ναούς γεννιέται ένα νέο είδος θεάτρου, τα λειτουργικά δράματα ή Μυστήρια. Ξεκινώντας από τη λειτουργία του Πάσχα, πολλές ιστορίες από τη Βίβλο και το χριστιανικό κήρυγμα αναπαρίστανται με στόχο την κοτήκηση, την ηθική κοθοδήγηση, τον προσπλυτισμό ενός επί το πλείστον αναλφάβητου κοινού πιστών. Σταδιακά οι ιστορίες της Βοβέλ, του Νάε, της Γέννησης, της Δευτέρας Πορουσίας, των Ιερομορτύρων αναπτύσσονται και βγαιίνουν στους δρόμους ώστε να αναδειχθούν σε όλο τους το μεγαλείο. Πάνω σε αμαξίδια, κινητές σκηνές προσφέρουν στους ενεούς θεατές ιερό θέαμα και τρόμο. Περιφέρονται στους δρόμους ή μένουν στοθεροί στις πλατείες δαίμονες και άγιοι, κολοστήριο και ποράδεισοι, φωτιές και δικοκόπητρο. Το θέατρο είναι μεσοισανικό.

Αμερική 21ος αι. Παραμονές προεδρικών εκλογών 2004 και η Αλίκη οκέφτηκε ότι θα ήταν καλό να ενημερωθεί για το μαγικό κόσμο των εκλογών. Δεν χρησιμοποίησε καθρέφτη γιατί στον 21ο αι. ο καθρέφτης μπορεί να είναι το κοιμητή της τηλεόρασης. Και η χώρα των θαυμάτων μπορεί να λέγεται χώρα των Ευαγγελιστών, η Αμερική δηλαδή... ουγγύμη, οι ΗΠΑ (τι φοτίζει η υπόλοιπη ήπειρος;)

Τι είδε η Αλίκη; Πολλούς θεατρινιομούς και ανάμια τους τη Hollywood, ένα ιερό πάρκο στα νότια των ΗΠΑ, όπου σε πολλές ανεξάρτητες σκηνές οι θεατές πληρώνουν για να δουν δραματοποιημένο το Ευαγγέλιο και τη Βίβλο. Ιθθαίοισι, κοστούμια, σκηνικά, ιερή μουσική δείχνουν στους αμαρτωλούς το μοναδικό τρόπο σωτηρίας. Έλεπε βέβαια ο super star του υπερθεάματος, Βρισκόταν σε άλλη πολιτεία ψηφιοθρώντας και κηρύσσοντας περί δαίμονων, κακού εφ, Ανατολής, πυρηνες γλώσσες τρομοκρατίας.

Οι θεατές, πιδονισμένοι από τρόμο, χειροκροτούσαν και έφευγαν οίγουροι για το τι θα ψηφίσουν, προκεμμένοι να μην τους κηπει το χέρι από άνωθεν κατάρα. Η Αλίκη τρομοκρατιήθηκε, όχι από ιερό όεος και την ανάγκη σωτηρίας από την επαπειλούμενη έλευση του Σατανά - Τρομοκρατία. Τρομοκρατιήθηκε γιατί διαισθάνθηκε ότι η Hollywood δεν ήταν ένα πάρκο με τυχαίες παραστάσεις, ούτε μια καλοστημένη επιχείρηση για αδαίς, αλλά το θέατρο της Πραγματικότητας.

Έφυγε γρήγορα ευχόμενη ό,τι είδε να περιορίζεται στο πάρκο. Γρήγορα διαπίστωσε ότι στα κανάλια οι τηλε-ευαγγελιστές, έδιναν τις δικές τους παραστάσεις και από τα ραδιόφωνα οι ραδιο-ευαγγελιστές συνεισέφεραν στην ιερή τέχνη. Η Αλίκη έκλεισε την τηλεόραση και αναρωτήθηκε πόσο σύντομα αυτό το είδος θεάματος θα περιδιαβαίνει τους δρόμους και τις πλατείες στις γειτονιές της γηραιάς ηπείρου.

Λίγα 24ωρα αργότερα ο super star του Αμερικάνικου θεάτρου επανεξελέγη. Δεν πρόλαβε καλά καλά να πατήσει το πόδι του στη σκηνή και άρχισε πάλι τους θεατρινιομούς! Κάτι θα πήρε το αυτί σας! Η Αλίκη ήταν οίγουρη πια. Το θεατρικό πρόγραμμα για τη νέα σεζόν αφορά παραστάσεις σε όλον τον κόσμο. Μην τις παρακολουθήσετε! **Κυρίες και κύριοι, αυτού του θεάτρου είμαστε θεατές!**

mojoradio

107.7 mojohertz

MAJOR OUTLAW JAMMING OUTFIT

μας ξεχωρίζουν γιατί ...
έχουμε ταυτότητα

id>STUDIO
SOUND + PHOTO

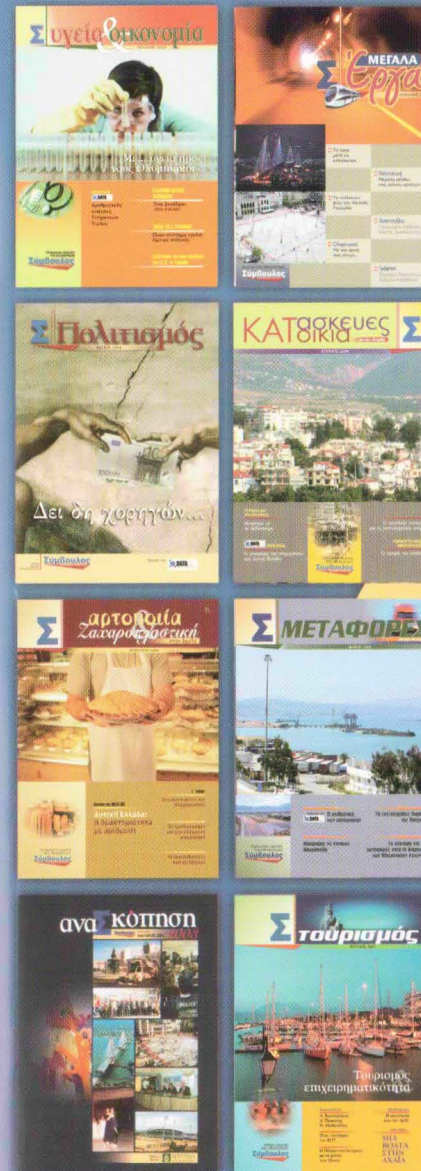
ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑ SPOT | ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα 26221, Τ: 2610.221505, www.idstudio.gr info@idstudio.gr

Σύμβουλος

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

η εβδομαδιαία
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
της Ακραιάς

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΑΣ

2610.620574

ΣΤΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ

www.symboulos.gr

ΕΥΡΩΠΗ
ΜΕ ΤΟ Ι.Χ. ΣΑΣ

ΙΤΑΛΙΑ
από
€66
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ*

Στην έξοδο του χωριού στρίψτε αριστερά.
Κάντε δεξιά μετά το γεφυράκι.
Παρκάρετε ακριβώς απ' έξω.
Υπενθύμιση: Αφήστε χώρο για την πανακότα.

SUPERFAST

Ο ΝΕΟΤΕΡΟΣ ΚΑΙ
ΓΡΗΓΟΤΕΡΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

A Premium Alliance Member

Ο καλύτερος τρόπος να δείτε την Ιταλία είναι με το αυτοκίνητό σας. Και κανείς δε γνωρίζει την Ιταλία όπως ή Superfast Ferries. Με καθημερινές αναχωρήσεις από Πάτρα και Ηγουμενίτσα για Ανκόνα και Μπάρι, έχουμε τη δυνατότητα να σας προσφέρουμε πολλά ταξιδιωτικά πακέτα που περιλαμβάνουν εισιτήρια καθώς και διαμονή σε πολλές πόλεις της Ιταλίας, μαζί με ό,τι πληροφορίες χρειάζεστε για να κάνετε το ταξίδι σας αξέχαστο. Και, φυσικά, όσο βρίσκεστε εν πλω θα απολαύσετε όλα όσα μας έχουν κάνει γνωστούς σε όλη την Ευρώπη. Καλό ταξίδι.

**Η ημερήσια τιμή αναφέρεται σε 5 ήμερο ταξίδι συνολικού κόστους € 329 κατ' άτομο και περιλαμβάνει τα εισιτήρια του πλοίου, του αυτοκινήτου και τη διαμονή στο ξενοδοχείο. Η εκδρομή εξαρτάται από το σύνολο του ποσού και όχι ανά ημέρα.*

Για περισσότερες πληροφορίες, ενημερωτικά φυλλάδια και κρατήσεις, επικοινωνήστε με τον ταξιδιωτικό σας πράκτορα ή το γραφείο της Superfast Ferries: Πάτρα: 2610 622 500

www.superfast.com